41. ÉVFOLYAM, 39. SZÁM
Ára: 3,80 Ft
1985. SZEPTEMBER 25.

Ludas Matyi

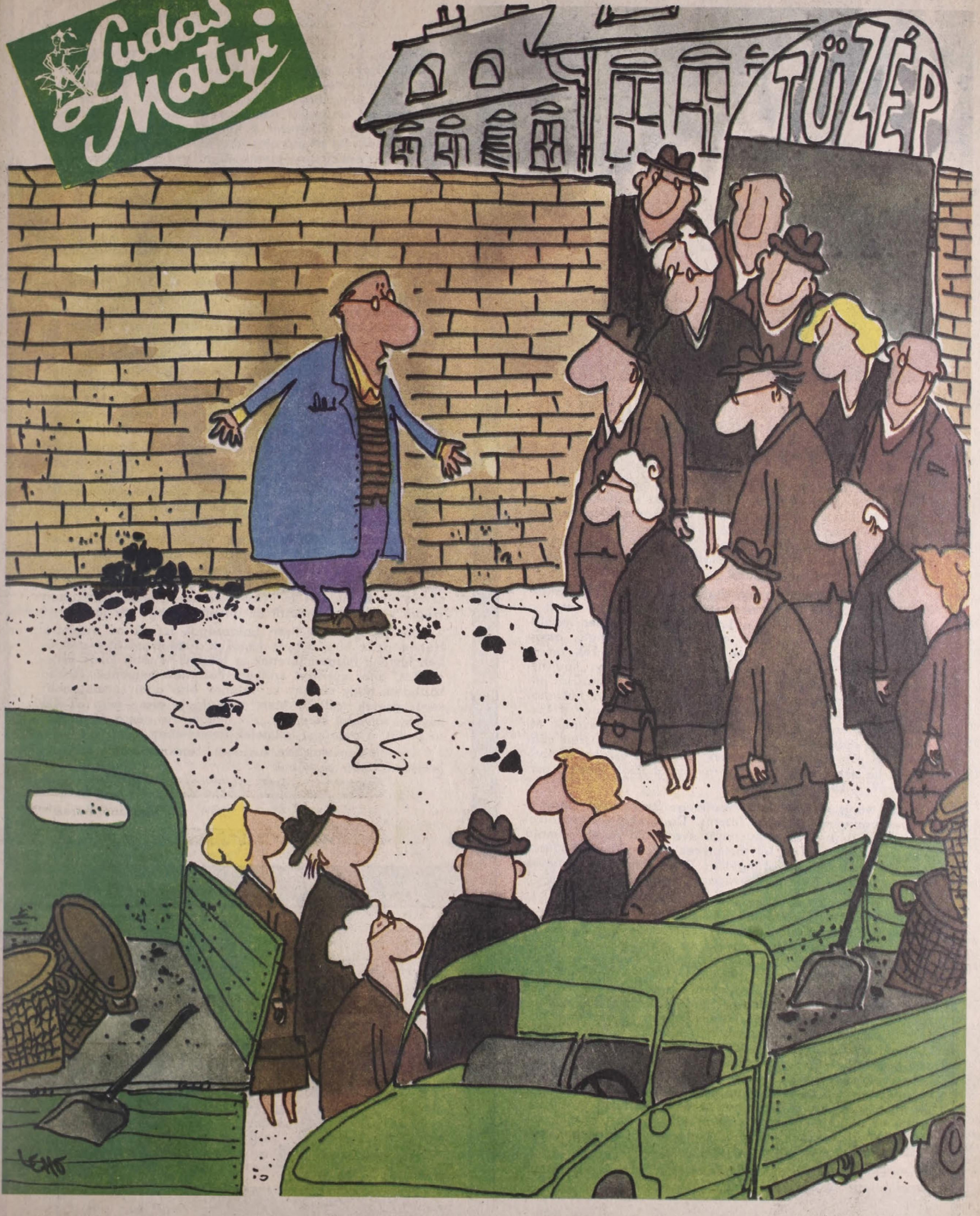

– Sajnos, a fiúk már nem a bányában dolgoznak…

ELOVIGYAZATOSSAG

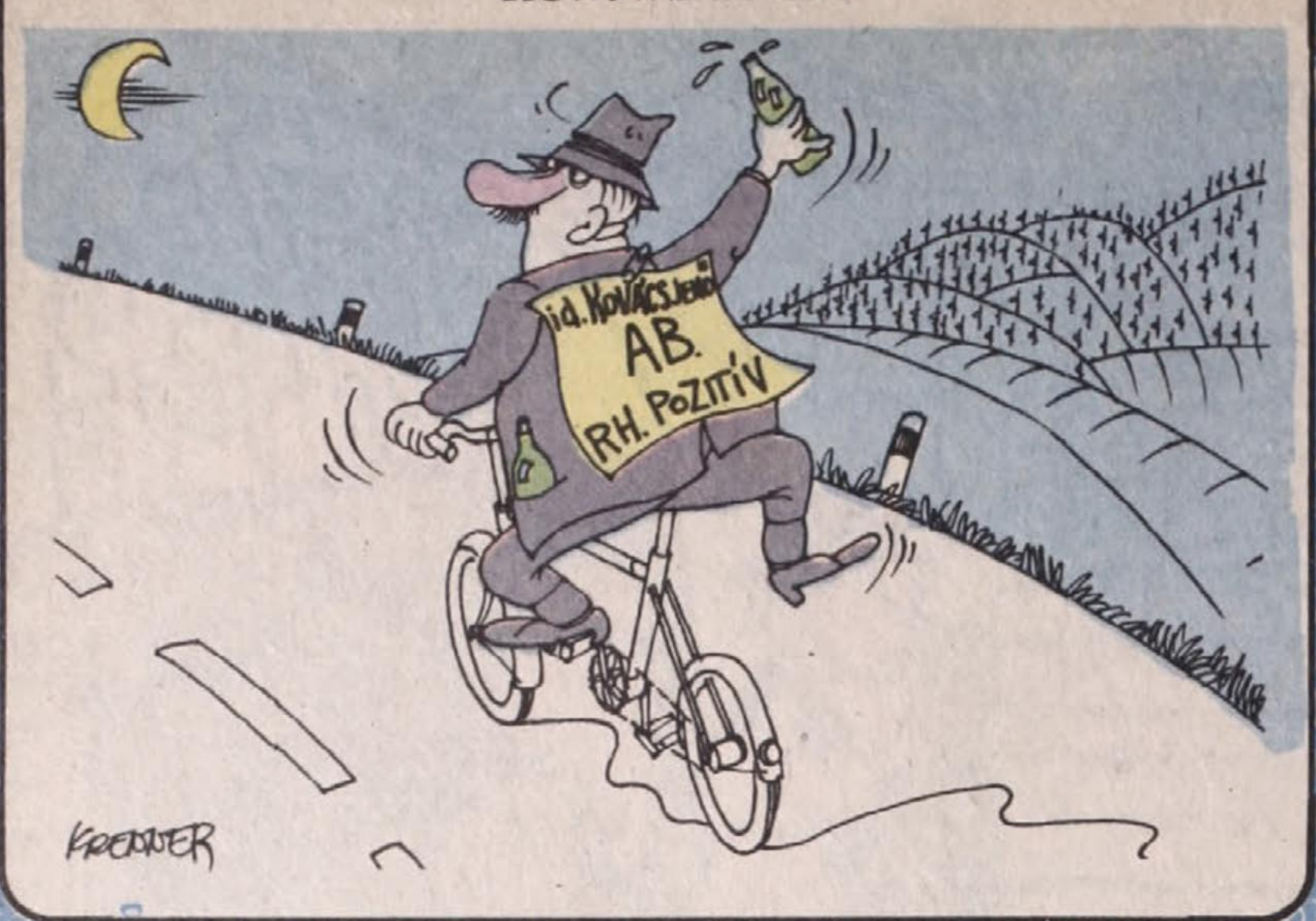

Sárga Symphonia

Nem a zenei hetek műsorszáma – az őszi BNV-n három éve új termékként bemutatott és most, az utóbbi hetekben forgalomba hozott cigaretta a Sárga Symphonia. Megjelenését a Távirati Iroda is hírül adta, azzal a megjegyzéssel, hogy „ez a Symphonia-család harmadik tagja". A harmadik? És az eredeti? A mezítlábas? Elfeledkezünk az ősről? Netán szégyelljük, hogy még megvan?

1945-ben, amikor a régi cigarettaneveket is eltörölték, mert az átkos múltra emlékeztettek, erre a sorsra jutott a Levente és a Király mellett a Symphonia is. 1957-ben rehabilitálták, évekig csak a most elfelejtett volt kapható, aztán jött a piros, amely egyszerűen filteres, később a kék, amely „ventillációs füstszűrős" és most a sárga, amely „kátrányszegény, ventillációs füstszűrős". Az is az idők változását jelzi, hogy most lett sárga a Symphonia és nem a hatvanos években, amikor olyan viccek jártak, mint az, hogy a kormánynak jelentik: a Parlament előtt több ezren esznek. Mi ebben az érdekes? – kérdi a miniszterelnök – hiszen mindenkinek van mit ennie! De ezek pálcikával esznek! Képzeljék el, ha akkor hozzák ki a sárga Symphoniát. Kinek a tiszteletére?! – kérdeztük volna.

Én ma is elszívok 2–3 mezítlábas Symphoniát. Ennyi a cigarettaadagom. A többi filteres. De gyakran elcsodálkozom, hogy bírtam húsz–huszonöt éve ebből naponta majd egy csomagnyit. Most túl töménynek érzem, rágyújtás után megköhögtet. Ennyire gyöngülök? Vagy ennyire máshoz lettünk szoktatva? Nem mellbevágásra, hanem filterre.

A Symphoniának jellegzetes íze van. Ez a pirosban kissé enyhébben, de jól érződik, a kékben már kevésbé, a sárgának pedig egyáltalán nincs Symphonia íze. Egy szakember azt mondta nekem erre, hogy ez az igazi, a korszerű Symphonia. Ezért is drágább, mint elődei. De kevésbé ártalmas. Hogy nem is érezni rajta, hogy Symphonia, hogy már csak a nevében az? Ugyan – legyintett a szakember – nem kell dogmatikusan ragaszkodni az eredeti ízekhez. Ma a filter a divat, már szinte minden filteres. Állami vállalat szerződéses boltja: filteres bolt, mert védi a céget a veszteségtől, ugyanakkor a közönségesnek is egészségesebb. (Csak olykor drágább). Sok-sok állásfoglalás ugyancsak filteres. Ez egy filteres társadalom. A lényeg azonban, hogy a filteres Symphonia sem tej, hanem cigaretta, de bátrabban lehet vállalkozni az elszívására – ha már az ember a nikotinnak kötelezte el magát – és végeredményben ugyanazt a célt szolgálja, mint őse, csak kevesebb kátránnyal. Legfeljebb gyakrabban alszik el. Mert ebben sincs elég dohány.

... Egy közömbös antinikotinista erre az egész cigarettaszimfóniára nyilván vállat von. De a füstöt ő is érzi.

Földi Iván

Szuper-szuper

Amikor Sztálin meghalt, Salgótarjánban is összehívták a párttitkárokat, eligazítandó, hogyan emlékezzenek meg a Nagy Halott tetteiről és erényeiről. Az egyik alapszerv titkára, derék, öreg bányász, igyekezett papírra vetni az instrukciókat, de ceruzához nem szokott keze csak feliben-harmadában tudta lejegyezni a hallottakat. Így aztán amikor a taggyűlésen fel akarta olvasni a jegyzeteit, amúgy is gyengülő szemei sehogysem tudtak eligazodni a kusza sorok felett, letette hát a papírt és azt mondta: javaslom, elvtársak, ríjunk ...

Nekem is nagyon gyengül a látásom mostanság, már a nyomtatott betűkön is alig tudok eligazodni.

Olvasom például, hogy a Fővárosi Tanács meghánytavetette a lakásgondot. Hiányzik 99 ezer lakás, az új ötéves tervben legtöbb ha 57 ezer épülhet, ebből is csak 13 ezer lenne az állami. Ebből több minden kiviláglik. Először is, hogy a Fővárosi Tanács – amely egyébként bizonyára szilárd materialista alapokon áll – hisz a csodákban, hiszi, hogy a mai keresetek és a mai lakásárak mellett 44 ezer lakást magánzsebből ki tudunk fizetni, vagy magánverítékből fel tudunk húzni. Másrészt az is kiviláglik, hogy fölös volt a júniusi nagy fáradozásunk, hogy a legokosabb, legrátermettebb személyeket válasszuk meg tanácstagoknak, városatyáknak; a várospolitikát – s azon belül a lakáshoz juttatást – végső soron úgysem ők határozzák meg, hanem szigorú, s mindinkább szigorodó urunk: a Pénzügyi Helyzet.

Üres kamrának bolond a gazdaasszonya, hajtogatta volt drága anyám. Ő, egyszerű falusi asszony lévén, megengedhette magának az ilyen nyers fogalmazást. Tőlünk viszont már megkívántatik a választékosabb stílus: a pénzügyi feltételek ismeretében nem dönthettek másként a fővárosunkért felelős férfiak.

Ahol a bölcsek elhallgatnak, megszólalhatnak a bolondok. Nekem is van egy bolond-bolond ötletem, most elmondom. Mi volna a megoldás? Szuperkoncert! Volt már nálunk szuperkoncert a Nemzetiért, az SOS-gyermekfaluért, lesz Afrikáért és Berhidáért is. Nem lehetne egyszer egy szuper-szuper koncertet rendezni az állami költségvetés javára is?

Jó, jó, nemcsak ilyen balgaságok jutnak az eszembe. Hanem az is, hogy a gyes-gyerekek a következő öt esztendőben lesznek házasságérettek, a többnél is több lakás kellene hát, ahol gyereket szülhetnének, nevelhetnének. Hiszen köztudott, hogy népünk kor-fájának alsó ágai sorvadoznak: kevés gyerek születik, Mert a kor-fa is olyan mint az élő növény, sorvadni kezd, ha szűk már neki a dézsa. Új dézsára pedig, a pénzügyi feltételek ismeretében ...

Hű de bonyolult, de kusza ez. Leteszem hát a tollat, s javaslom, elvtársak, ríjunk.

Radványi Barna

BEFŐZÉS

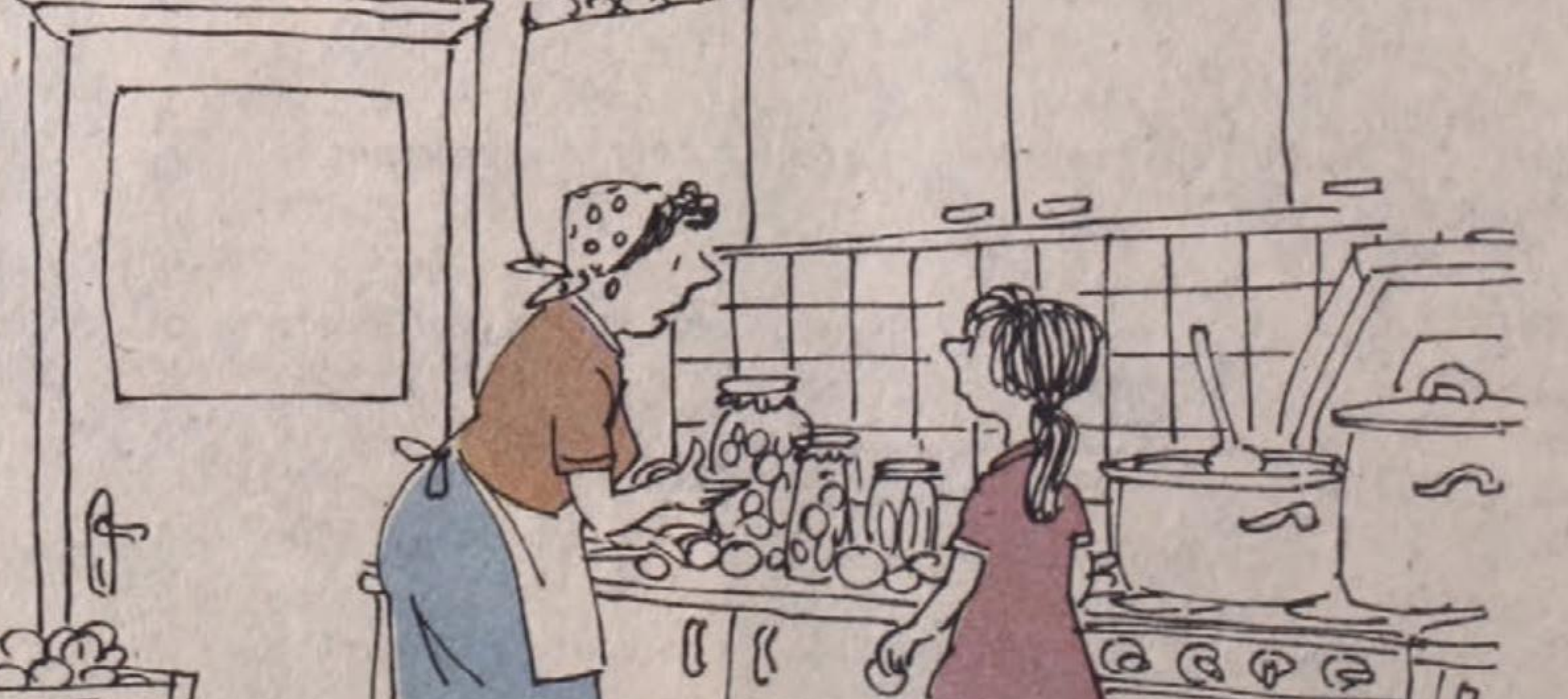

– Tudod, a konzervgyár csak a gazdagok életét könnyíti meg ...

HEGEDŰS ISTVÁN: NYÁRI SZUVENÍROK

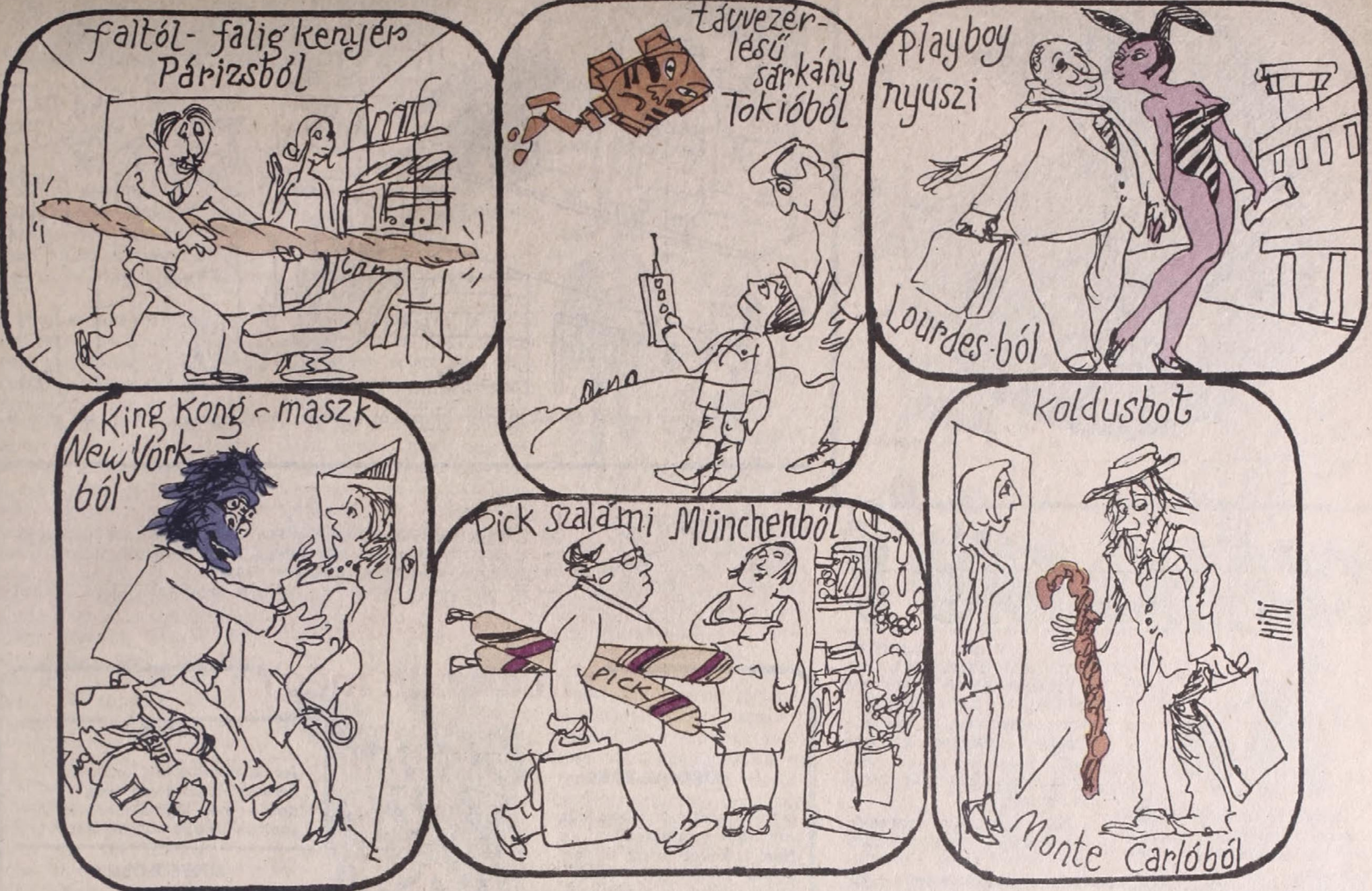
faltól-falig kenyér Párizsból
távvezérlésű sárkány Tokióból
Playboy nyuszi Lourdes-ból
King Kong-maszk New York-ból
BUD
Pick szalámi Münchenből
PICK
koldusbot Monte Carlóból
Hihi

K—MINT BURKUS

Bemondta a tévé, hogy a magyar gyerekek nem tudnak olvasni. Méghozzá csak úgy egyenest, bele a kamerába. Az illető még csak egy papírlapot sem tartott a kezében, hogy időnként belepislantott volna. Hogy miért, az ezek után teljesen nyilvánvaló. Nem tudott olvasni.

Az úgy volt, hogy a két világháború között a magyar gyerekek minden nemzetközi olvasóversenyt megnyertek. Azóta nem annyira. Aki legalább a sorok közt tud olvasni, rögtön rájöhet, hogy ezzel nem a feudálkapitalizmust sírom vissza. Hanem csupán azt állítom, hogy az akkori pedagógusok jobban megtanították olvasni az akkori gyerekeket, mint a mai pedagógusok a mai gyerekeket. Erről viszont sem az akkori pedagógusok, sem a mai gyerekek nem tehetnek.

A legutóbbi nemzetközi olvasóversenyen a mi bajnokunk a hatvannégyes tabellára sem került fel. A 93—94-ik helyért küzdhetett meg csupán egy ubangi kisdiákkal. Az ubangi győzött, annak ellenére, hogy az ubangi nyelv öszszesen két betűt ismer és annak ellenére, hogy a döntőben mindkettőjüknek magyar szöveget kellett olvasniok.

Aztán egy egyetemi felvételi során a jelölt fényes sikerrel kollokvált mikromegalomániákus diszpenzációból, fantazmaginárius matematikából, valamint a kevéssé ismert Bolivar Holoizcuintle transzcendentális fundamentalisztikájából. Végül a professzor egy négysoros versikét tett elébe:

— Megkérem, hogy ezt még olvassa fel nekem!

Erre az illető sírógörcsöt kapott, ki akart ugrani a harmadik emeletről, de még a hidegvizes lemosások alatt is ezt ordítozta:

— Ha lehetetlent kívánnak az embertől, a macska rúgja meg az egész egyetemet.

Azt mondják a baj ott van, hogy pár évtizede, egy méreten felüli koponya, újítást nyújtott be. Kitalálta, hogy a gyerekeknek szóképek alapján kell elsajátítaniok az olvasás nemes mesterségét.

Az úgy mehetett, hogy képeket mutogattak a srácoknak, aztán elég volt az ábrázolt tárgy kezdőbetűjét megjegyezni és máris ment minden, mint a karikacsapás.

A bé betűt például egy kutya képe jelentette. Hogy miért? Nagyon egyszerű. A kutyát — hehehe — úgy hívták: Burkus.

Ebből aztán kétirányú csudák származhattak. Az egyszerűbb elmék attól fogva minden kutyát Burkusnak hívtak. A még egyszerűbb elmék minden négylábút. Nemrég a moziban a lehető legegyszerűbb elme ült mellettem és amikor a vásznon felbukkant a gyilkos fehér cápa, ő örömmel kiáltott fel:

— Szia, Burkus!

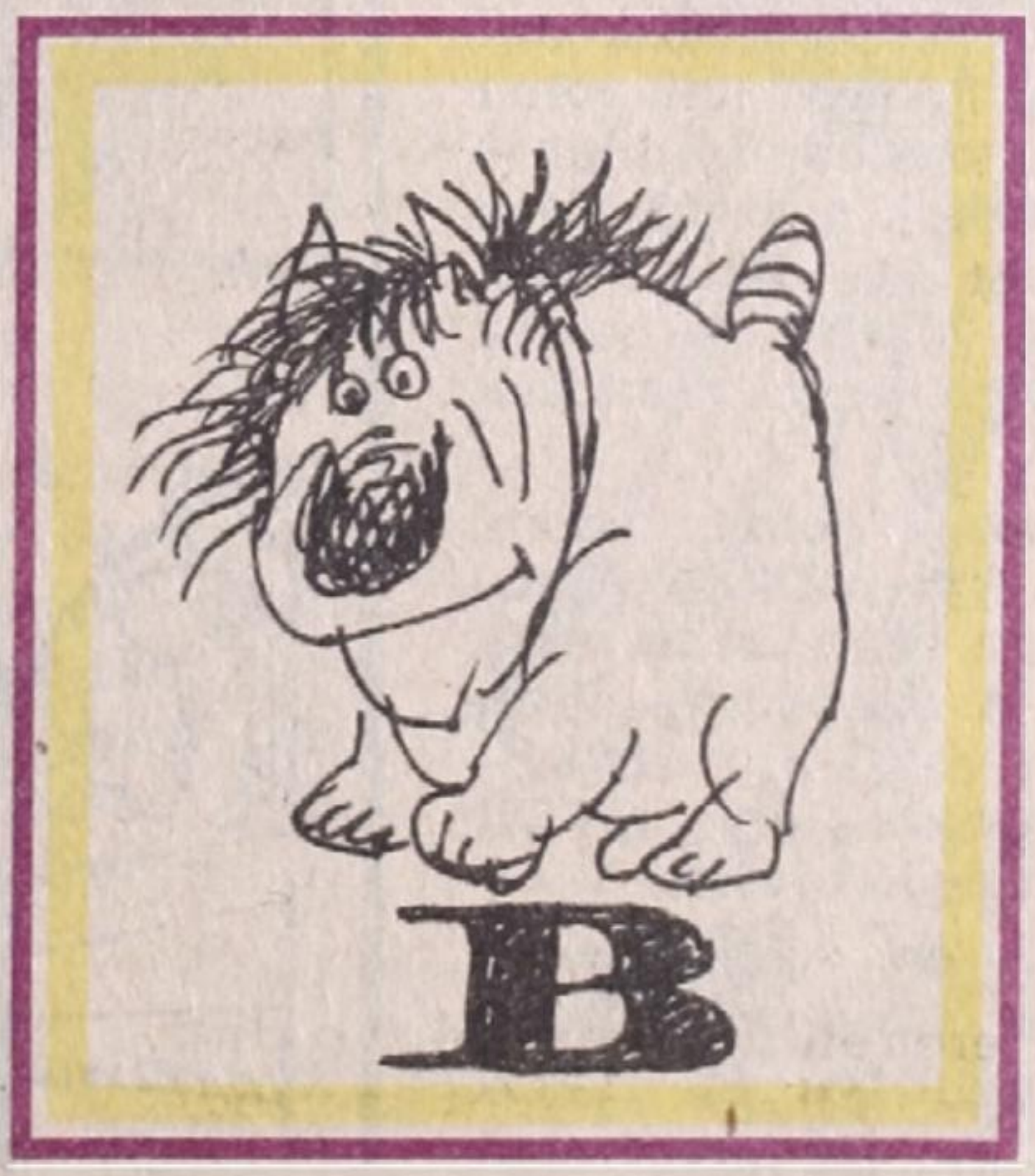

A nem oly egyszerű elmék a maguk alkotó módján értelmezhették a képet, s ezek — például — a baba szó helyett azt olvasták: fafa, csacsa, lala, sasa, papa, dada, haha, tata. Aszerint, hogy Burkus helyett — sorrendben — Fifi, Csimbi, Lajka, spániel, puli, dog, hund, vagy tacskó jutott eszükbe. Rossz rágondolni mit olvas baba helyett az, akinek a kutya képéről nem a Burkus, hanem — istenments! — a kutya szó jut eszébe.

Előfordulhatott ennek a rükverce is. Megesett, hogy valaki azt mondta:

— Bábább vagy a bábánál!

És ezzel még csak nem is a partner szuperszülésznői erényeit óhajtotta ecsetelni. Csupán annyi történt, hogy a pé betűt egy pipa képéről tanulták meg olvasni. És neki a pipa képéről nem a pé, hanem a bé betű jutott eszébe. Márminthogy „bodor füst".

Hallom, hogy pontosan huszonhat évvel ezelőtt született egy remek könyv, amely egycsapásra megoldhatta volna ezt a teljesen blőd helyzetet. Ám azok, akiken múlt, nem adták tovább, nem tették kötelezővé, nem csináltak belőle tankönyvet. Hogy miért? Teljesen világos: nem tudtak olvasni.

Az viszont már nem teljesen világos, hogy miért nem érte őket ezért akár egyetlen szó bírálat, gáncs, megrovás.

Mi az kérem, már beolvasni sem tudunk?

Peterdi Pál

Petőfi-sír Szibériában? A költő sóhaja:

HOL SÍRJAIM DOMBORULNAK…

FÖLDRENGÉS-BIZTOSÍTÁS

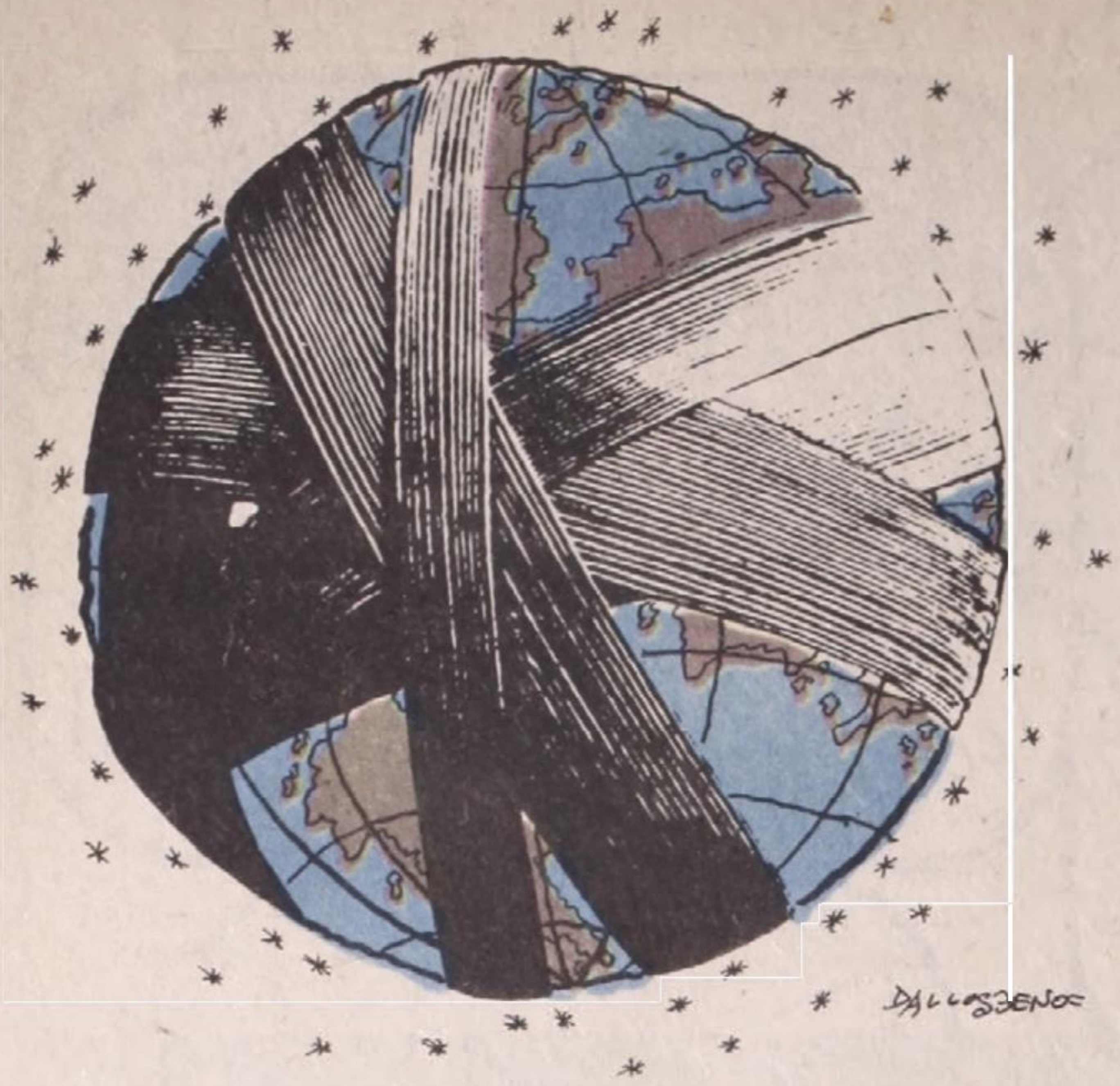

TELEPÜLÉSFEJLESZTÉSI HOZZÁJÁRULÁS

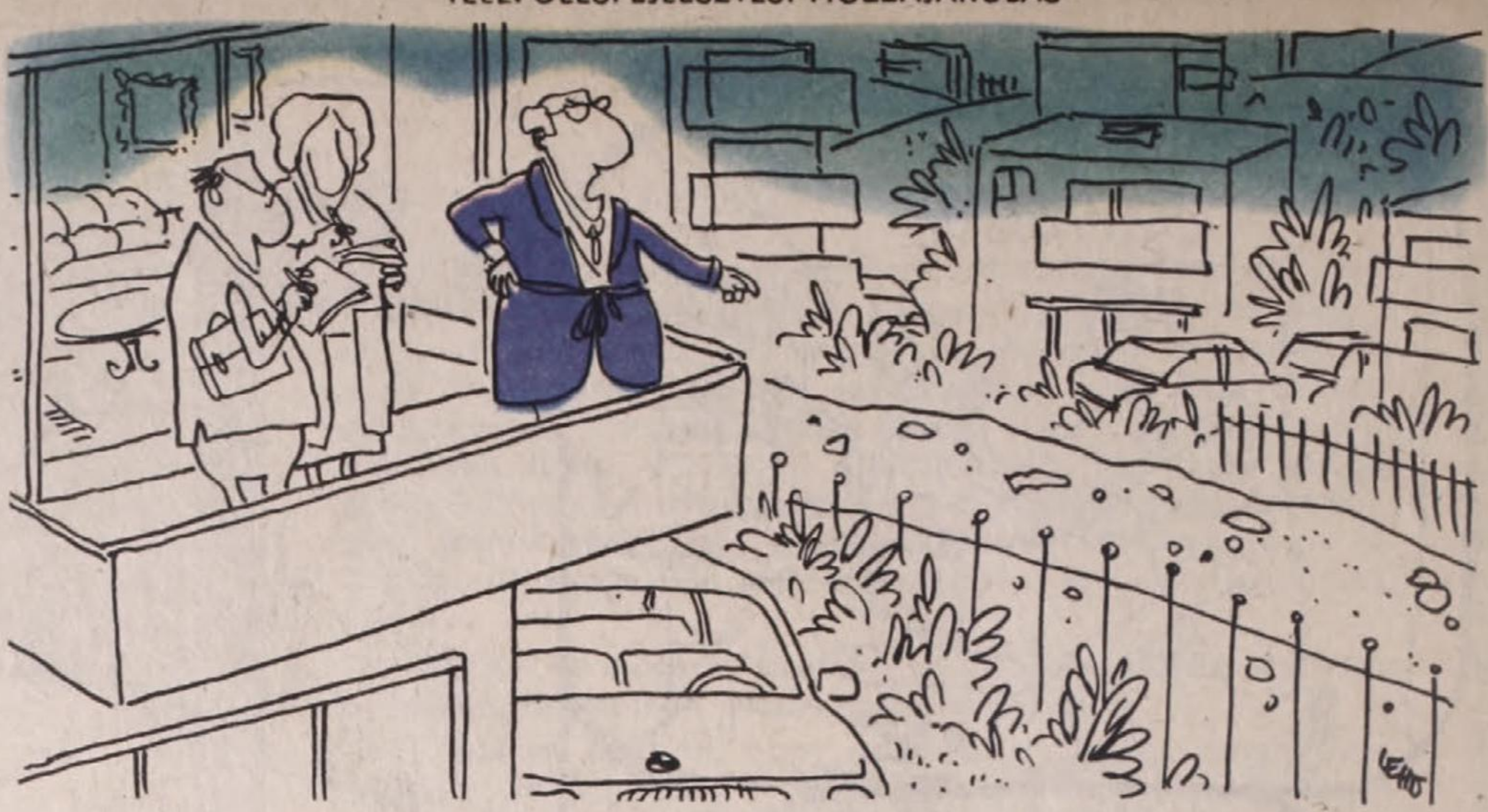

– Nagyon helyes! Én elköltöttem hatmilliót a házra, most építsen nekem ide utat a tanács!

SZABADSÁG!

Madarat lehetne velem fogatni örömömben, amikor arról értesülök, hogy a fővárosban ismét átadtak egy-egy új sokcsillagos szállodát. Így van ezzel a debreceni unokaöcsém is, aki a gyermekeit gyakran felhozza Pestre a Vidám Parkba, s bizony eddig alig talált családjának szállodai szobát. Nos, ezekben az új pácsodaszállókban már kényelmesen eléjszakázhat kis családjával együtt potom 120—140 dollárért, amely méltányos árnak mondható; csak méltányosan elenyésző mértékben haladja meg az egyhavi fizetését.

Örömömet még az sem keseríti, hogy ezeket a szállodákat külföldi hitelekből építjük. Ha szegény Széchenyi még élne, nyilván így elmélkedne: hja, kérem, most ez olyan Világ, hogy a Hitel nálunk egy Stádium!

A legújabb örömkitörés akkor szakadt rám, amikor megtudtam, hogy elkészült a Szabadság is. Újjáépítették szobáit, vízvezetékcsöveit, drinkbárjait, és dolláros butikjait, kicserélték a bútorokat, lámpákat, a szőnyegeket.

És ezzel a lendülettel kicserélték a cégtáblát is; az avittas Szabadság név helyett a szent keresztségben új nevet kapott: Hungária.

Ne értsenek félre, szép ez az új név is, elegáns, nyilván másoknak is tetszik, különben is hazánk latin nevét eddig csak egy kávéház és egy műanyagfeldolgozó vállalat viselte büszkén.

Nem a Hungária ellen van kifogásom, a Szabadságot sajnálom!

Én ezt a nevet megszoktam, lehet, hogy azért, mert a Szabadságban tartottam az esküvői vacsorámat, jurátus koromban a Szabadságban rendeztem a híres jogászbálokat; szóval nagyon megszoktam én ezt a Szabadságot.

Azt mondják egyesek, azért kellett megváltoztatni a nevet, mert a külföldiek közül sokan nem értik mit jelent a Szabadság. Kár. Megtanulhatták volna. A tsikosch, a tsardasch és a gulasch mellett ez lett volna a negyedik magyar szó, amit megtanulnak. Mint ahogy nekünk sem törik ki a nyelvünk, ha Párizsban a Grand Hotel Liberte-t, Glasgowban a Hotel Liberty-t, vagy Leningrádban a Gosztyinica Szvaboda-t keressük.

De ha már előkelősködni akarunk, az sem lett volna baj, ha szállodatulajdonosék kikeresik a szótárból a Szabadság szó latin megfelelőjét. Máshol — extra Hungariam — ezt csinálták volna . . .

Nem nagy dolog, tudom, csupán egy szálloda homlokzatáról tűnt el a Szabadság. A Szabadság nevet így már csak egy strandfürdő viseli nálunk, de azt is Dagálynak hívjuk.

Tudom én, hogy ezek a szállodák főleg külföldieknek készültek, ők töltik bennük a „vendégéjszakákat", de mi randevúzunk előttük, mi rendezünk bennük érettségi találkozókat, a mi buszaink, a mi villamosaink állnak meg előttük.

Ezért ne változtassuk meg a nevüket! Én máris aggódom az Arany Bikáért, aggódom a Nádorért, a Dorottyáért, az Avasért, a Karancsért, aggódom a Békéért is. No meg főleg a Vörös Csillagért.

Trunkó Barnabás

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A feleség egy közleményt olvas föl férjének az újságból:
– A rendőrség keres egy magas, ötven körüli, fekete hajú férfit, aki éjszakánként nőket molesztál.
— És gondolod, hogy ez nekem megfelelő állás lenne?

Emlékszik még?

SPORTOLÓ APÁINK

Fülöp György rajzai

MOTTÓ

Jer, ki hájad miatt kocogsz,
fussunk vissza ötven évet,
amikor még legnehezebb
sportunk maga volt az élet

TORONYUGRÁS

Ha nem volt már többé kiút,
várta önt a turulmadár . . .
Nem is kellett hozzá tréner,
a nagy córesz volt a tanár

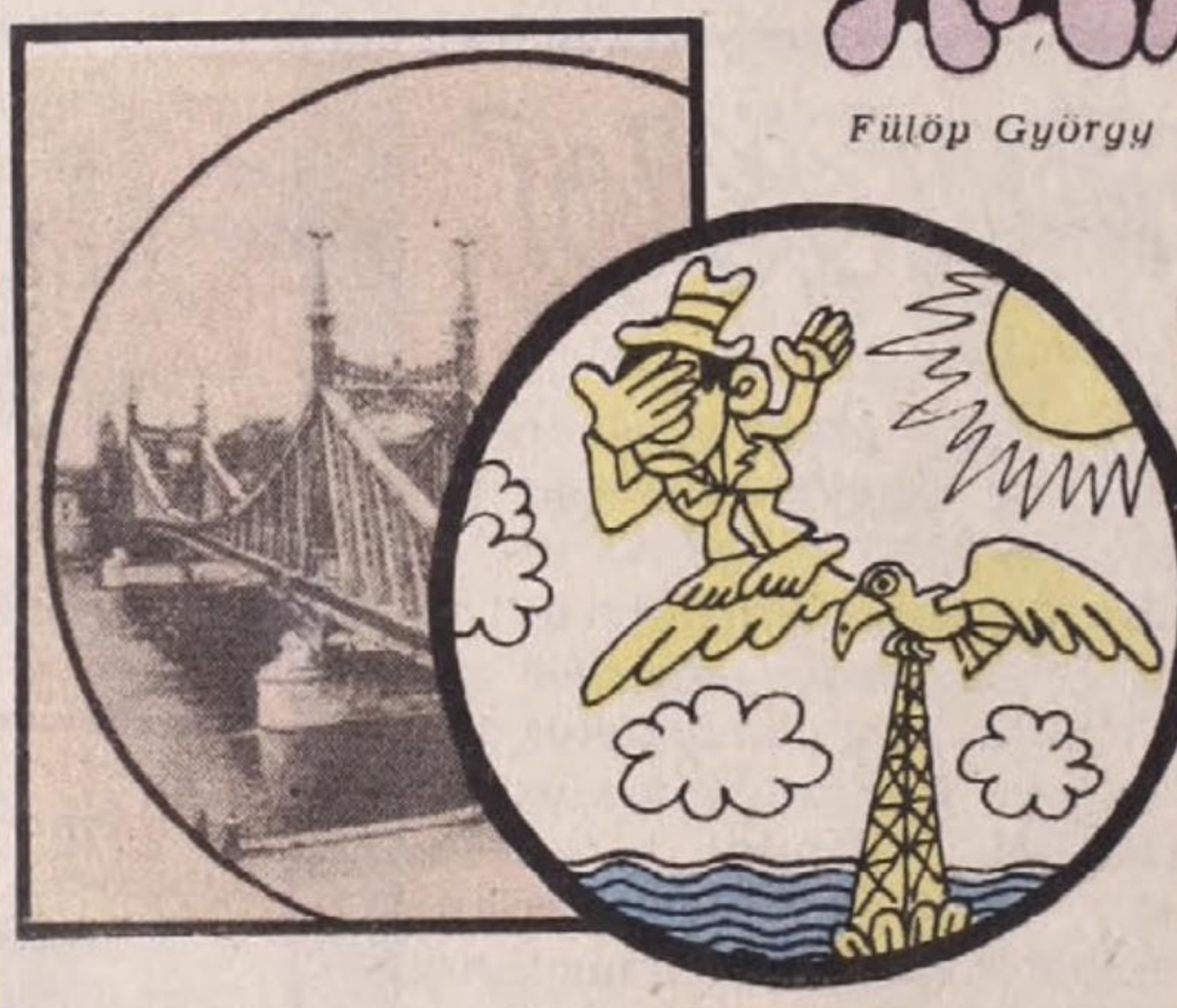

SÚLYFÖLÖSLEG

Ki sóher volt, lefogyasztott
tíz-húsz kilót, s másik ágon
lepkesúlyban indult tovább
a nagy flamó-bajnokságon

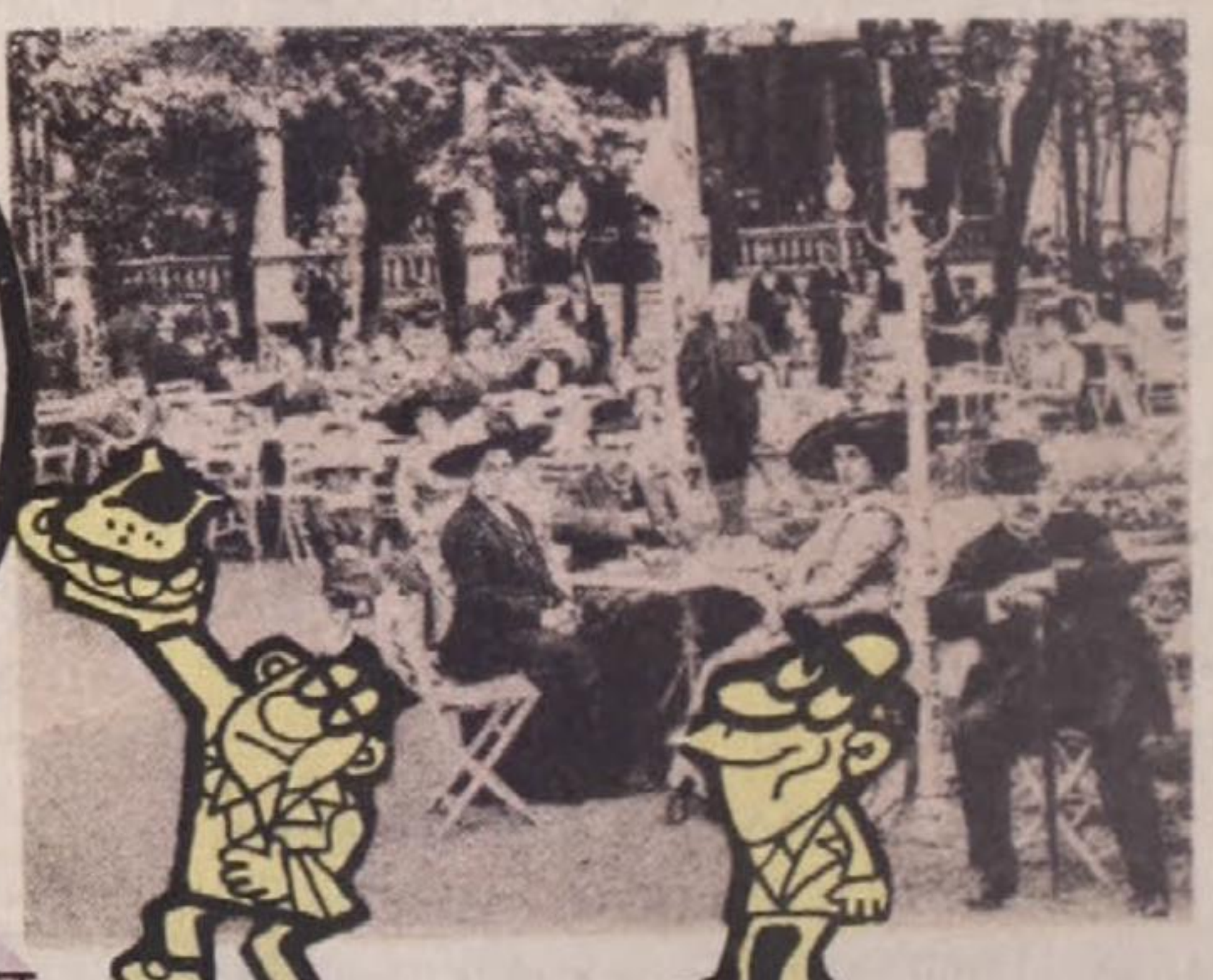

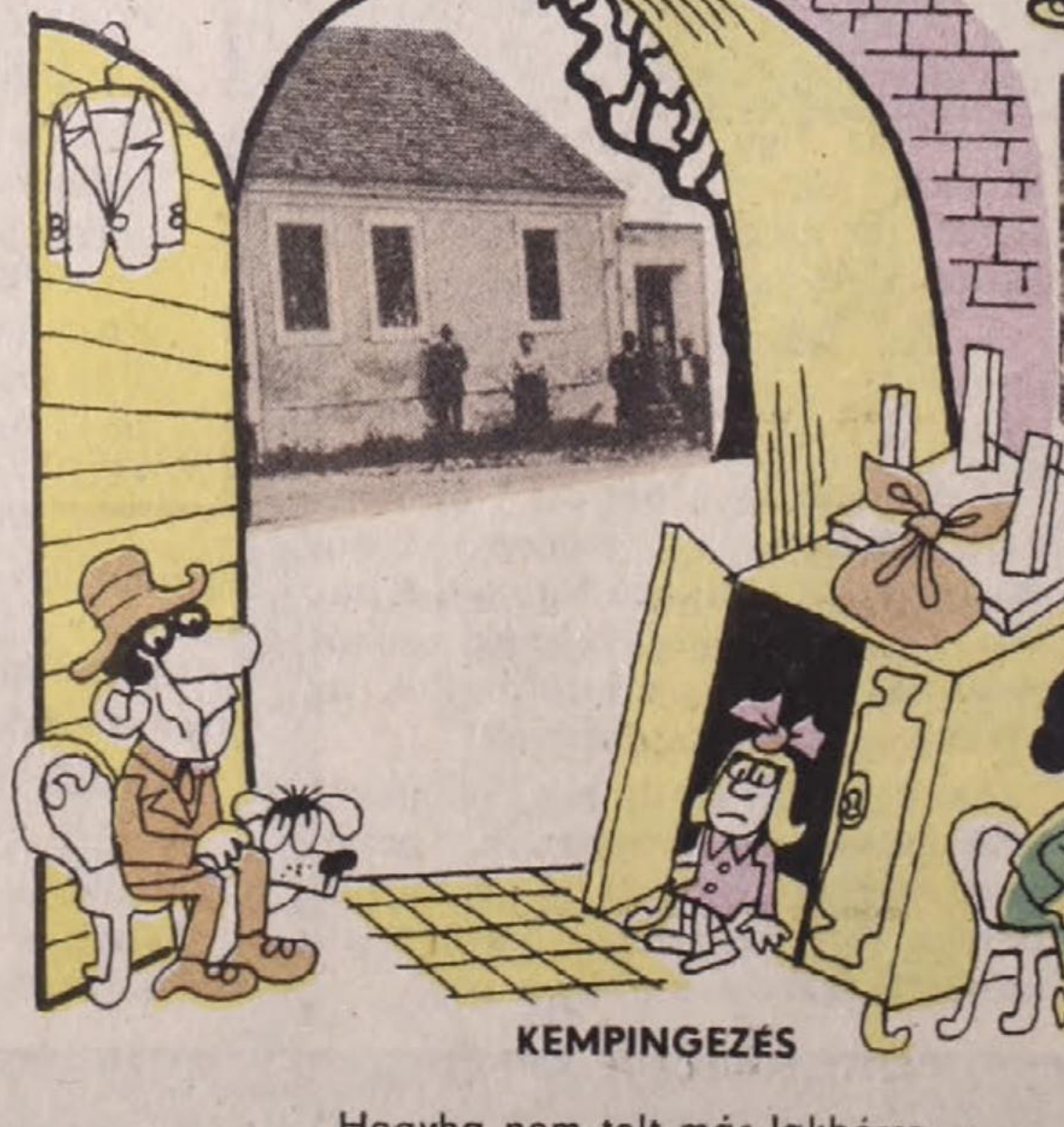

KEMPINGEZÉS

Hogyha nem telt már lakbérre,
otthagyhatta a négy falat
s a hétvégét friss levegőn
tölthette a kapu alatt

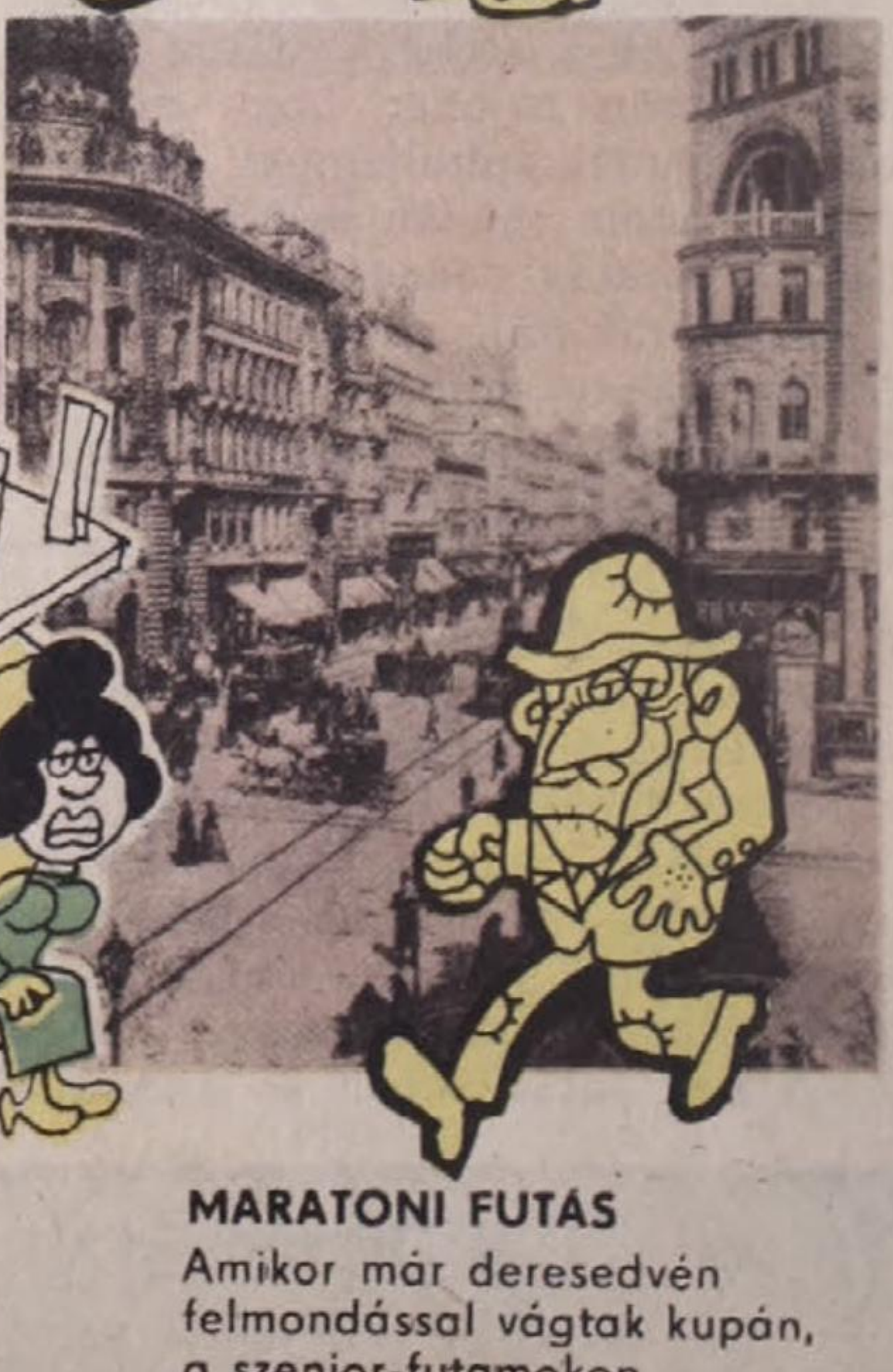

MARATONI FUTÁS

Amikor már deresedvén
felmondással vágtak kupán,
a szenior-futamokon
loholhatott állás után

MIÉRT NEM LETT BELŐLEM TÖRTÉNÉSZ?

Mindennek Struccer tanár úr az oka, aki valaha a történelemtanárom volt. (Mellékesen megjegyzem, hogy van egy iskolatársam, aki két osztállyal alattam járt, és ő azt állítja, hogy Struccer nem történelmet tanított, hanem földrajzot. Ezt állítja, de bizonyítani nem tudja.)

Nem lettem történész, de a história iránti érdeklődésem azért megmaradt. Szeretem és szívesen olvasok történelmi tanulmányokat, történelemmel foglalkozó könyveket. Néha izgalmasabbak, érdekesebbek, mint a bűnügyi regények. Hogy csak néhány példát mondjak. Báthory Erzsébetről hol azt bizonyítják be, hogy szadista őrült volt, hol azt, hogy gyermekeivel törődő, férjét szerető, aggódó asszony, akinek az ellenségei meg akarták szerezni a vagyonát és ezért mindenféle csúnya dolgokat pletykáltak róla.

Nemrégiben azt olvastam, hogy egyes angol történészek szerint a Rózsák háborúja, amely harminckét évig tartott, valójában nem is volt háború, a több mint három évtized alatt csak tizenkét vagy tizenhárom hétig volt egy kis csetepaté.

Más.

Mostanában tudtam meg, hogy Ráby Mátyás, akiről Jókai Mór könyvet is írt Rab Ráby címmel, nem volt forradalmár, hanem spicli, aki mindenkit feljelentett a bécsi udvarnál, akivel csak találkozott.

Más.

Én Károlyi Sándorról még azt tanultam, hogy áruló volt, elárulta a kurucokat, amikor a majtényi síkon letette a fegyvert. Most kiderült, hogy nem volt áruló, hanem — Rákóczival ellentétben — reálpolitikus. A fegyverletétel után mindenki kegyelmet kapott. Senkinek nem esett bántódása. Sőt! Mindenki jól járt. A jobbágyok is, a földesurak is...

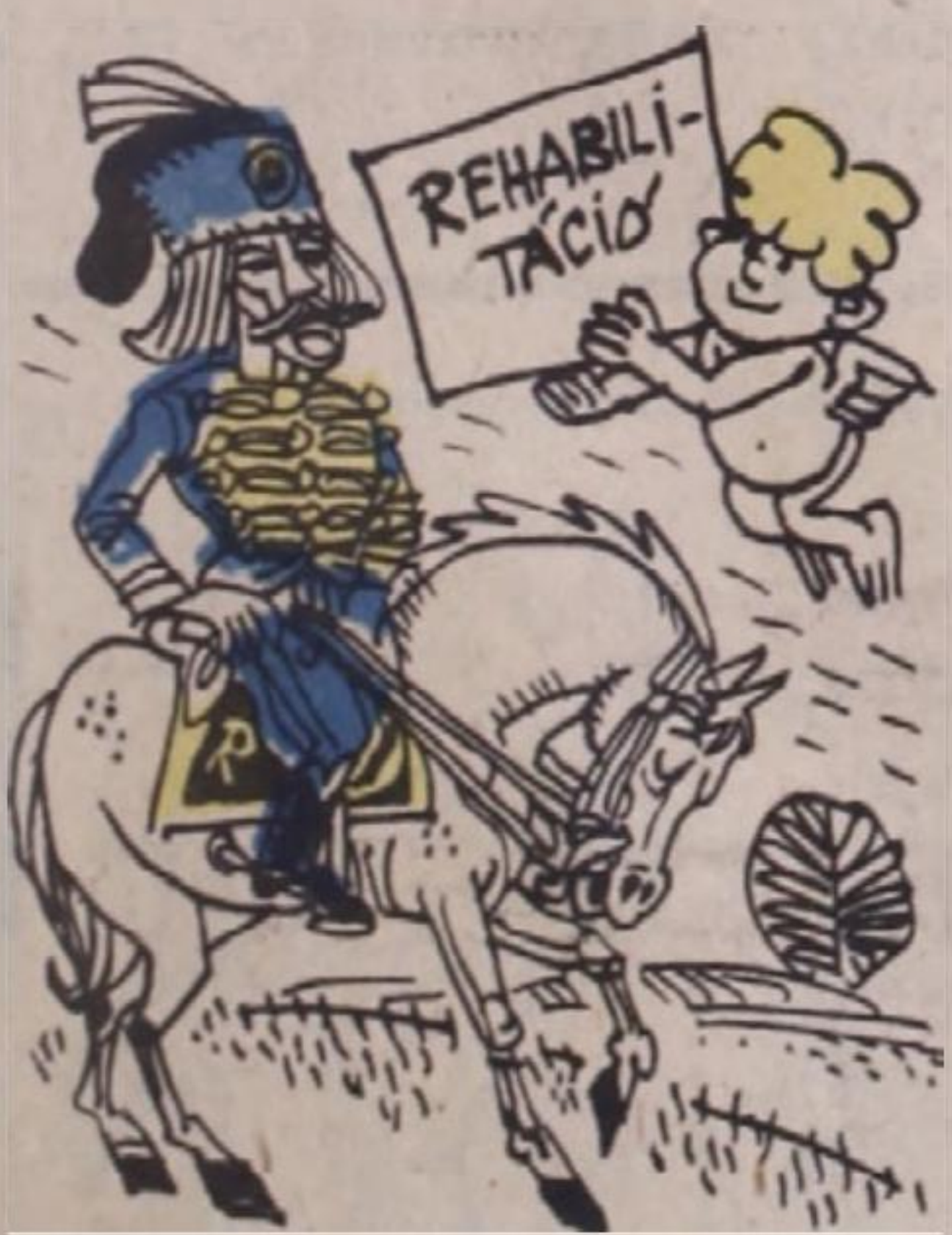

Más.

Nemeskürty István szerint...

Na, de elég volt a példákból. Itt az ideje, hogy elmeséljem miért nem lettem történész. Mint mondottam, a Struccer miatt. A tanár úrra úgy emlékszem vissza, hogy nagyon öreg volt (lehetett vagy ötvenéves és állandóan igazgatta a drótkeretes szemüvegét, amit időnként levetett, de akkor is igazgatta, mintha az orrán lett volna.

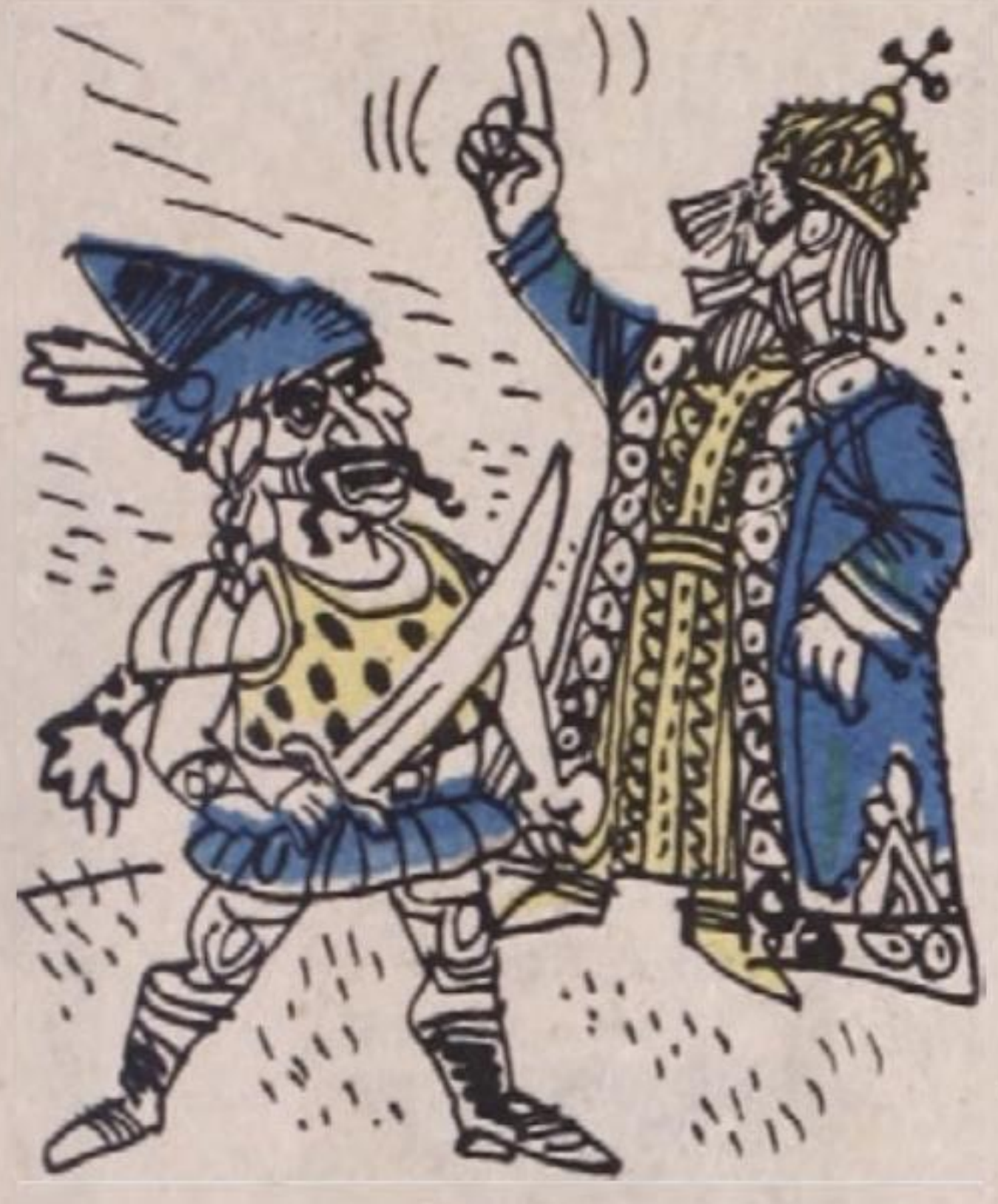

Egy óráján engem feleltetett elsőnek. Budavár visszavételéről kellett beszélnem és én beszéltem. Részletesen leírtam az ostromot. Milyen bátran küzdöttek a magyarok és a szövetséges csapatok, de főleg a magyarok: Bottyán János, Batthyány Ádám, idősebb Bercsényi Miklós.

Struccer csendben hallgatott, szemüvegével bajlódva és csak akkor kapta fel a fejét, amikor azt mondtam, hogy Budavár visszavétele után, a Dunántúl déli részét birtokló Koppány vezér fellázadt, de István király, német lovagok segítségével, Veszprémnél győzelmet aratott felette. S ekkor kezdődött el a magyarság tömeges áttérítése.

A tanár úr felkapta a fejét és megkérdezte:

— Mondd, fiam, te hülye vagy? Miket beszélsz te itt összevissza? Budavár bevétele után lázadt fel Koppány?

— Tanár úr, én készültem. A magyarok tömeges áttérítése után a márciusi ifjak összeültek a Pilvax kávéházban.

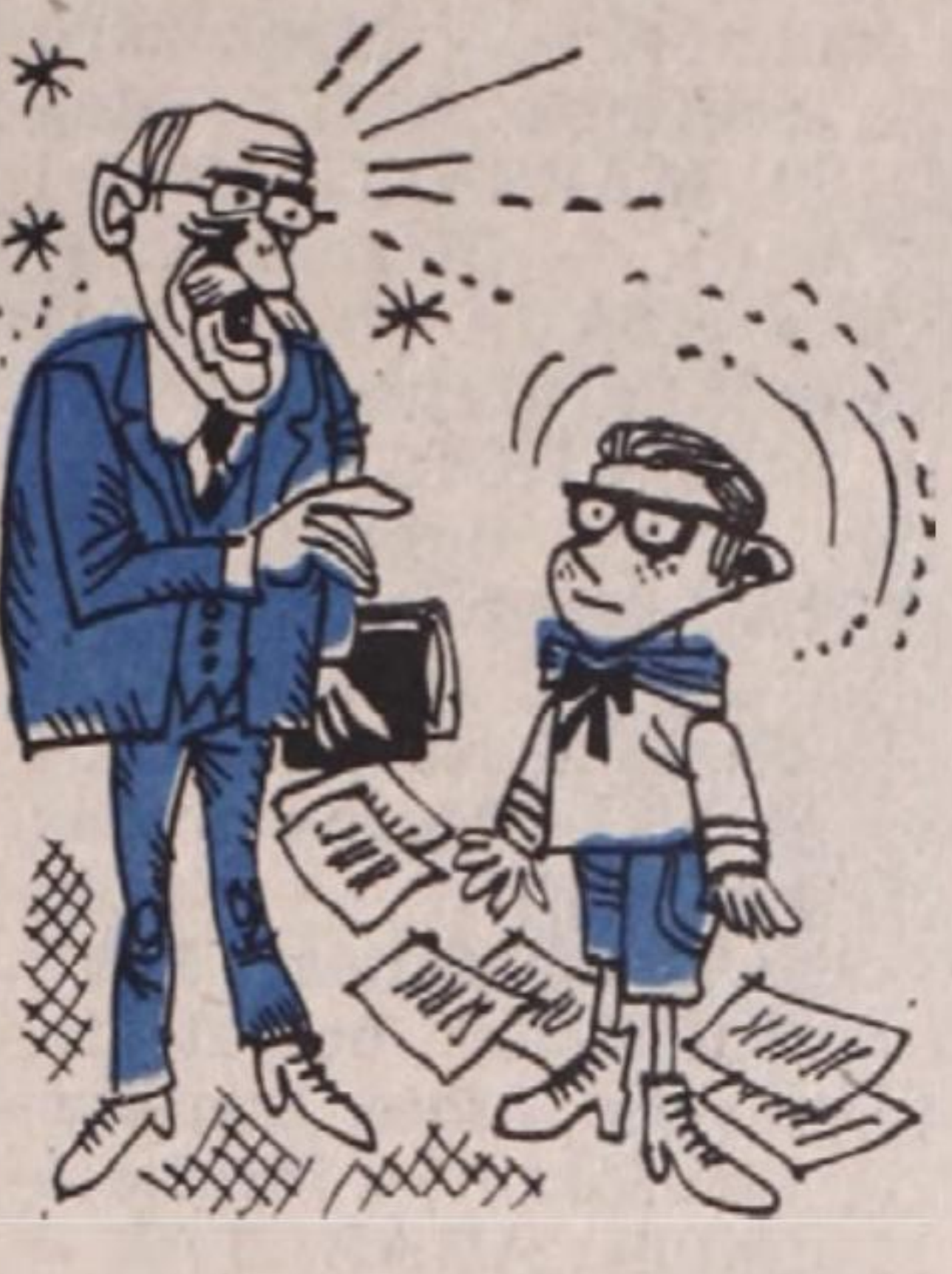

— Elég volt! — kiáltotta Struccer izgatottan, szívét dörzsölve és odarohant a padomhoz. — Mondd, honnan szedtél össze ennyi badarságot?

— A tankönyvből.

— Mutasd!

Átnyújtottam a történelemkönyvemet, amelyet használtan vettem, mert sose volt elég pénzünk új tankönyvre. Az én példányomat már nagyon sokan használták előttem, állandóan kihullottak belőle a lapok. Az ilyen tankönyvet nevezték annak idején salátának. Amikor átnyújtottam a könyvet, akkor is kiesett néhány oldal. Mint utólag kiderült, az egész reformkor.

Struccer átlapozta a könyvet — minden lap kiszedhető volt —, aztán így szólt:

— Itt valóban így van. Összevissza van keverve itt minden. A következő órára rakd össze rendesen a könyvet. Oldalszám szerint. Csinálj rendet hazánk történelmében. Megértetted?

*

Hát ezért nem lettem történész. Hogy én csináljak rendet hazánk történelmében? Oldalszám szerint még menne, de amugy... Á, inkább nem.

Mindennek Struccer az oka.

Struccer!

Be fogom bizonyitani róla, hogy Horthy Miklós és Mária Terézia törvénytelen gyermeke volt.

Mert még mindig szeretem a történelmet.

Mikes György

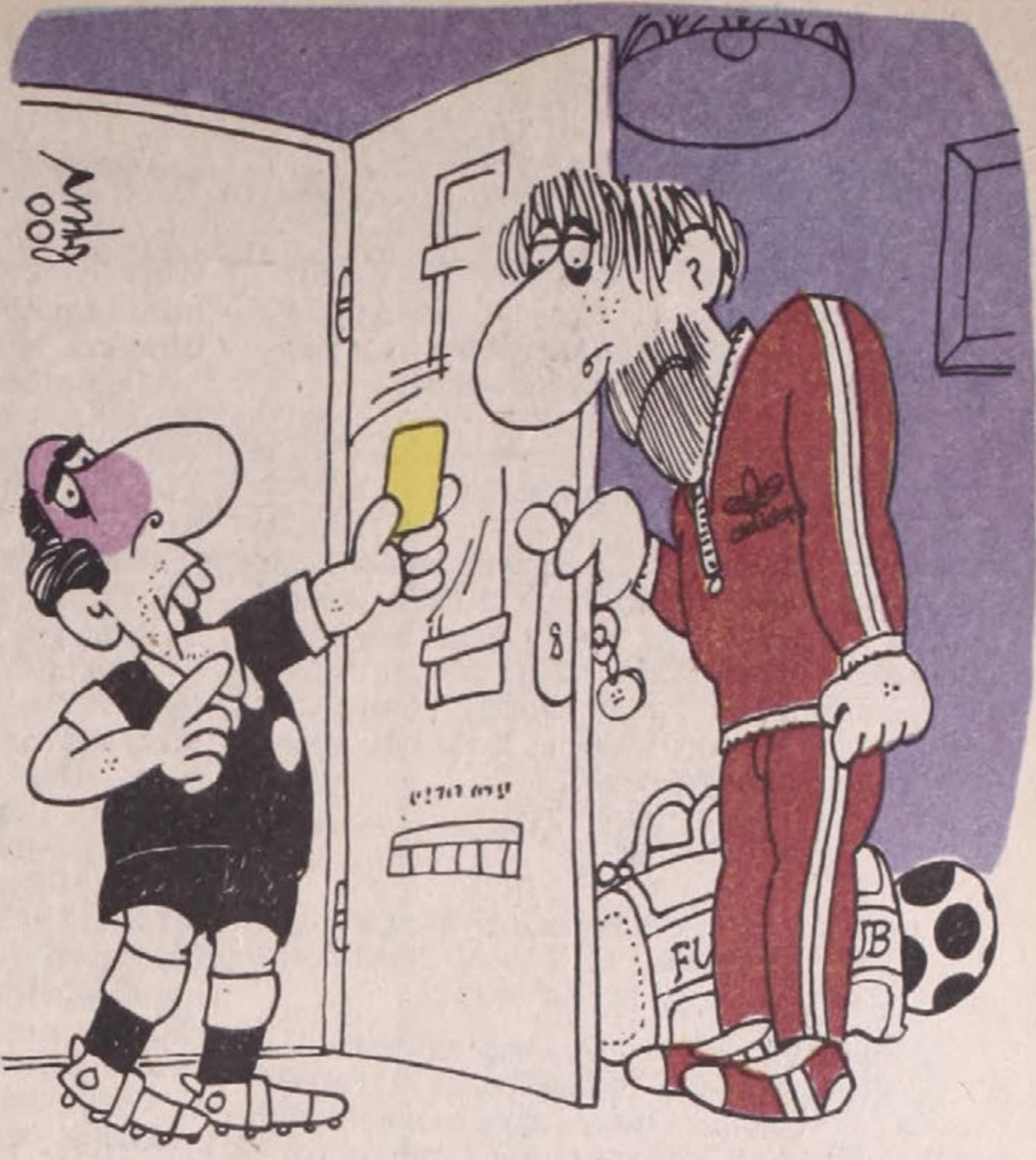

— A mérkőzés után jöttem rá, hogy magának is járt volna egy sárga lap!

— Hány éves vagy, fiacskám?

— Nem tudom pontosan. A mama 36 éves volt, mikor születtem, most pedig 33 éves.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— És tulajdonképpen meddig tartott, amíg a kedves fia megkapta a jogosítványát?

— Úgy három vagy négy...

— ...hónapig?

— Dehogy: autóig!

ESŐS IDŐ

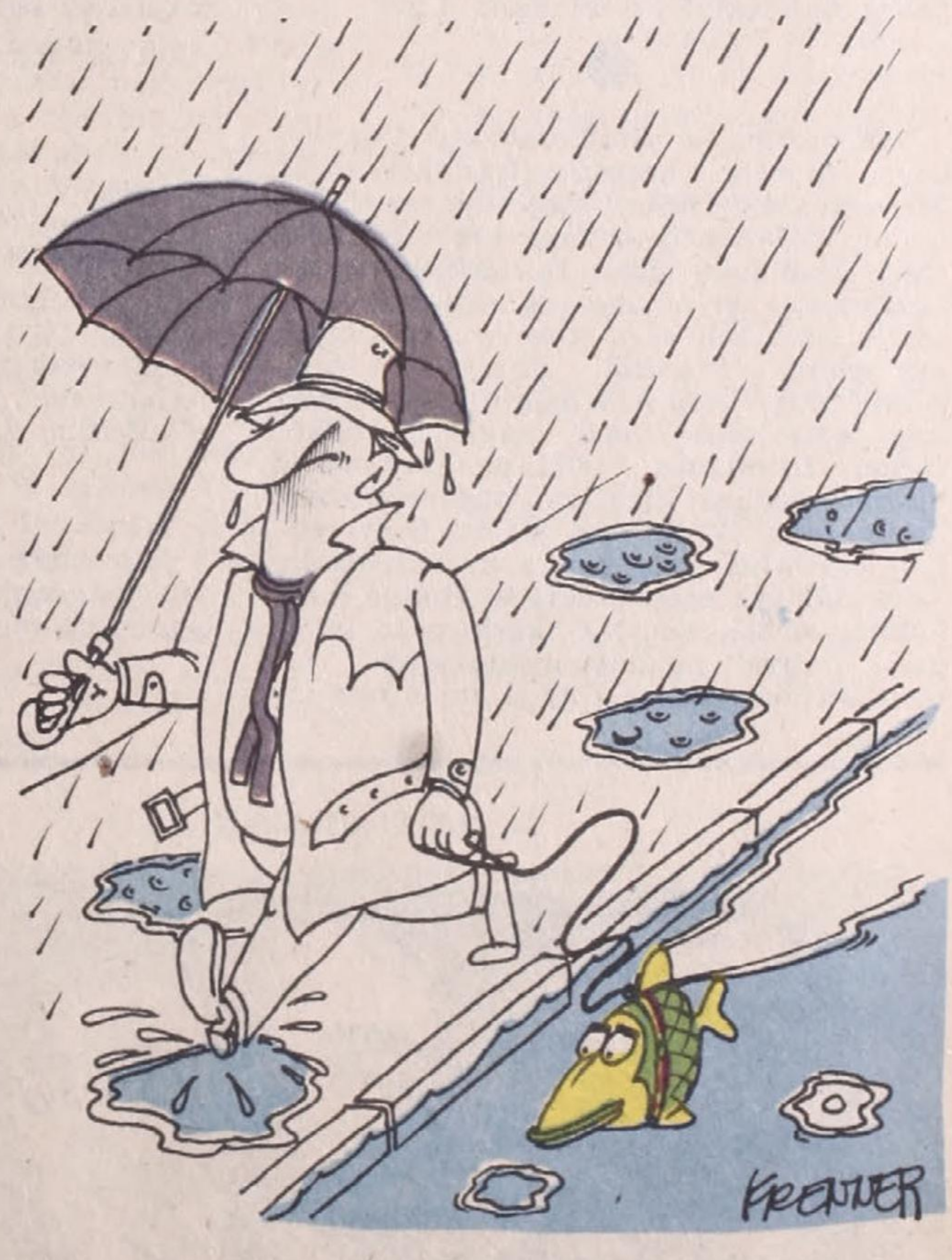

Filmajánlatunk csúcstalálkozóra készülőknek:

EGY KICSIT ÉN... EGY KICSIT TE...

BAKI BAKI HÁTÁN

A kis elsősökkel — tanúm rá a tévéhíradó! — még ma, a „kreatív pedagógia" sokszoros hangoztatásának idején is elszavaltatják az alábbi vers(?)sorokat:

Nem moccantom kezem-lábam,
Nagy dolog ez, gyerekek!

Tanulja meg az a nyavalyás elsős már iskolaéveinek kezdetén, hogy miféle „kreativitást" várnak tőle! Mármint, hogy ne moccantsa kezét-lábát. Nos, ha ez sikerülne, az valóban „nagy dolog" volna: azt jelentené, hogy egy eleven lurkóból sikerült műemléket gyártani.

●

Maradjunk a tévéhíradónál. Megjelenik egy riport címében, hatalmas betűkkel: „Szovjet árúk." Így, hosszú ú-val.

Úgy látszik, az ország legnagyobb újságjának szerkesztői is csak arra ügyeltek nebuló korukban, hogy ne moccantsák kezüket-lábukat, ahelyett, hogy megtanulták volna: a portékák *áruk*, így, rövid u-val. Az olcsóbb és a drágább *árú* áruk egyaránt.

●

Egy hetilapból: „1980: John Lennon *ritmusgitáros merénylet* áldozatává vált."

Fegyveres merényletről, pokolgépes merényletről, géppisztolyos merényletről már hallottam. Ritmusgitáros merényletről most hallok először.

●

Verset hallok, s benne ezt a részletet: *„Nem vagyok hajó, s úgysem kiálthatnám, hogy »Föld! Föld!«"*

Mert amennyiben a költő hajó volna, akkor feltétlenül ezt kiáltaná, ugyi.

●

Találkoztam a vitathatatlanul leggyengébb magyar keresztrejtvénykészítővel. No, nem személyesen; még csak nevét sem tudom. Találkozni az *Egy méter rejtvény* című kiadvány (ára: 11 forint) lapjain találkoztam vele, ahol is elmeművei 40 centit foglalnak el a kiterítve csakugyan egyméteres füzetből. Illetve... lehet, persze, hogy nem ő a leggyengébb; lehet, hogy csak most tanul magyarul, akkor viszont bámulatra méltó az eredménye, hiszen akadnak hibátlan meghatározásai, illetve sorai is. Az sem kizárt, hogy csupán egy kissé szórakozott az eszemadta, ezért hiányzik egész csomó sorának a meghatározása teljesen. No, akárhogy is, találgatás helyett néhány gyöngyszemét átnyújtom közszemlére. Úgy is, mint keresztrejtvény-készítő; úgy is, mint fejtő; úgy is, mint egyszerű dühöngő (hogy lám, ilyen bóvlikra bezzeg kerül papír). Íme.

Meghatározás: HADAS. Megfejtés: ARMADAS. (Ha „armadás"-t írnánk be, *kádét* válnék a kadétból.) — Meghatározás: SPORTSZER. Megfejtés: ASI. — Meghatározás: SZOVJET MARSALL. Megfejtés: VOROSILOVA (!). — Meghatározás: HANGJA. Megfejtés: SZÁVA (?). — Meghatározás: FEJVÉDŐ. Megfejtés: SISÁK. — Meghatározás: HUN KIRÁLY. Megfejtés: ATILLA (így, mint dolmány!). — Meghatározás: ÉTEL. Megfejtés: VELÓ, ó-val. (Ha „velő"-t írnánk, Ócsából Őcsa válnék, ő-vel.) — Meghatározás: FORMA. Megfejtés: ÁLAK, á-val. — Meghatározás: FELHORD. Megfejtés: KENI. — Meghatározás: MÉLTÓSÁG. Megfejtés: KAN. (Szívesen írnék e „méltóság" helyett inkább kánt, de akkor Kass János grafikusművész nevéből lenne *Káss.)* — Meghatározás: RÉSZEI. Megfejtés: ÁGÁZATAI. — S végül két összetartozó név, mindkettő hibásan. Meghatározás: BÖLCS KIRÁLY. Megfejtés: SALÁMON. — Meghatározás: KIRÁLYNŐ. Megfejtés: SÁBA. (Sába egy ország volt, nem Salamonhoz látogató királynőjét hívták így.)

A többit helyszűke miatt mellőzöm.

●

„Szentendré*be*" — hallom egy riporter szájából.

Legalább riportereknek illenék tudni, hogy — egyebek közt — személynévről elnevezett helységek esetében mindig *-ra, -re* a helyes rag!

●

A moszkvai Csajkovszkij teremről olvasom: „Itt játszották Botvinnik *két* párosmérkőzését, 1951-ben Bronstein, 1954-ben majd 1957-ben pedig Szmiszlov ellen."

Biztos, hogy ez kettő?

●

Ugyanitt, egy kissé odébb: „A nagymesterek a játékterem közelében *verték fel* főhadiszállásukat."

Én a helyükben inkább fel*ütöttem* volna. Egy főhadiszállás ugyanis nem sátor, következésképp legföljebb csak álmából verhető fel. Azt pedig még a leggalambblelkületűbb vezérkar sem kedveli.

●

Bravúrmondat a tévéből, ezúttal minden kommentár nélkül: *„Az infláció elgaloppírozta magát."*

Timár György

A BÁDOG ANTENNA újabb birtokosa:

TÁNCZOS GÁBOR

az „Érj utol" (szept. 9.) rendezője

Olvasóink és munkatársaink közös javaslata alapján szeptember második hetének tévéműsorából ezt a produkciót találtuk díjazásra méltónak.

Továbbra is buzdítjuk olvasóinkat: hétről hétre szavazzanak, s közösen döntsük el, melyik produkció érdemli a hét legrosszabb tévéműsoráért kijáró Bádog Antennát.

Kérjük a kedves olvasót, alaposan gondolja át, hogy a szeptember 23. és 29. közötti héten melyik tévéműsoron unatkozott vagy bosszankodott leginkább, írja le egy levelezőlapra (elegendő csak a műsor címe és a sugárzás időpontja), s tegye postára a lapot, lehetőleg még hétfőn, szeptember 30-án. A címzés: Ludas Matyi — Bádog Antenna, Budapest 1977.

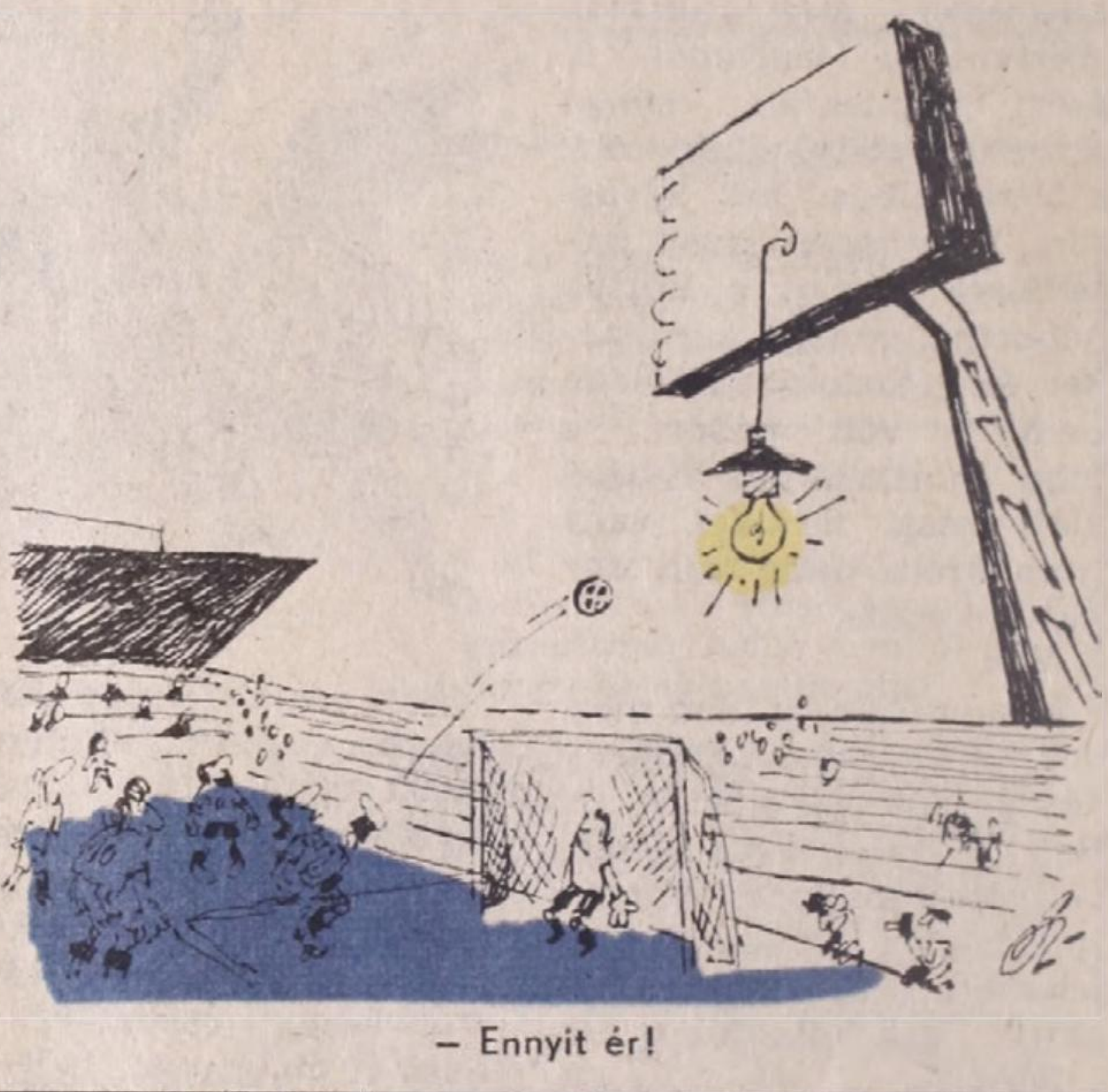

– Ennyit ér!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy vevő háborog a könyvesboltban:

— Egyetlen olyan könyv sincs az üzletükben, amelyben sem szex, sem erőszak, sem gyilkosság ne lenne?

— Dehogy nincs, uram. A telefonkönyv.

HELYI KISKIRÁLY

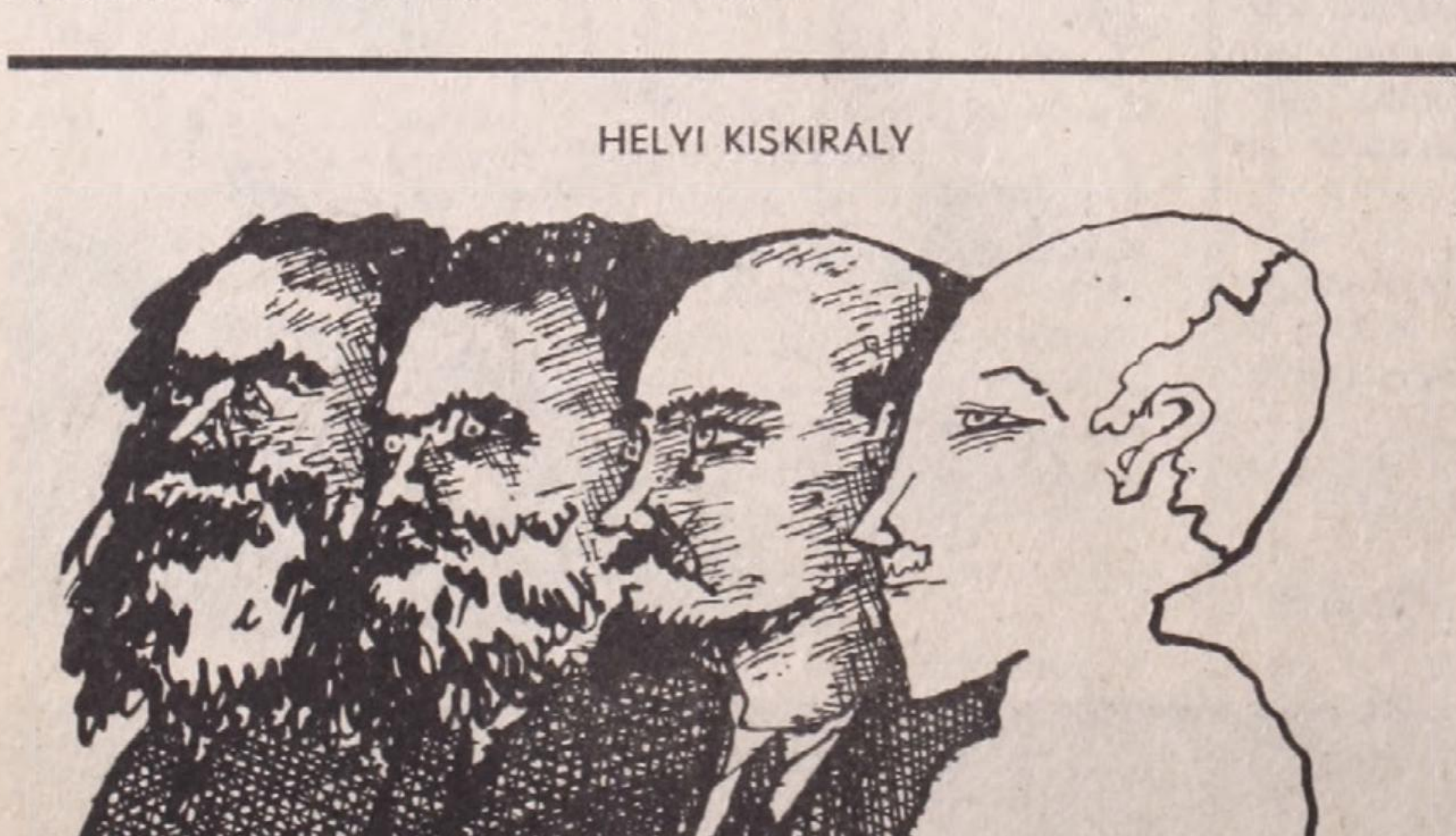

SZERDAI SZÓRAKOZÁS

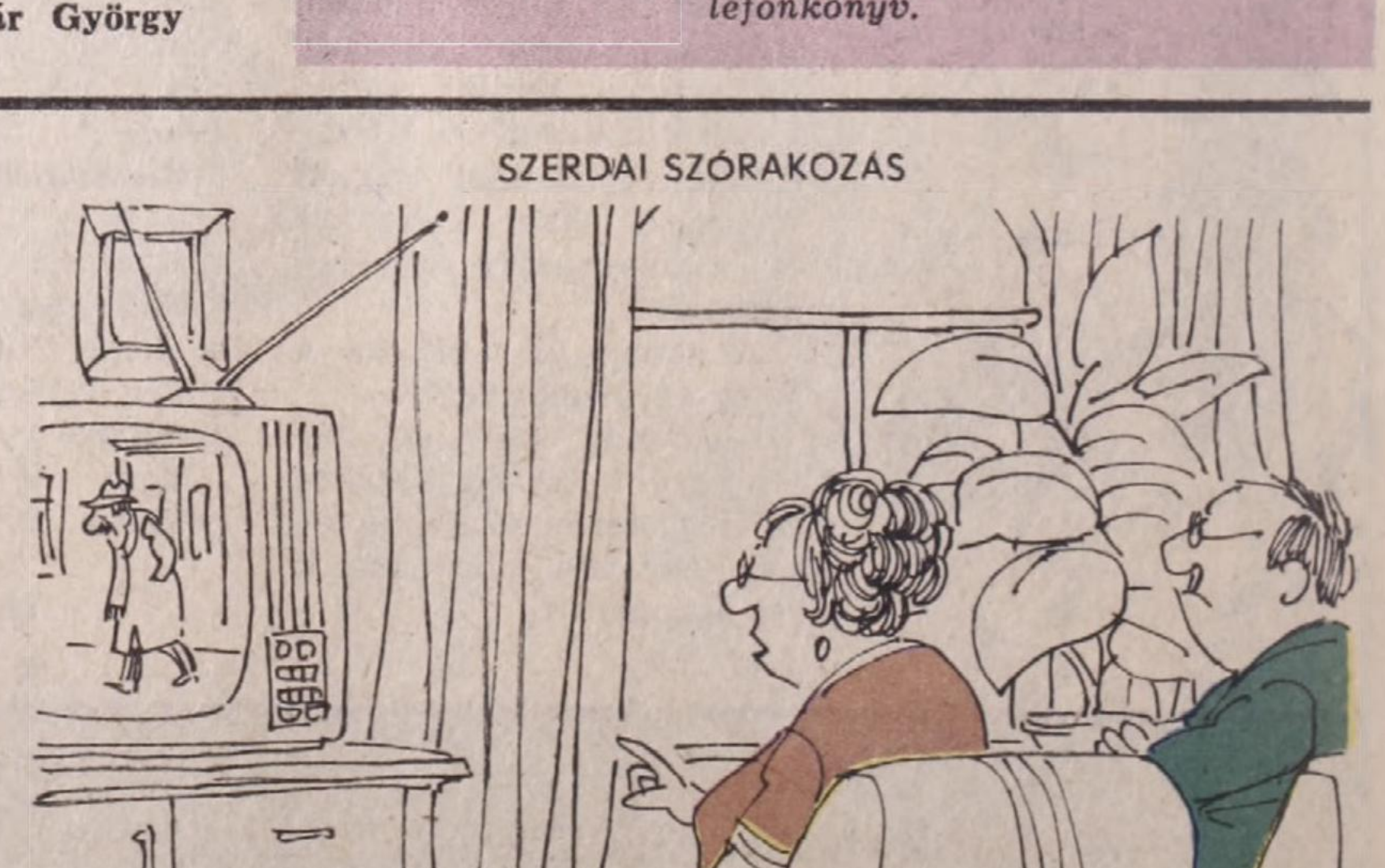

– Én nem vagyok pesszimista, hisz ez még csak a harmadik rész.

Olcsóbb a zöldség, mint tavaly ilyenkor

A FELELŐSSÉG MEGÁLLAPÍTÁSÁRA A VIZSGÁLAT MEGINDULT

TEREMTÉS

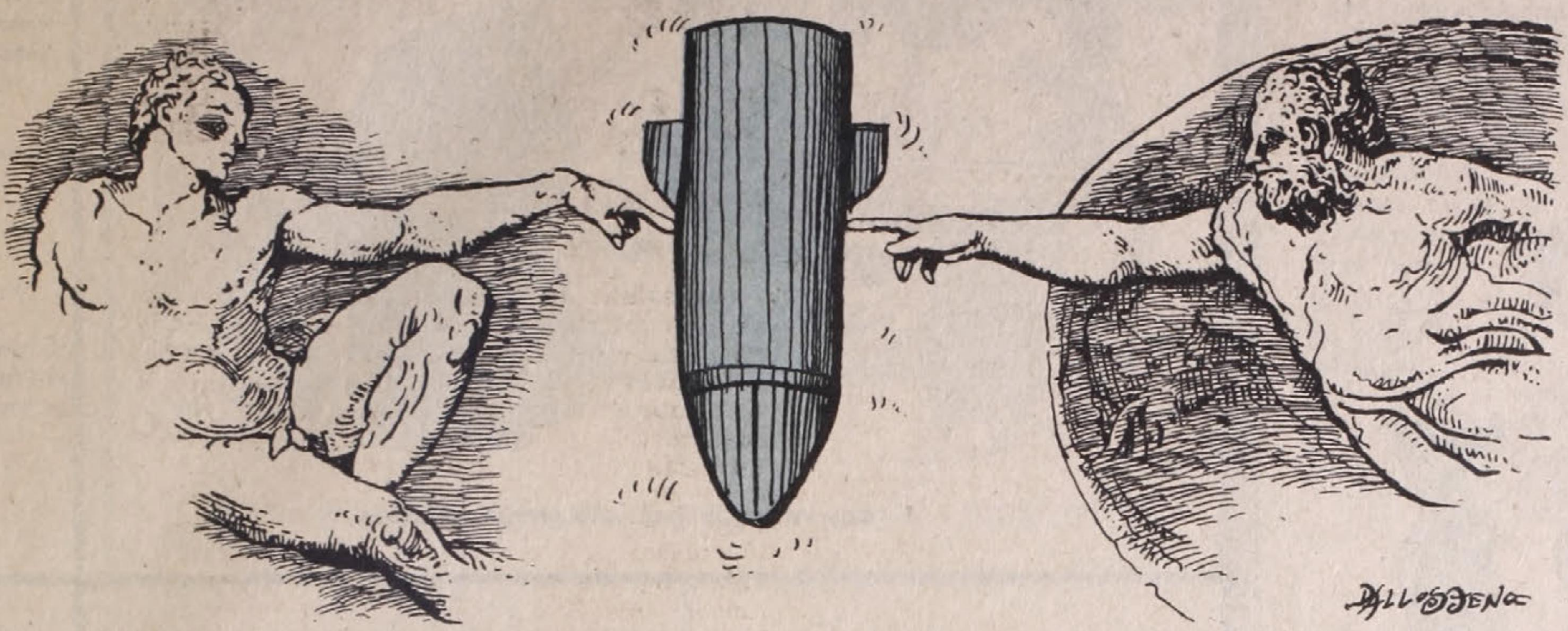

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Drágám, mit jelentsen ez a barna hajszál a zakódon?

— Azt, hogy azóta nem kefélted át, amióta szőkére festetted a hajad.

— Mi az abszolút korszerű?

— Ha a számitógép pszichiáterhez fordul, mert nem érti meg a programozója . . .

Rádióbeszélgetés a művésznővel

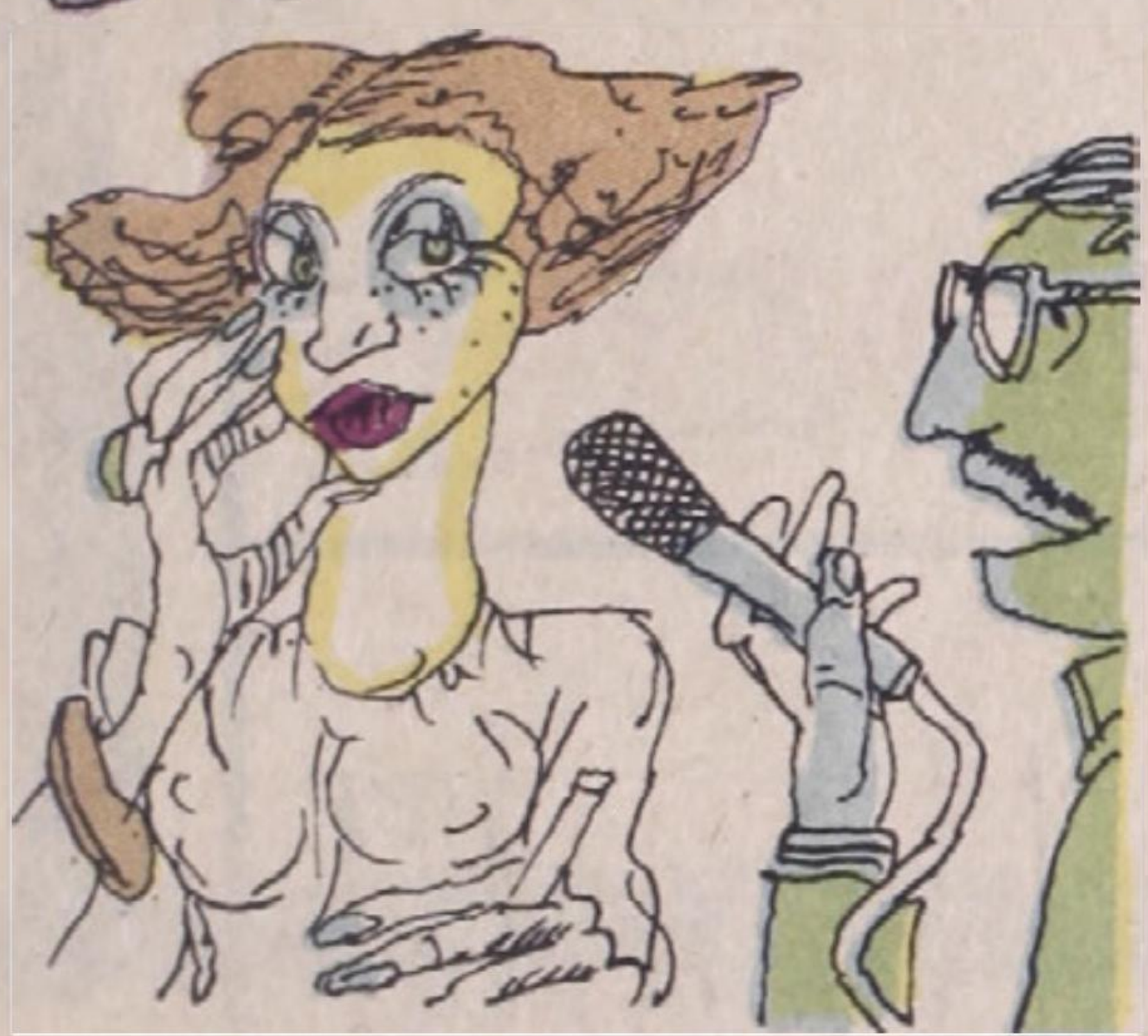

— Kedves Kemikália, amikor erre az interjúra készültem, még nem tudtam, milyen is lesz ez az interjú. Most itt ülök, szemben veled, s ahogy nézem a vonásaidat, tudom, te olyan ember vagy, akitől bármit meg lehet kérdezni.

— Néha én is megnézem az arcomat a tükörben és olyankor azt a kérdest teszem fel magamnak: hát én lennék én? Vagy talán inkább fordítva?

— Ezt a kérdést nap mint nap mindenki felteszi magának. Munkapadok mellett állva, hivatali szobákban üldögélve, egyetemi katedrán oktatva. De csak keveseknek adatott meg, s ezt most a rádióhallgatóknak mondom, hogy úgy tudja feltenni ezt a kérdést, mint ahogyan te. Tudom, hogy erre szinte lehetetlen, de legalábbis iszonytatóan nehéz válaszolni, de azért megkérdezem: nehéz?

— Nézd, ez egy folytatólagosan elkövetett nyugalmi állapot, amely mindig változik. Majd kivágod a riportból, amit most mondok, de véleményem szerint nem nehéz. Persze, nem is könnyű.

— Kedves Kemikália, a rádióhallgató talán nem tudja pontosan, miről is van szó, s igazán sajnálom, hogy nem ülhet itt most néhány millió ember, hogy érezhetnék azt a kisugárzást, ami belőled lövell. Hogy csinálod?

— Nem érdekes, szerintem ne is beszéljünk róla.

— Jó, de akkor szavadon foglak és máshonnan közelítem meg a kérdést. Honnan a Kemikália név? Nekem ugyanis tetszik, ezt megmondom őszintén, ha kell, így szemtől szembe, de bizonyára vannak, akiknek más a véleményük.

— Tulajdonképpen nekem is más a véleményem, de ez megint egy olyan dolog, amit szívesen elmondanék, de te úgyis kivágnád a riportból.

— Én azt hiszem tudom, hogy mire gondolsz, s itt valóban jobb ha megállunk. Apropó, megálló! A múltkor többen láttak téged egy buszmegállóban állni. Te is szoktál buszmegállóban állni, úgy, mint bárki más?

— Én nem úgy álltam ott, mint bárki más, hanem sokkal rosszabbul. Azt hiszem, kirítt az arcomra, hogy rosszul állok, mert valaki odajött és adott egy papírzsebkendőt. Pedig akkor ez igen nagy hiánycikk volt.

— Szeretnek az emberek. Te is szereted őket?

— Igen, de csak a jó embereket. A rosszakat nem szeretem, mert nem jók, hanem rosszak.

— Amit most elmondtál, talán nem sokan vállalták volna. Mindig is híres voltál arról, hogy nem rejted véka alá a mondandód. Nemrégiben kezembe akadt egy korábbi nyilatkozatod, melyben a többi között azt mondod: „Télen nagyon hideg van!" Nem lett ebből bajod?

— Nézd, most olyat mondok neked, amit csak szűk baráti körben és a rádióhallgatók széles tábora előtt mondanék el. Szóval, ebből a Tél-ügyből lett egy kis bonyodalom, kaptam is néhány telefont, de azután az illetékesek is kénytelenek voltak elismerni, hogy télen hideg van. Azóta, azt hiszem, már a főiskolán is így tanítják.

— Apropó, tanítás. Ha tanítanál, mire nevelnéd a jövendő színészgeneráció tagjait?

— Nem tanítok, mert nekem az az elvem, hogy az ember vagy tanítson, vagy ne tanítson. Én ez utóbbit választottam, szüleim nyomdokait követve. Ők pedagógusok voltak.

— Ha körülnézek ebben a kilencszobás lakásban, amit a rádióhallgatók sajnos nem tehetnek meg, önkéntelenül adódik a kérdés: te mindig csak másokért?

— Nem értem. Ezt hogy érted?

— Akkor egy kicsit körülírom: te mindig csak másokért?

— Nézd, van ebben némi önzés is. De az én önzésem mindig a mások érdekeit veszi figyelembe.

— Ha most vennél egy mély levegőt . . .

— Nézd, én ezt nem tehetem. Tudom, sokan várnak arra, hogy vegyek egy mély levegőt, de nem teszem meg nekik ezt a szívességet.

— Azt hiszem, erre születni kell.

— Igen. Ki erre születik, ki arra . . .

— S te merre születtel?

— Gyere ide az ablakhoz. Ha kinézel, nem messze tőlünk látsz egy házat, amelyet már régen lebontottak. Hát, valahol arra.

Föld S. Péter

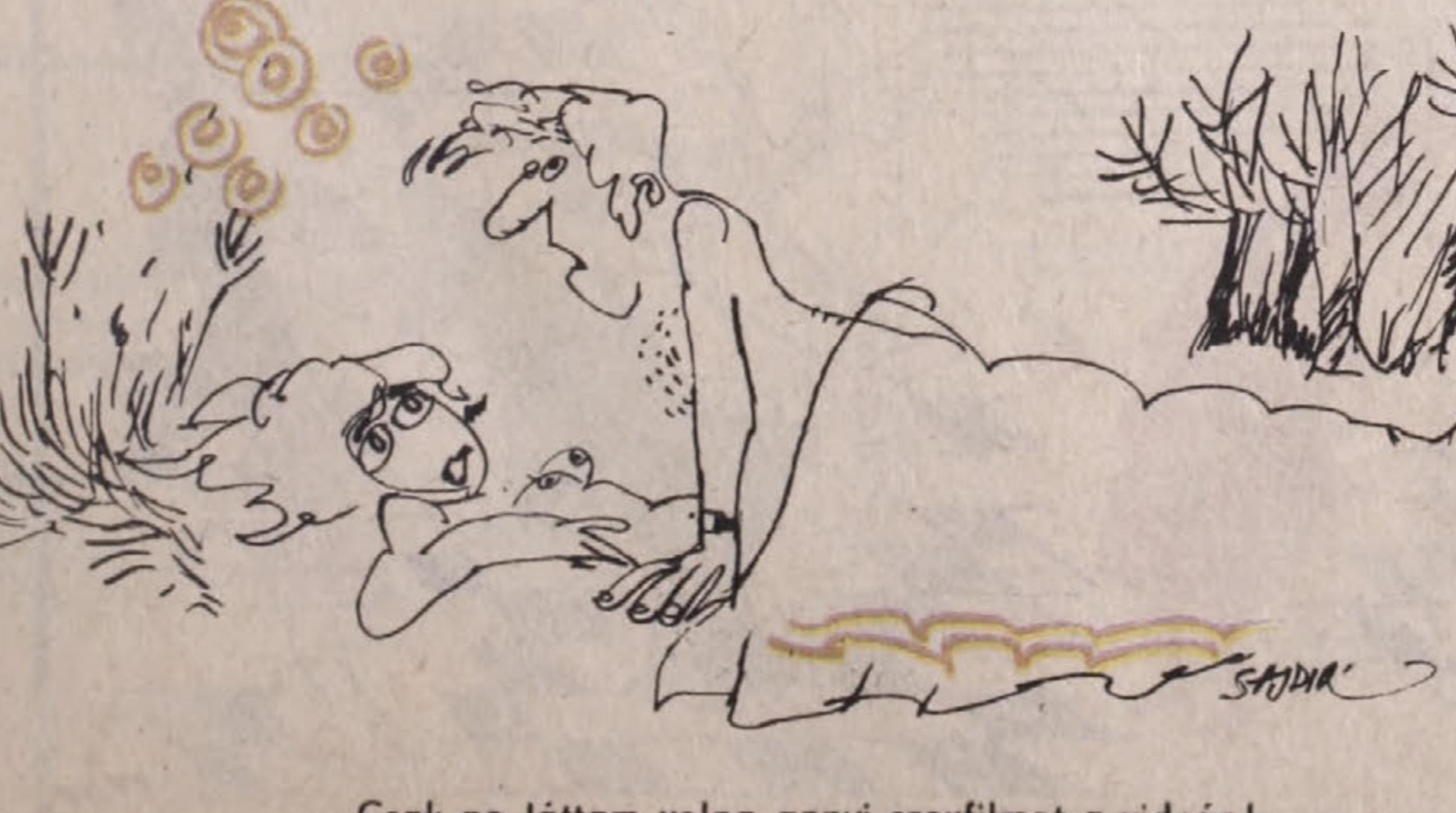

– Csak ne láttam volna annyi szexfilmet a videón!

ÜRLAP

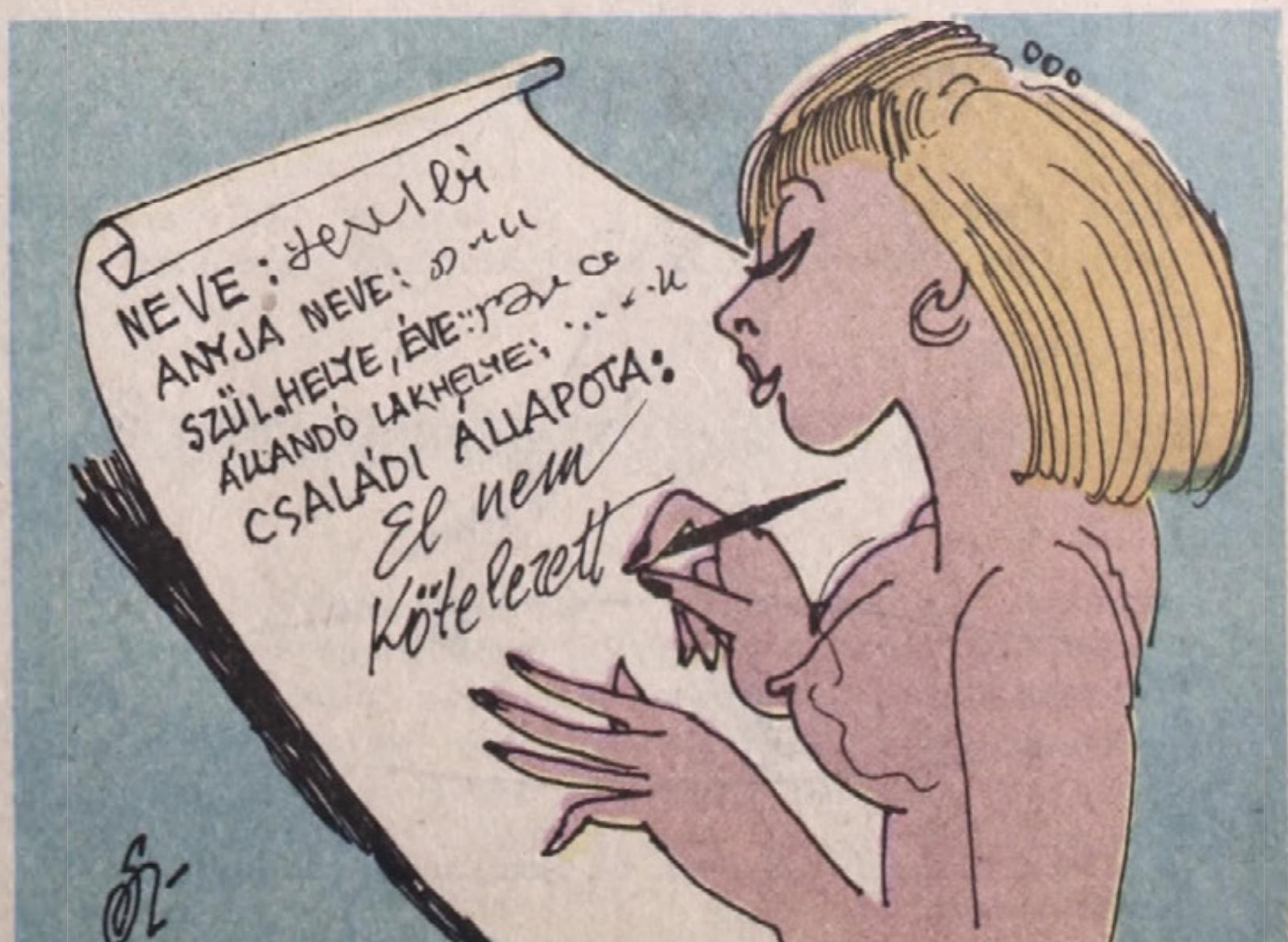

LUDAS FÓRUM

Dr. KÖRÖSVÖLGYI LÁSZLÓ,
a HUNGEXPO VEZÉRIGAZGATÓJA
KÉRDEZI:

KINEK ADNÁNAK BNV-NAGYDÍJAT?

Hegedűs István:

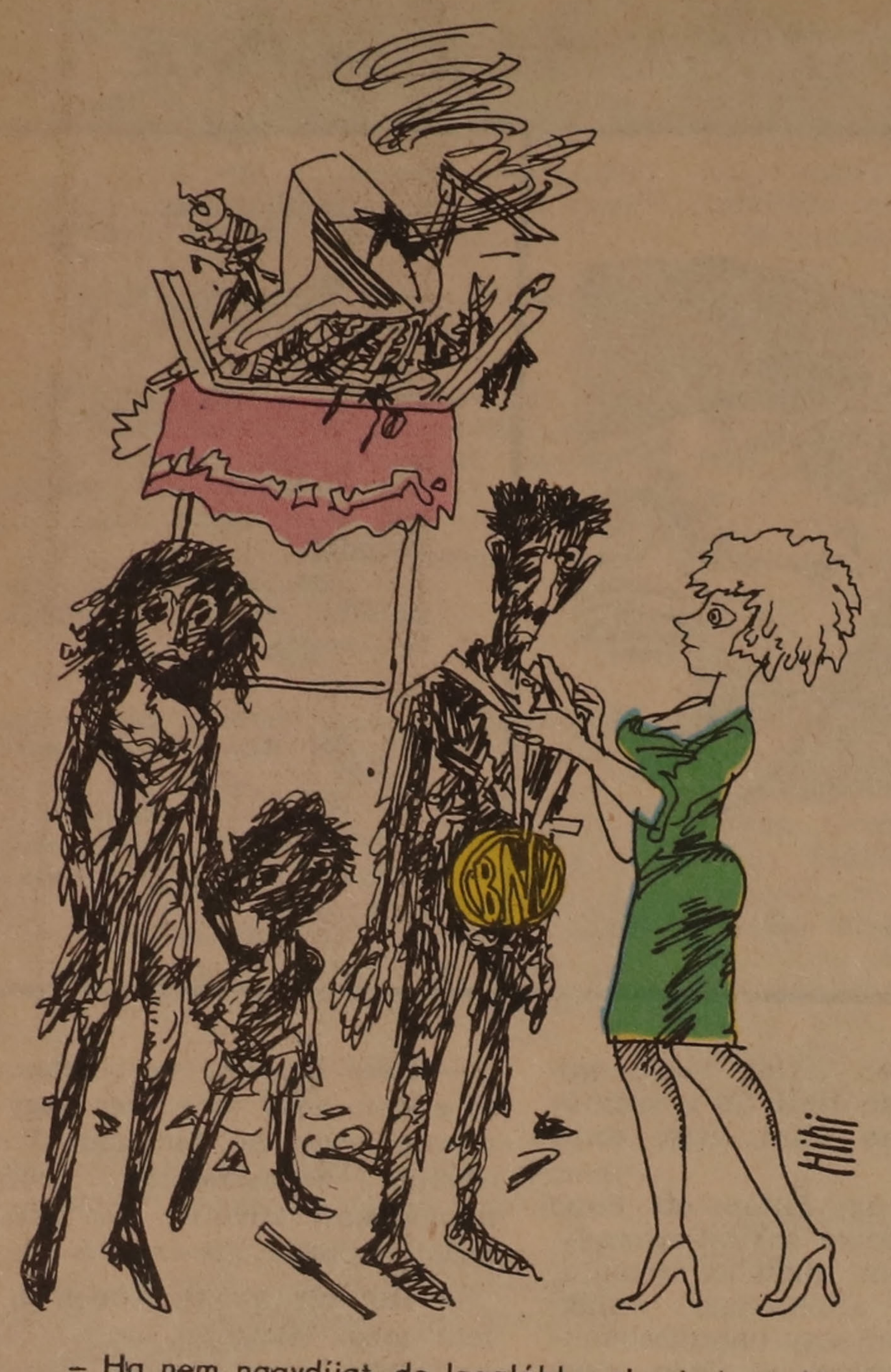

– Ha nem nagydíjat, de legalább valami vigaszdíjat a robbanó színes tévé tulajdonosainak.

Brenner György:

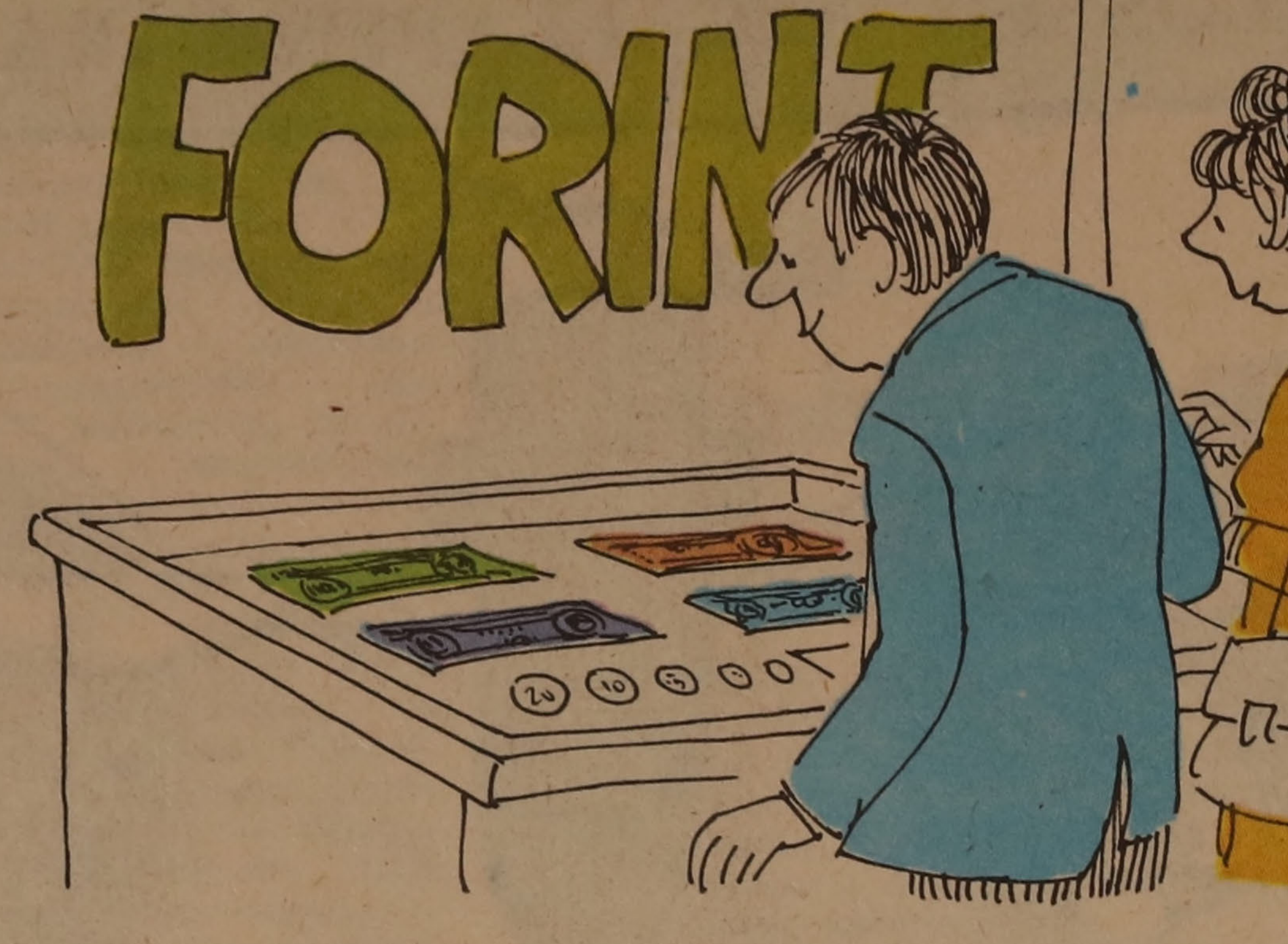

– Egy konvertibilissé váló termékcsaládnak.

Földi Iván:

Arra könnyebb volna válaszolni, hogy kinek nem adnék...

Krenner István:

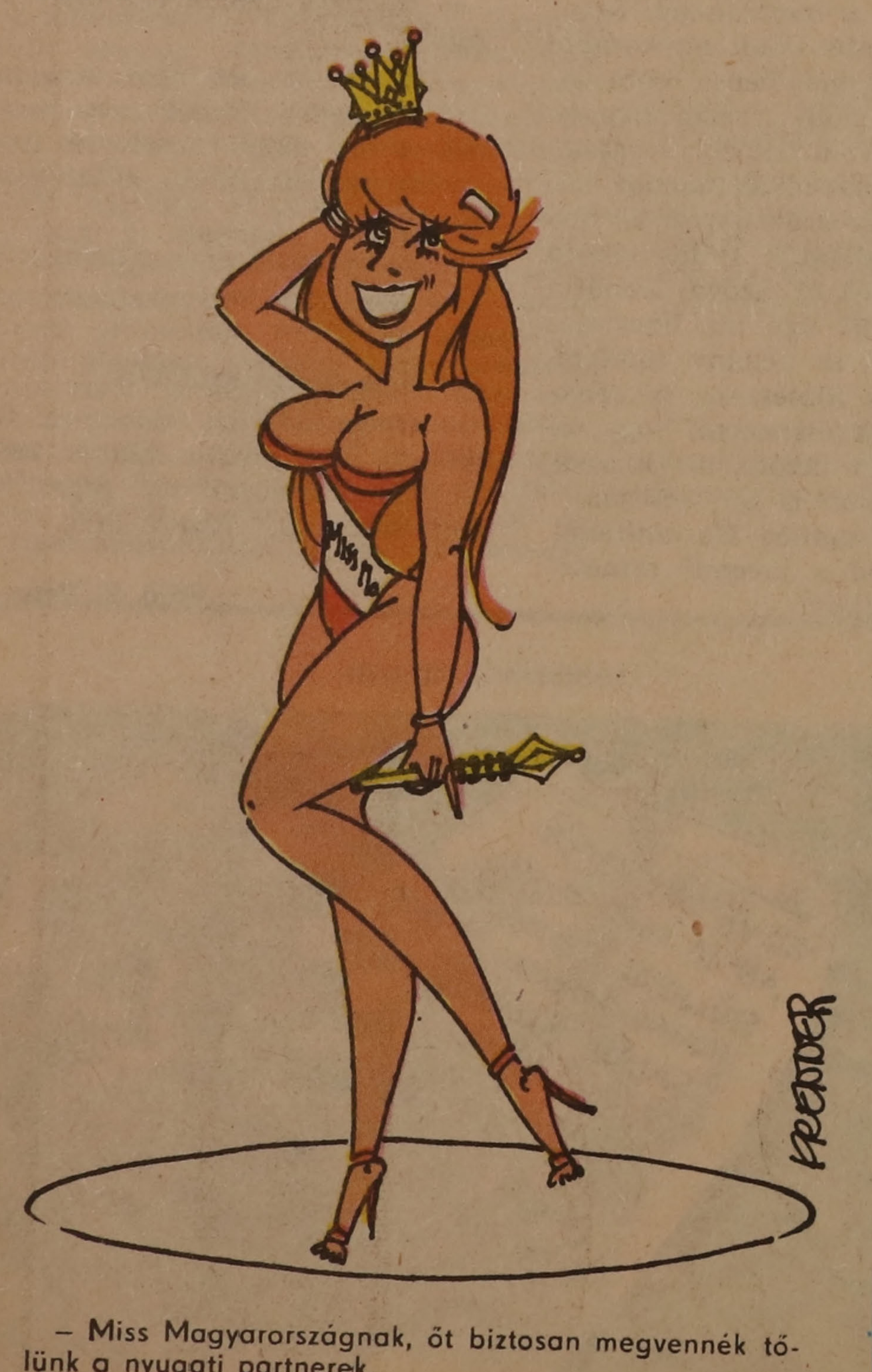

– Miss Magyarországnak, őt biztosan megvennék tőlünk a nyugati partnerek.

Lehoczki István:

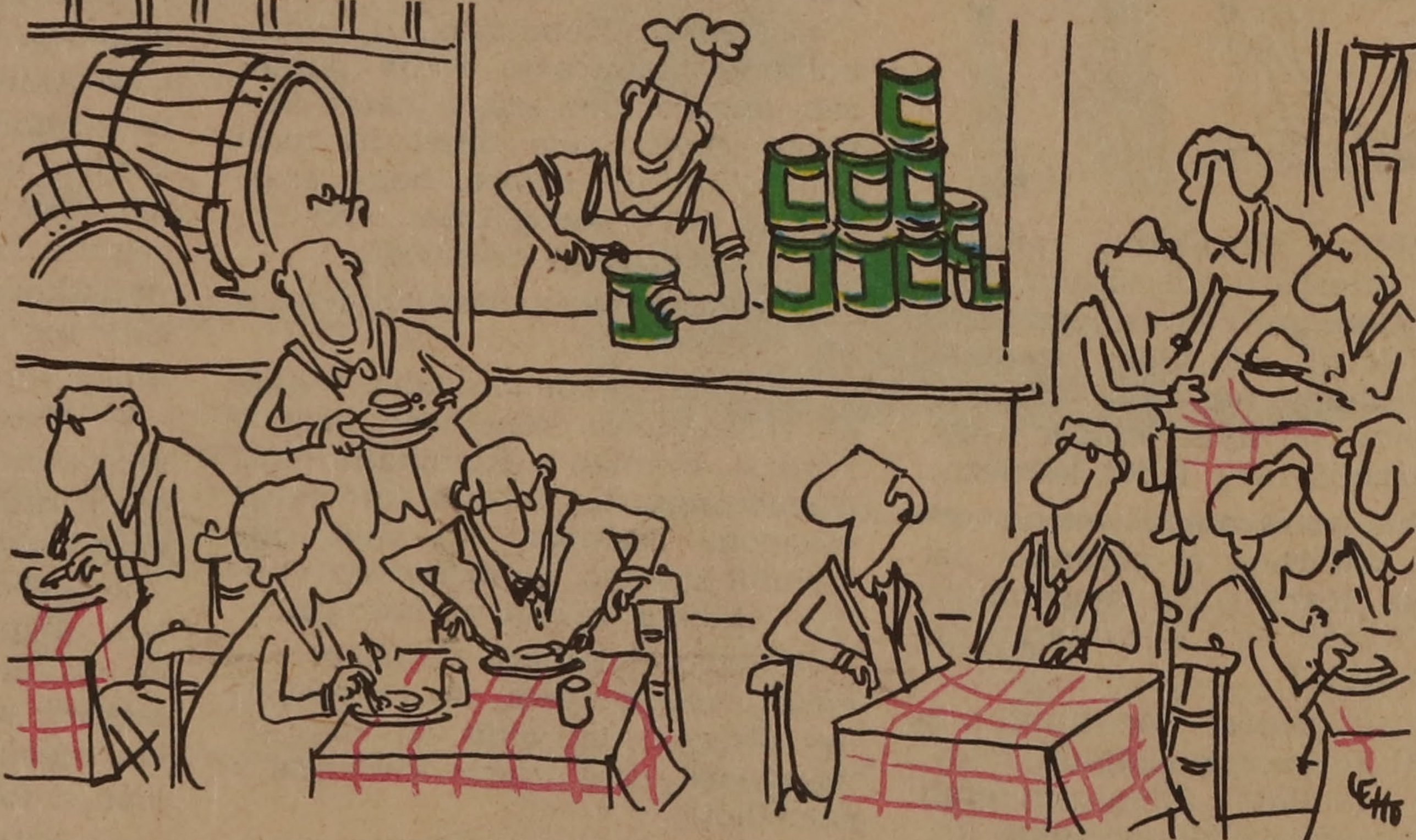

– A belföldi fogyasztásra almából előállított borjúhúskonzervnek.

Fülöp György:

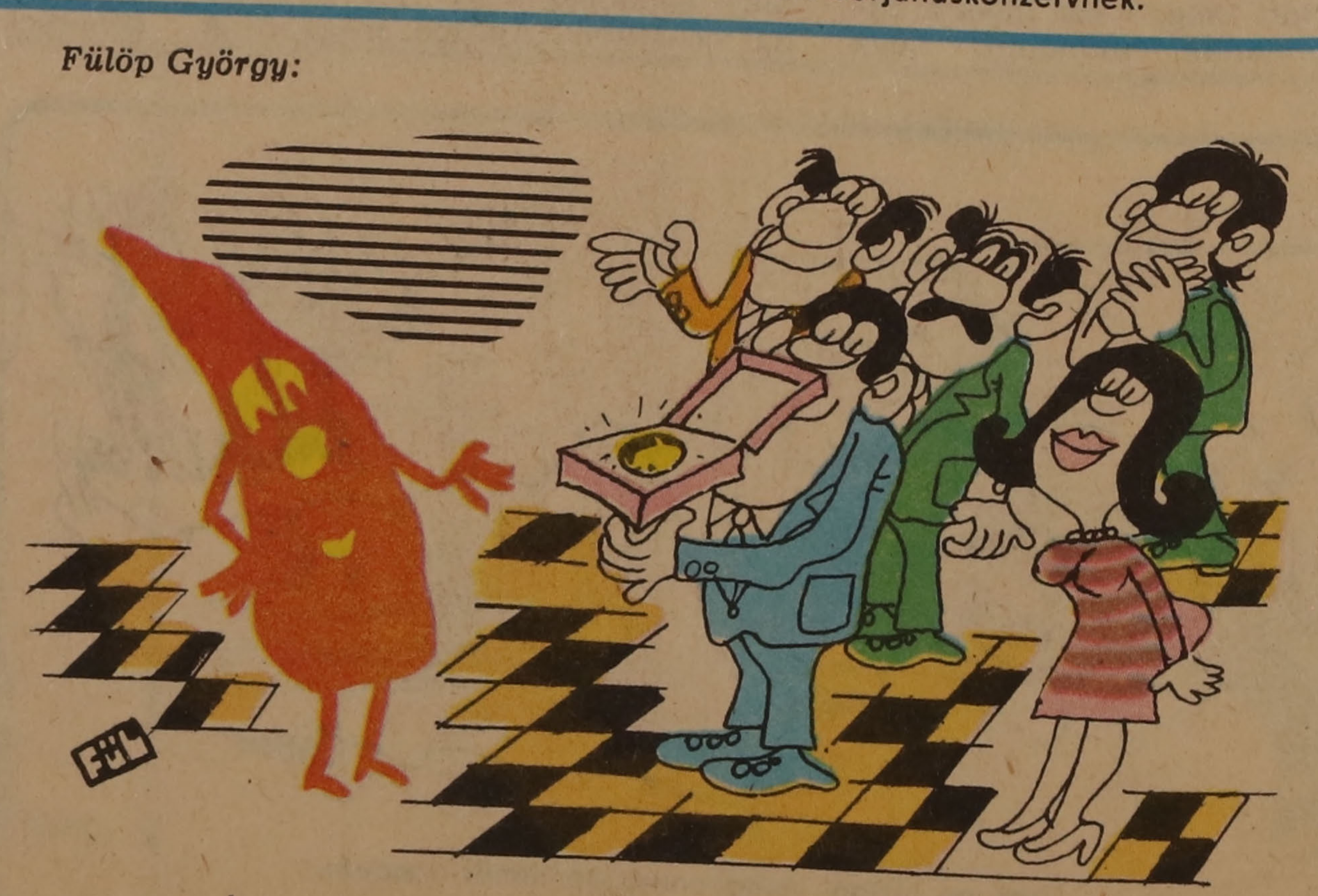

– A magyar piros paprikának, talán előkerül, hogy átvegye.

Árkus József:

Aki a szalmából, nádból és sárból készült építőanyagnak kitalálta a „biobeton" nevet. Mégis csak elegánsabb, mintha azt mondanánk: vályog.

Peterdi Pál:

Aki olyan pumpát állít ki, amelyik nem nekünk megy fel.

Balázs-Piri Balázs:

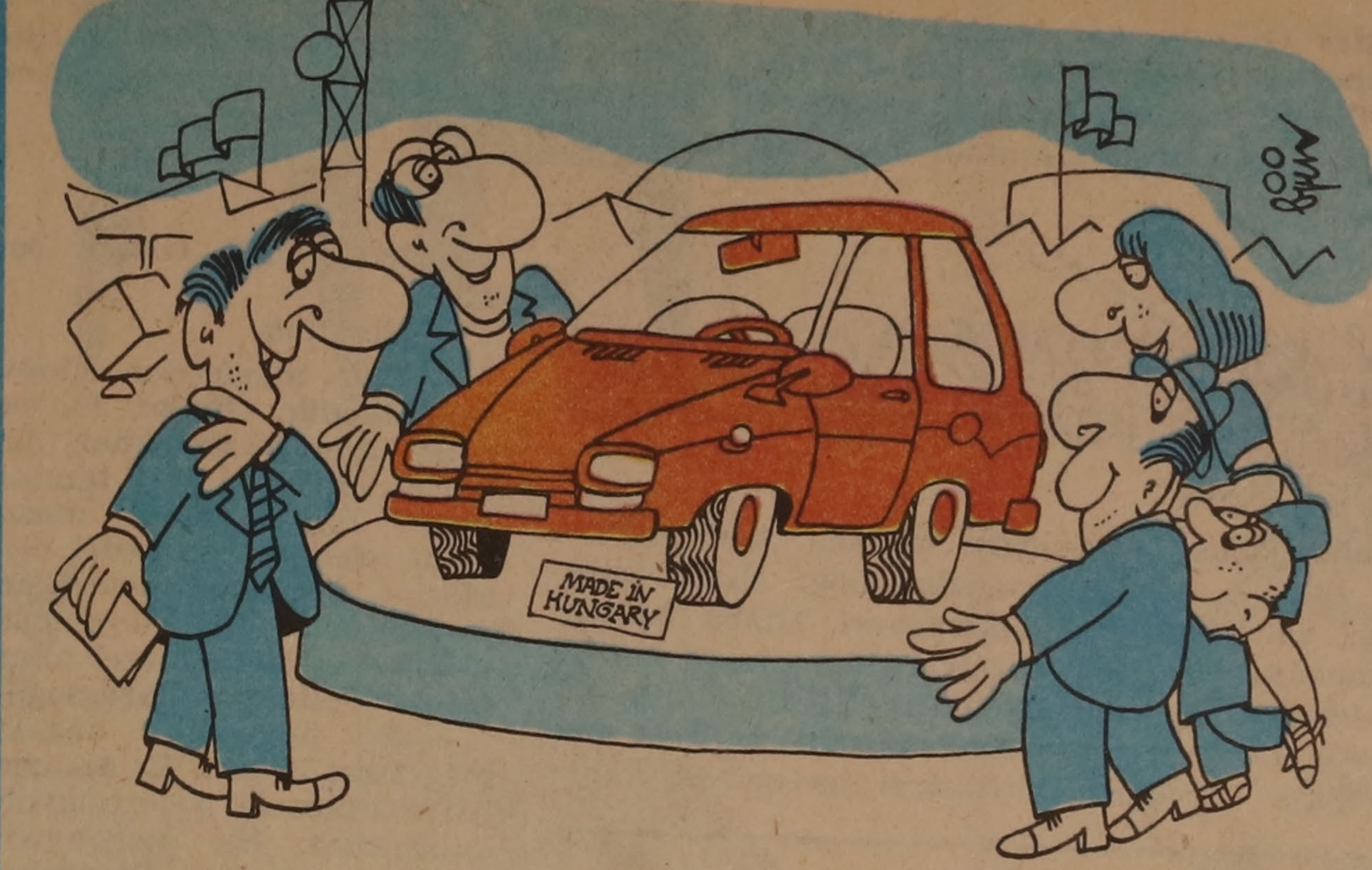

– A japán licenc alapján gyártott olcsó, kisfogyasztású „FIZUKICSI" gépkocsinak.

Sajdik Ferenc:

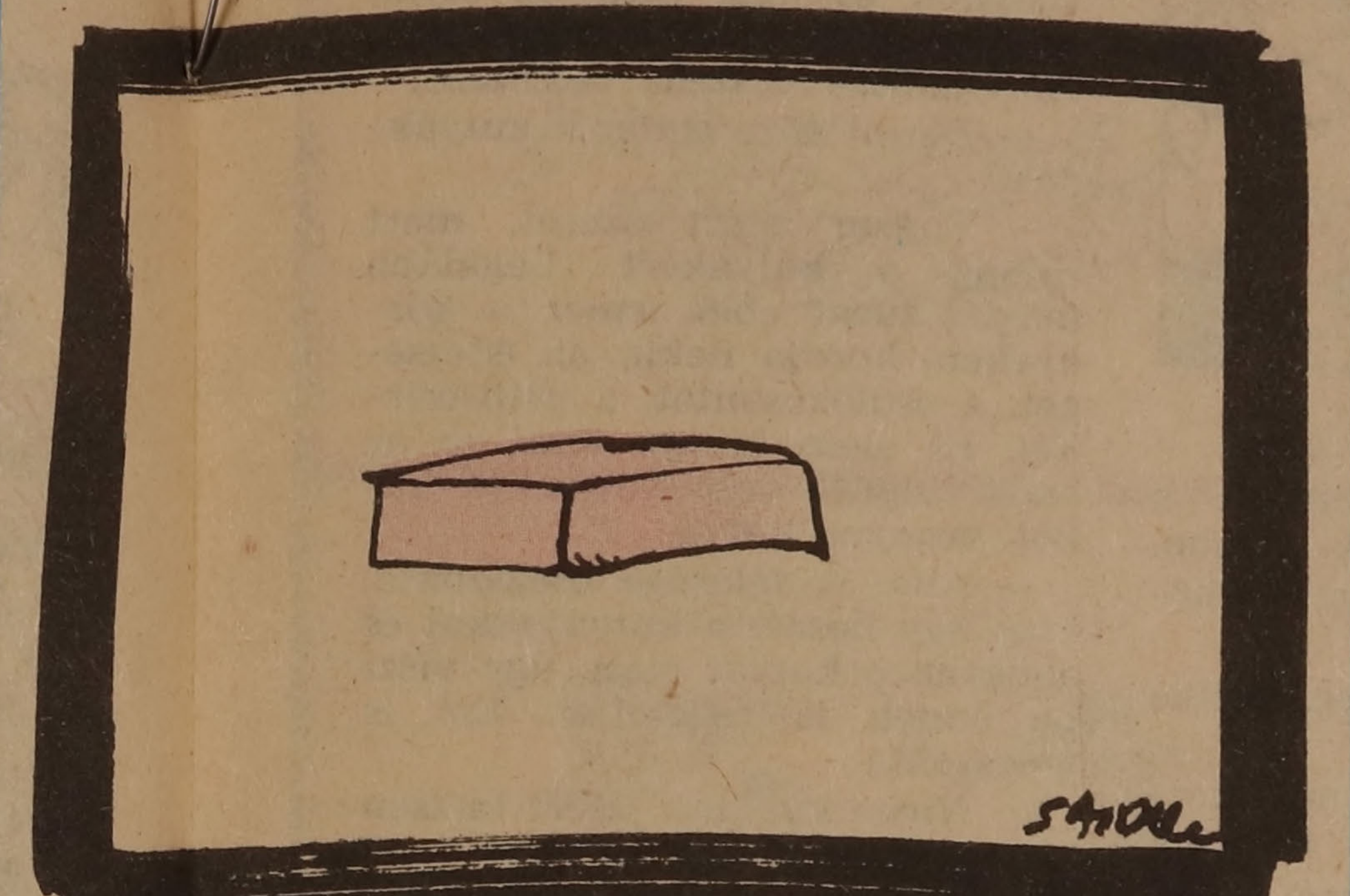

– A téglának, mert évek óta csak emelkedik a népszerűsége, és az ára.

Mikes György:

Annak az olvasónak, aki a legtöbb panaszos levelet írta, hiánycikkek és hibás termékek ügyében.

Radványi Barna:

A fogyasztónak, valutában, hogy kimehessen külföldre BNV-nagydíjas terméket venni.

Trunkó Barnabás:

Nincsenek illúzióim. Főleg amióta megtudtam, hogy az OMÉK-on is egy marha kapta a nagydíjat.

Föld S. Péter:

Önmagamnak. Megígérem, hogy sok díjazott termékkel ellentétben én nem fogok eltűnni a boltokból.

Münz András:

A változtatható hosszúságú takarónak, amely mindig pontosan addig ér, ameddig nyújtózkodunk.

Szilágyi György:

Az éjjeliőrnek adnék nagydíjat,
legyen egy jó napja,
végtére a Gábor Andor-díjat sem
humorista kapja...

Dallos Jenő:

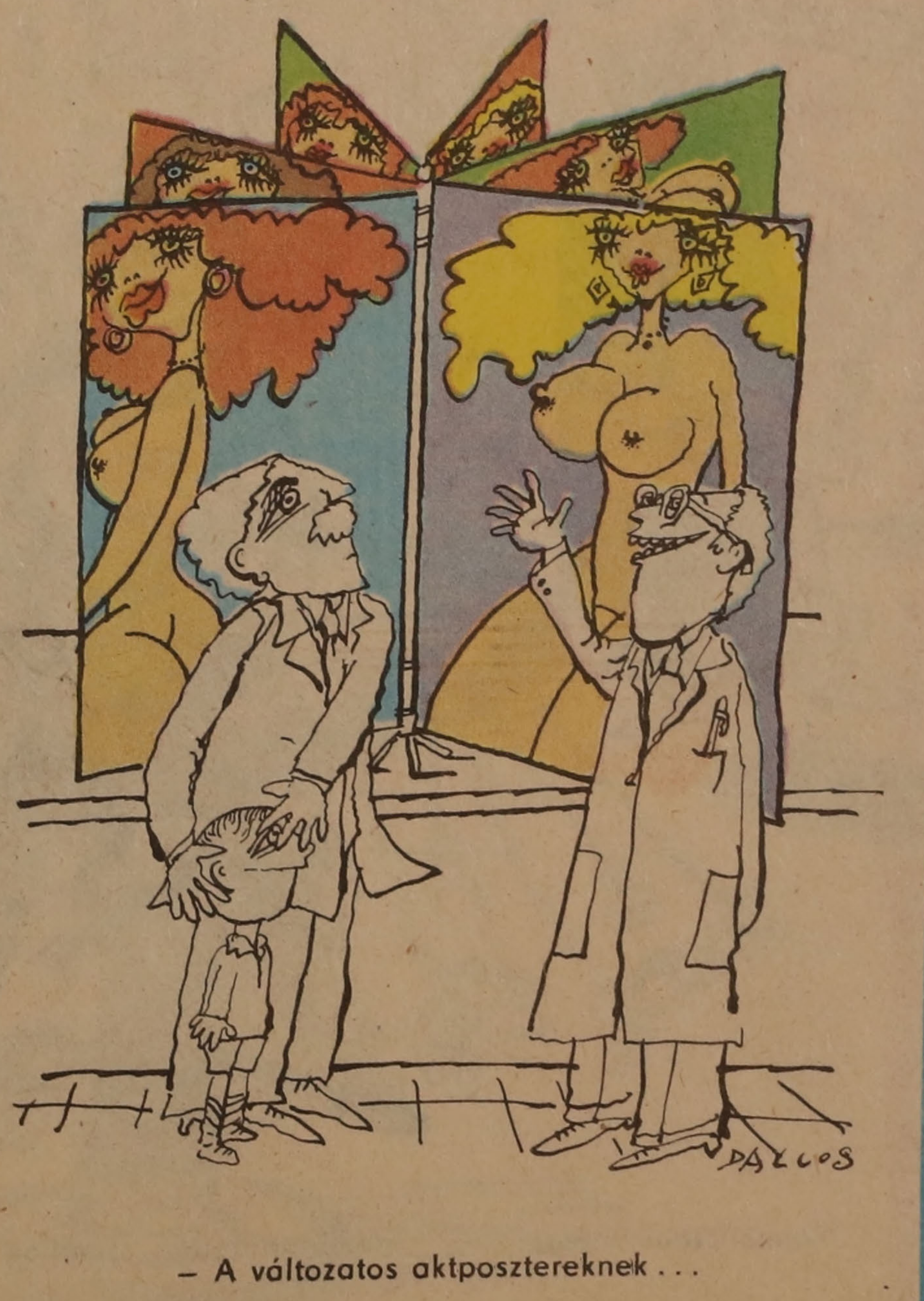

– A változatos aktposztereknek...

TOVÁBBÁ...

Kovács László, középiskolás olvasónk kérdezi: *„Mit tennének, ha szomszédjukban egy heavy metal zenekar gyakorolna?"*

Először azt tisztáznánk, hogy mi tekintendő szomszédságnak. Mert ugyebár szomszédunk a kies Ausztria is mindjárt balra, meg a nem annyira kies Stetter néni is, mindjárt jobbra. Ha tehát a szóban forgó heavy metal zenekar Ausztriában gyakorolna, legfeljebb kajánul mosolyognánk, úgy kell nektek, sógorok. Ha viszont a Stetter néninél gyakorolna az a heavy metal, akkor felkiáltanánk a költővel: „Fülembe forró ólmot öntsetek". Hiszen, ha jól meggondoljuk az ólom is heavy (nehéz) és metal (fém). Ebben az esetben Vazulként esetleg szerepet is vállalhatnánk egy rock-operában, s akkor a heavy metal újra csak a nyakunkba zuhanna.

■

Sándor Istvánné Pásztóról áll elénk izgalmas kérdéssel: *„Önöknek mi a véleményük a differenciált bérről Magyarországon?"*

A kérdést földrajzi alapon próbáltuk megközelíteni. Már az is jellemző, hogy Kisbér nevű község van Magyarországon, Nagybért viszont a legtüzetesebb vizsgálódások után sem voltunk képesek felfedezni az atlaszban. Ezek szerint többé egy percig sem vitás: mindenről az Országos Térképészeti Intézet tehet.

■

Mohácsi Pál (Bp. III., Csalma utca) problémája: *„Olvasom, hogy ásványvizet exportálunk Hongkongba. Volna-e még egy-két jó ötletük a külkereskedelmi mérlegünk javítására?"*

Ezernyi. Hogy csak az adott áruféleségnél maradjunk, mi tovább differenciálnánk az ásványvíz exportját. Szívesen szállítanánk H_2-t Tajvanba, O-t a Thaiföldre és buborékot mindenhova.

■

Milassin Anna (Bp. XI., Völgy utca) súlyos kérdést szögez mellünknek: *„Miért van nálunk több földrengés mostanában?"*

A jelenség a híres magyar ünneplőkedvvel magyarázható. Emlékezzünk csak, mit műveltünk az Ady- és a Bartók-centenárium során. Nos tehát Galileo Galilei 1564-ben látta meg a napvilágot. Mivel ünnepelhetnénk hát méltóbban születésének 321-ik évfordulóját, mint azzal, hogy bebizonyítjuk, igaza volt, mégis mozog a föld!?

■

Kiss Endre, endrődi levelezőnk aktuális kérdése. *„Önök szerint kinek jó az, hogy a tanév elején a diákok segítenek a mezőgazdaságban?"*

Természetesen mindenkinek. Jó a diáknak, mert addig sem kell tanulni. Jó a tanárnak, mert addig sem kell tanítani. És jó a mezőgazdaságnak, mert újra meggyőződhet arról, hogy mindent el tud viselni.

(peterdi)

Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydarukezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST, 1977.

Két évforduló

Földes György, aki hosszú ideig volt lapunk főszerkesztő-helyettese, 1905. szeptember 24-én született. Két nappal később, 1905. szeptember 26-án született Toncz Tibor, lapunk egykori művészeti szerkesztője. Mindketten most lennének 80 évesek. Ebből az alkalomból közöljük az alábbi írást és rajzokat.

HÁZASSÁGI TANÁCSADÁS

Az ön korában, kartársam, én már többszörösen nős voltam.

— Én ráérek, még csak ötvenéves vagyok.

— Nem fél, hogy öregségére egyedül marad?

— Miért félnék? Kinek így szép az élet, kinek úgy. Nekem az agglegénység, önnek a házasság. Bizonyára szerencséje volt. Sikerült.

— Nem panaszkodhatom. Zsuzsa, az első feleségem, sovány, karcsú, magas nő volt. Három évig boldogan éltünk, vita sem volt közöttünk. Úgy éreztük, hogy minket csak ásó, kapa és a nagyharang választhat el egymástól. S akkor jött Korpácsi Dezső, illetve én rájöttem Korpácsira. A feleségem nem is tagadta, hogy beleszeretett: megegyeztünk, elváltunk, ásó-kapa nélkül.

— Látja, kartársam, ettől engem megkímélt a sors. Nem nősültem, nem kellett válnom.

— A válásnak is megvannak az örömei. Az ember felszabadul, szárnyakat kap. Én is így jártam. Megismerkedtem Erzsikével. Új feleség, új ízlés. Erzsike teltkarcsú volt, amin nem lehet csodálkozni, csak tápláló ételeket főzött. Olyan töltött káposztát még sohasem ettem mint amilyent ő tálalt az asztalra.

— Ettől hízott meg ön is?

— Nem sokat híztam, nem volt rá időm. A jó házasságban gyorsan telnek az évek. Szinte észre sem vettem, egykettőre elmúlt az öt esztendő. Akkor találkoztam Gizikével.

— Ne is mondja tovább: válás, nősülés?

— Úgy ahogy mondja, valóban elvettem. Az új házasság, új öröm; az új szerelem feledteti a régit. Gizike is feledtette Erzsikét.

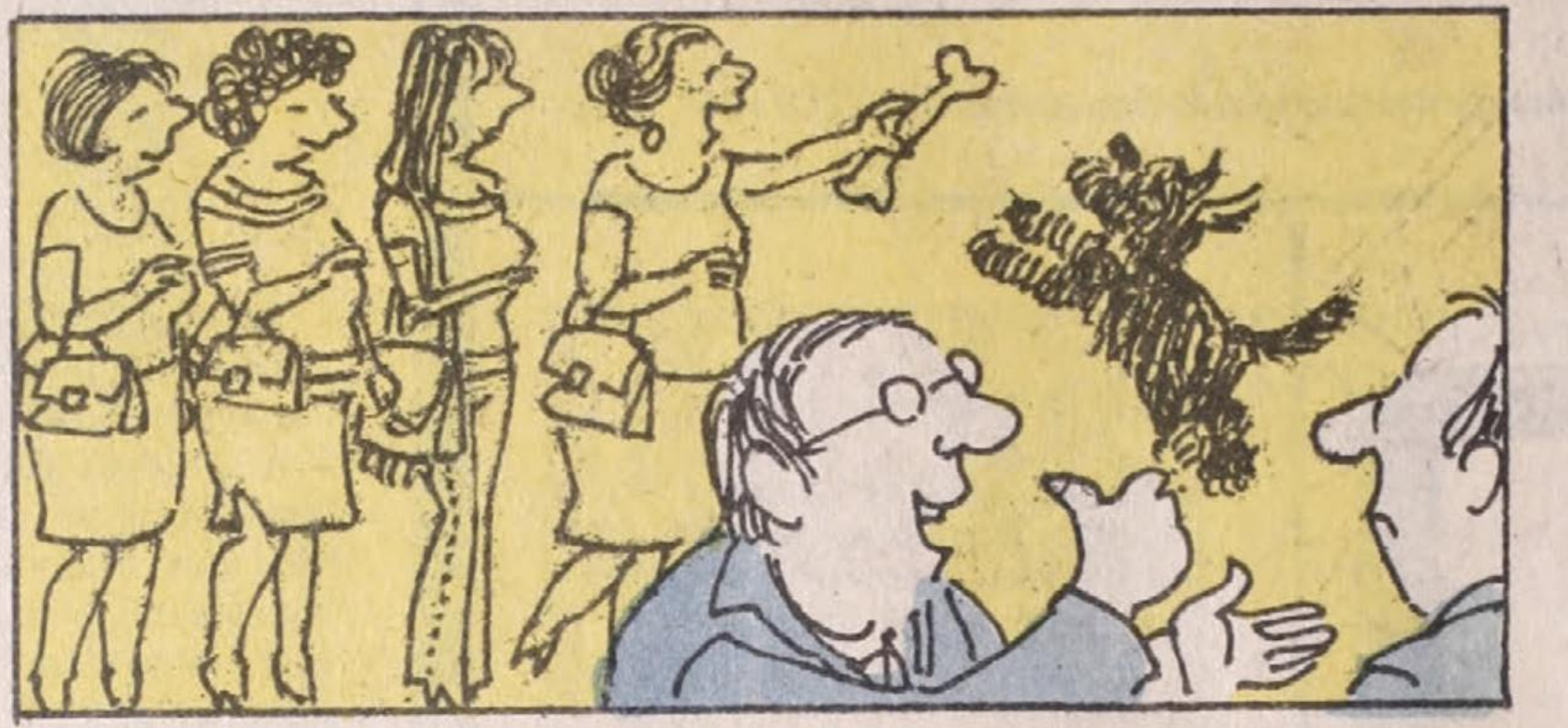

— Vele tehát boldogan élt?

— Azt meghiszem! Turbékoltunk, szórakoztunk, színházba, moziba jártunk, bebarangoltuk fél Európát. Gizike után megfordultak az emberek Rómában, Firenzében, Leningrádban és mindenfelé, ahol csak jártunk. Bájos volt, csinos és elegáns.

— Végre révbe ért. Minden stimmelt?

— Nem teljesen. Nem tudtam belenyugodni, hogy Gizike mindent összekevert. Hiába tanítottam, magyaráztam, hogy hol és mit látott: az Uffizit áttette Firenzéből Velencébe, a Szent Péter Bazilikáról úgy beszélt, mintha Leningrádban látta volna, a Néva partját összetévesztette a Szajna partjával és így tovább. De minek is magyarázzam bővebben?

— Ha nem sértem meg, Gizike korlátolt volt.

— Nem sért meg, de nem korlátolt volt, hanem buta. Ez nagy fájdalmat okozott nekem, nem tudtam vele élni, négy év múlva rájöttem, hogy Gizike sem az igazi.

— Elváltak.

— Ön meglepően logikusan gondolkodik. Gizike, ha nem is értett a művészetekhez, jó gyakorlati érzékről tett tanúbizonyságot. Egy jómódú maszekhez ment feleségül, én pedig elvettem Máriát, a mostani feleségemet.

— Jóságos ég! Négy házasság tizenkét év alatt. Ezzel akarja ön megkedveltetni a házasságot?

— A negyedik házasságom még most is tart. Ez az igazi, ebből vontam le a legnagyobb tanulságokat. Ha megengedi, elmondom önnek. Tanácsként is megszívlelheti.

— Kíváncsivá tesz.

— Ha rám hallgat, csak kutyaszerető nőt fog feleségül venni. Máriával már tízéves házasok vagyunk és még most is olyan becézve teszi elém a reggelimet, mint amikor összeházasodtunk.

— De mi köze ehhez a kutyáknak?

— Engem azért szeret, mert rajong a kutyákért. Legalább másfél tucat ebet ismer a környéken, hordja nekik az édességet, a csülökcsontot, a grill-csirkét. És elém is így teszi le az ételt: „egyél szép kutya, jó kutya, aranyos kutya..."

— Aha. A felesége megszokta, hogy így beszél a kutyájukkal és ahogyan a kutyát eteti, úgy viszi be önnek is reggelijét. Ezt is megszokta.

— Nincs kutyánk. Mért tartson kutyát egy asszony, ha férje van?

Földes György

SZEPTEMBERI MÁSODPERCEK

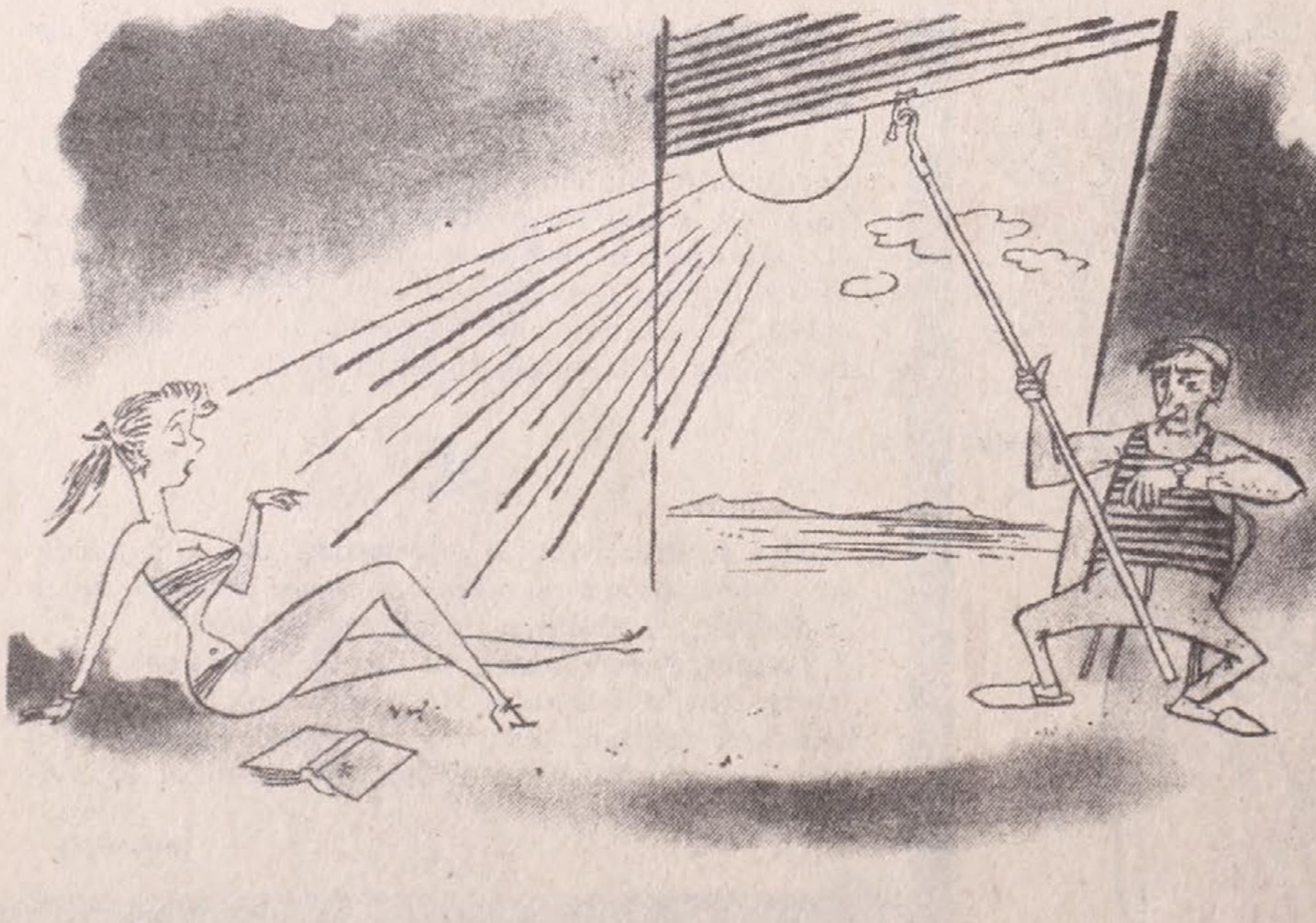

KEVÉS A MÚZEUMI ŐR

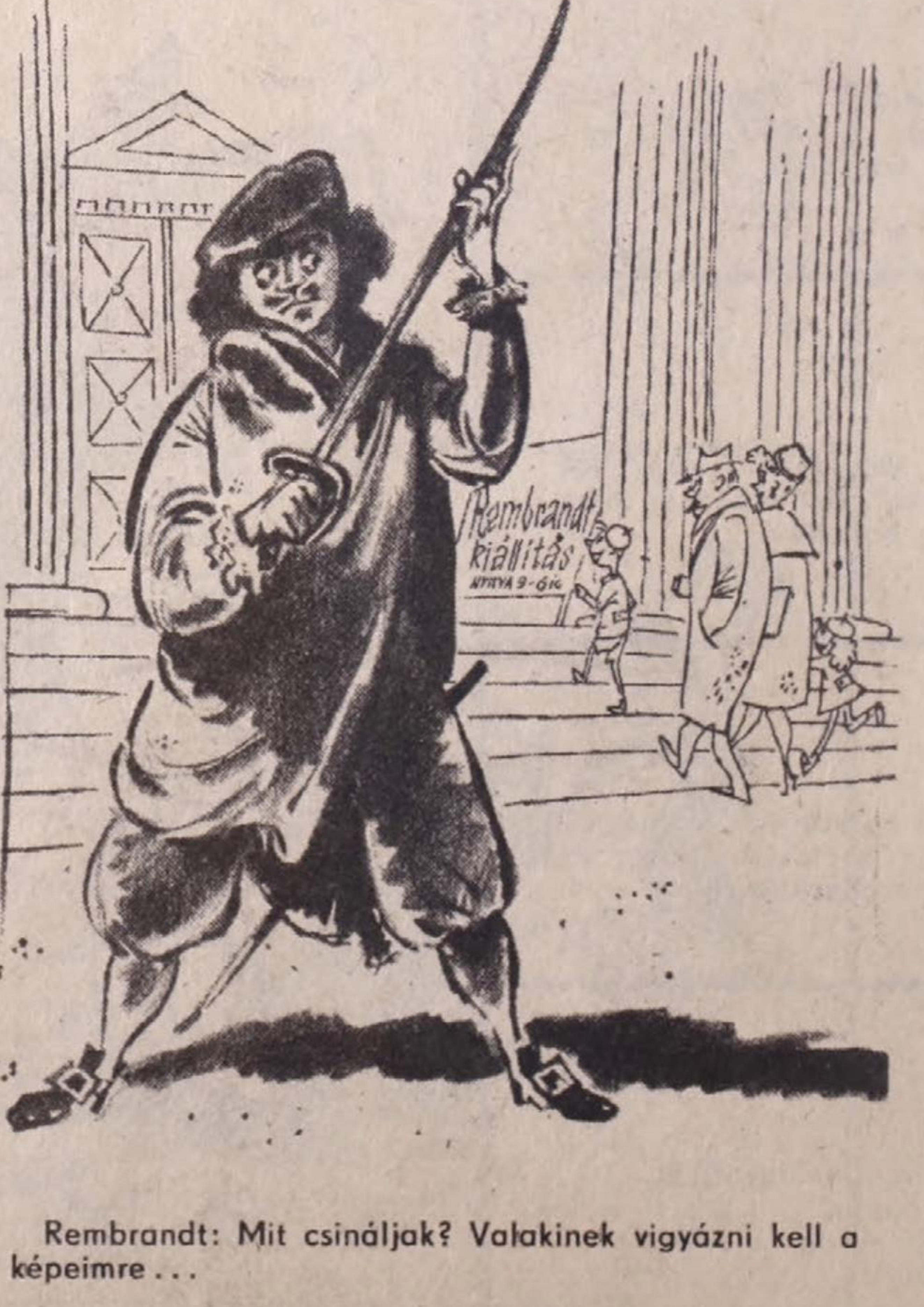

Toncz Tibor rajzai

Rembrandt: Mit csináljak? Valakinek vigyázni kell a képeimre . . .

KÖRFORGÁS

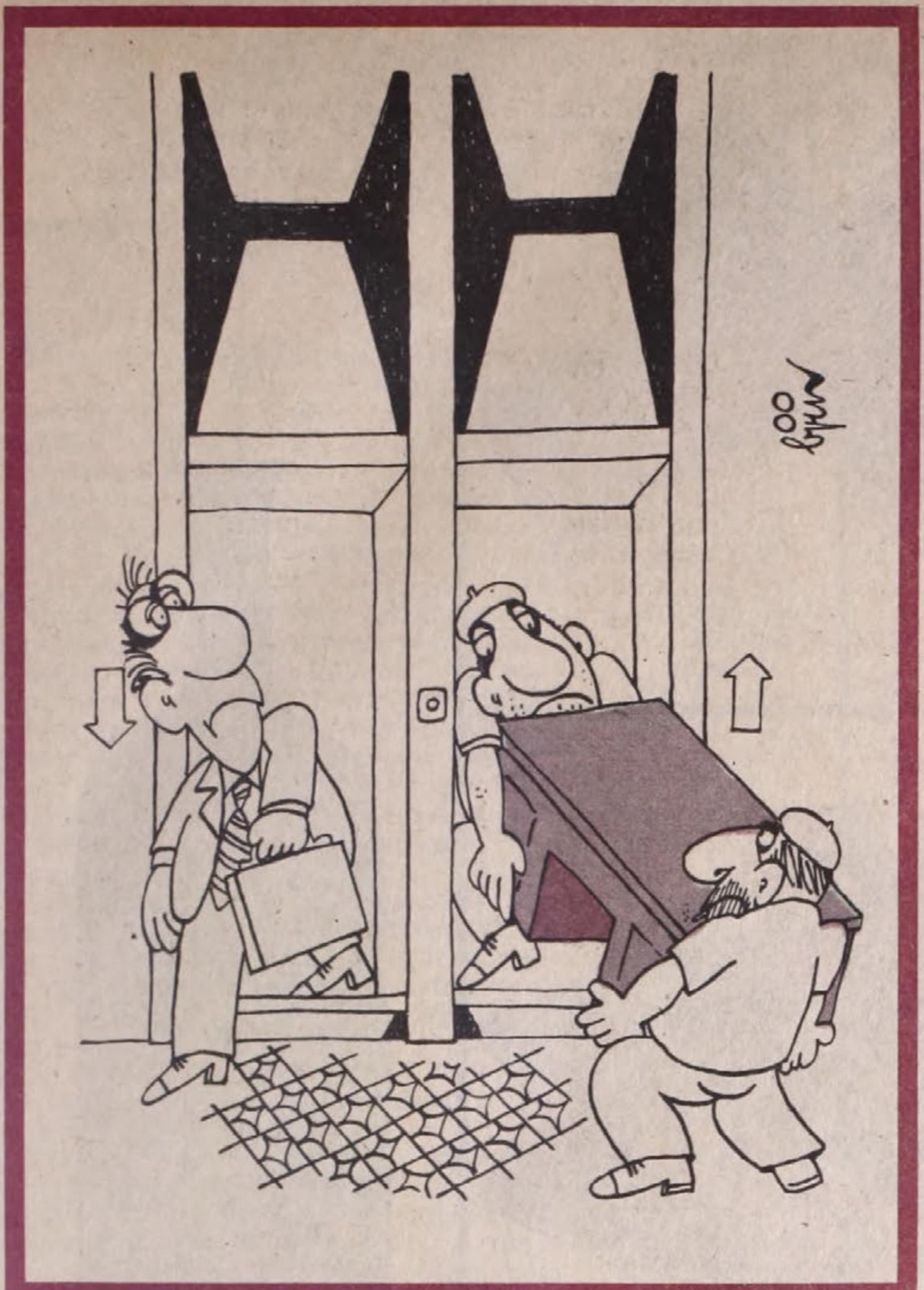

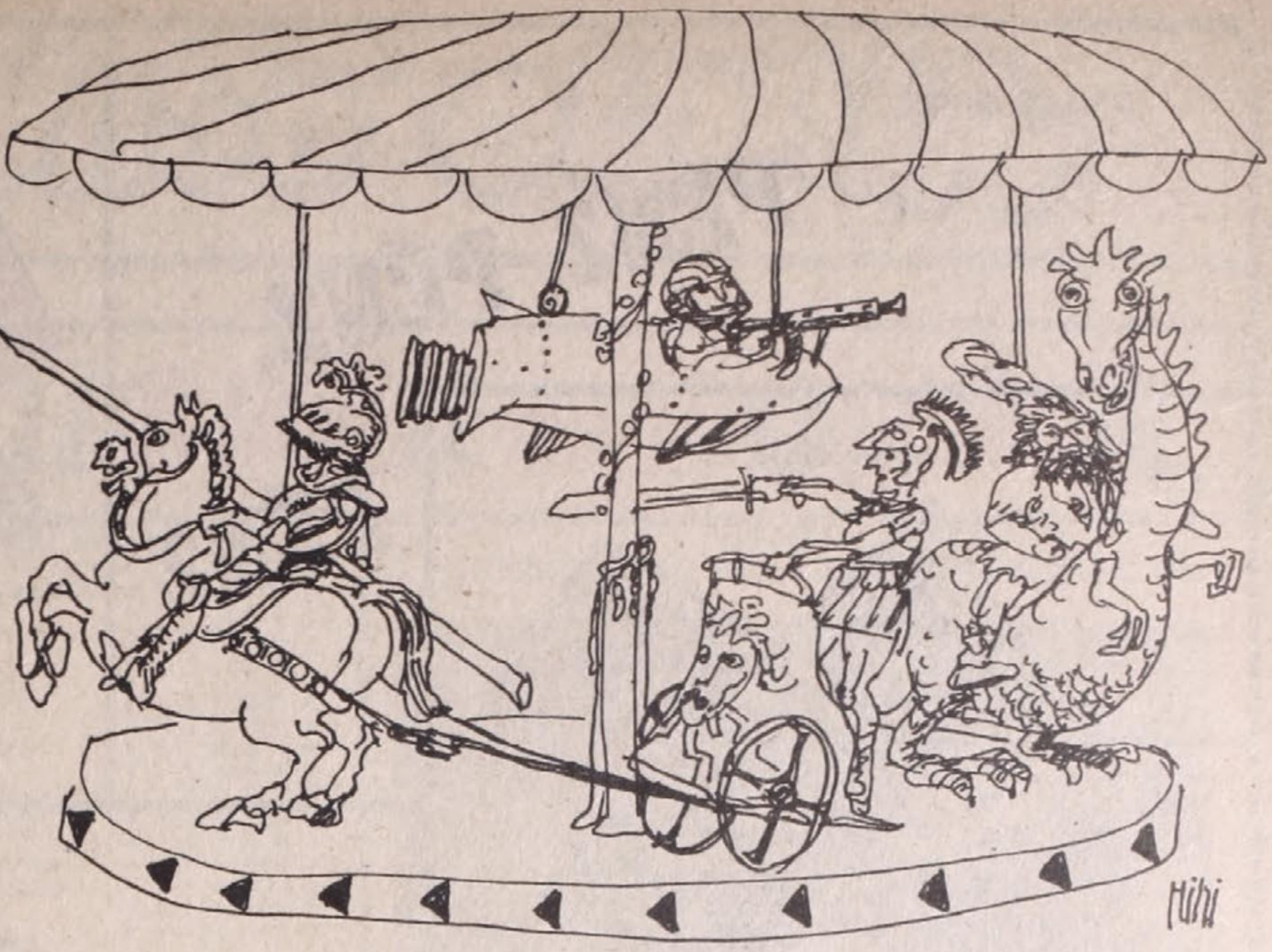

BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS,
SAJDIK,
DALLOS,
VÁRNAI,
FÜLÖP

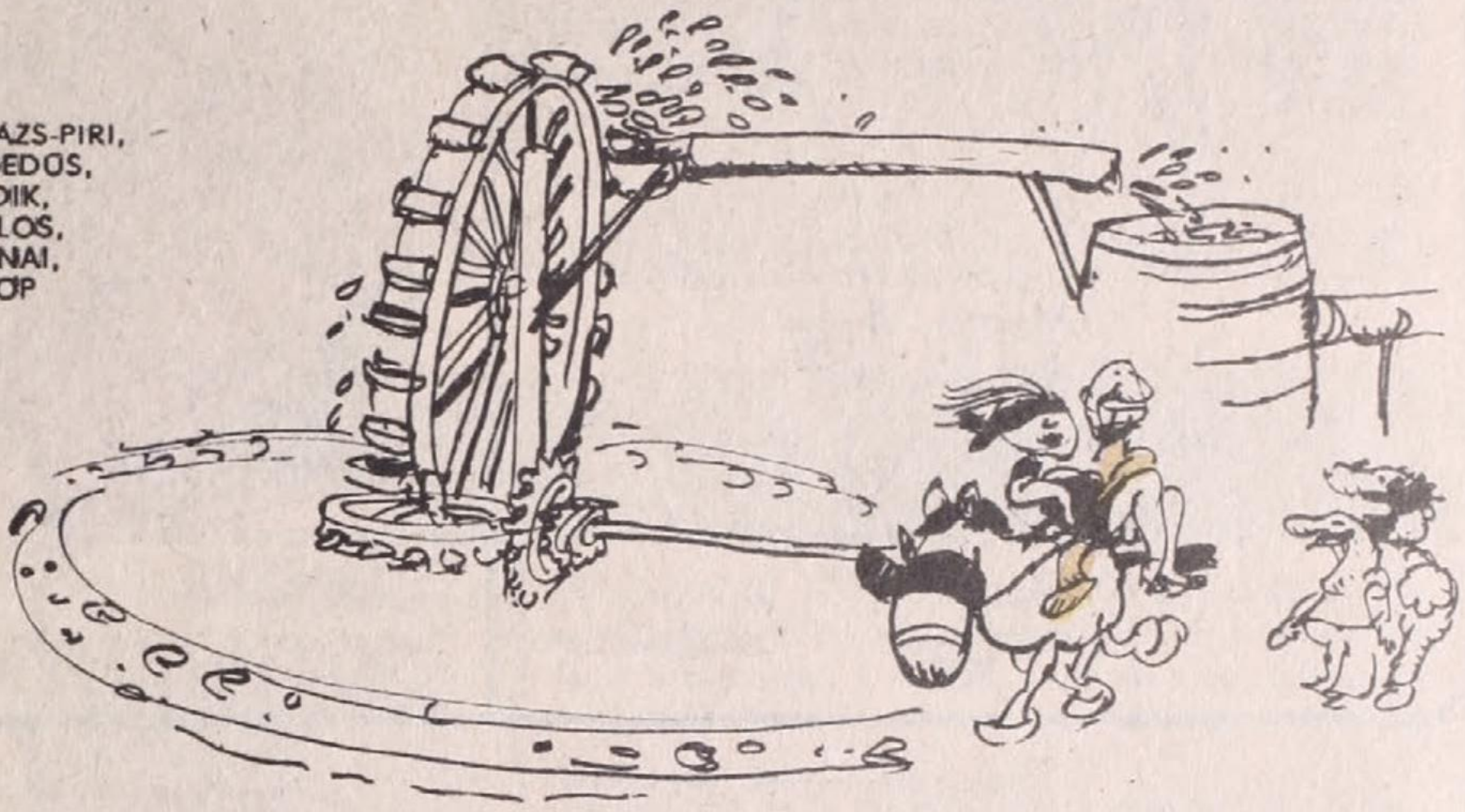

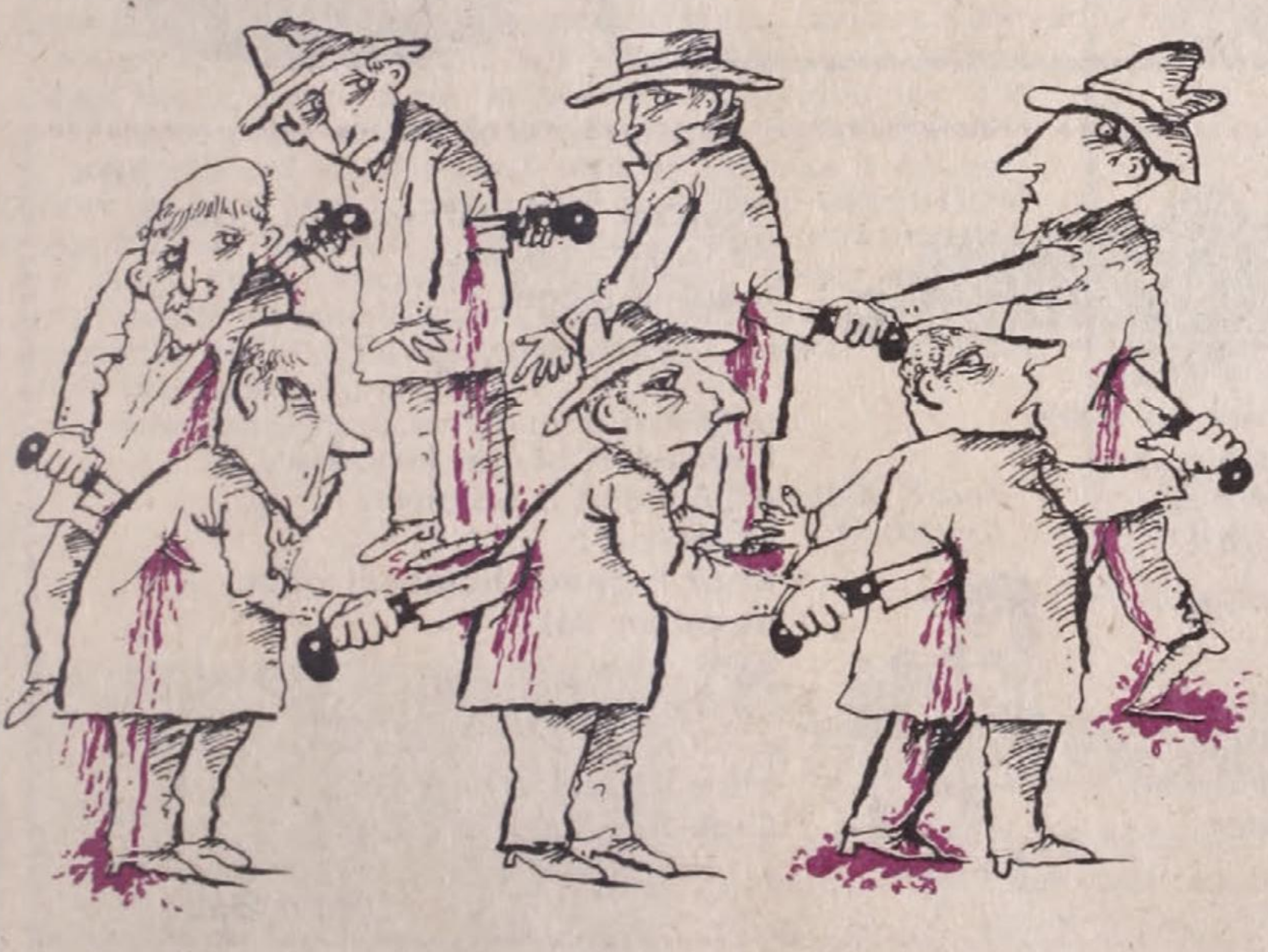

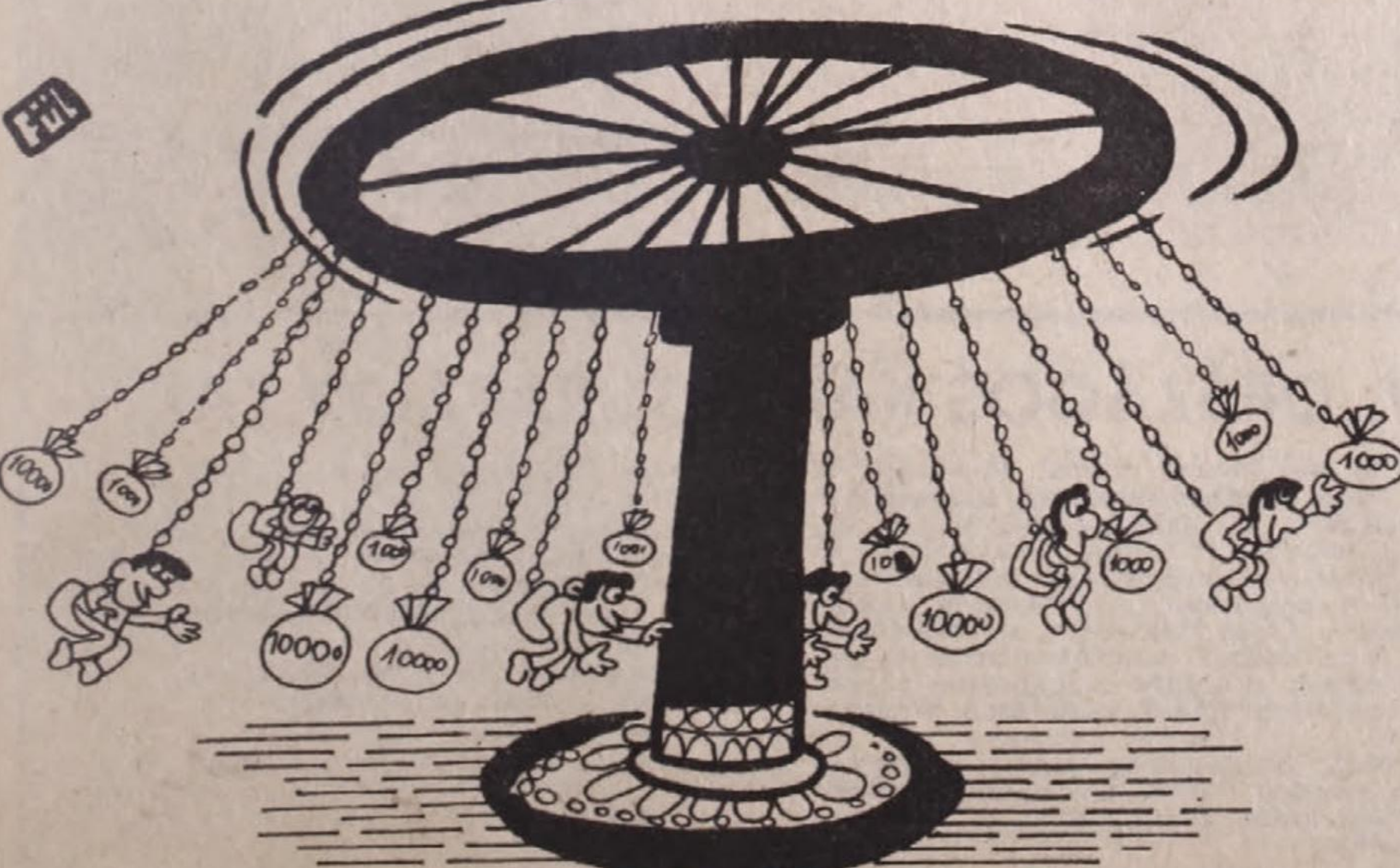
1000
100
10000
10000
1000
10000
1000
1000

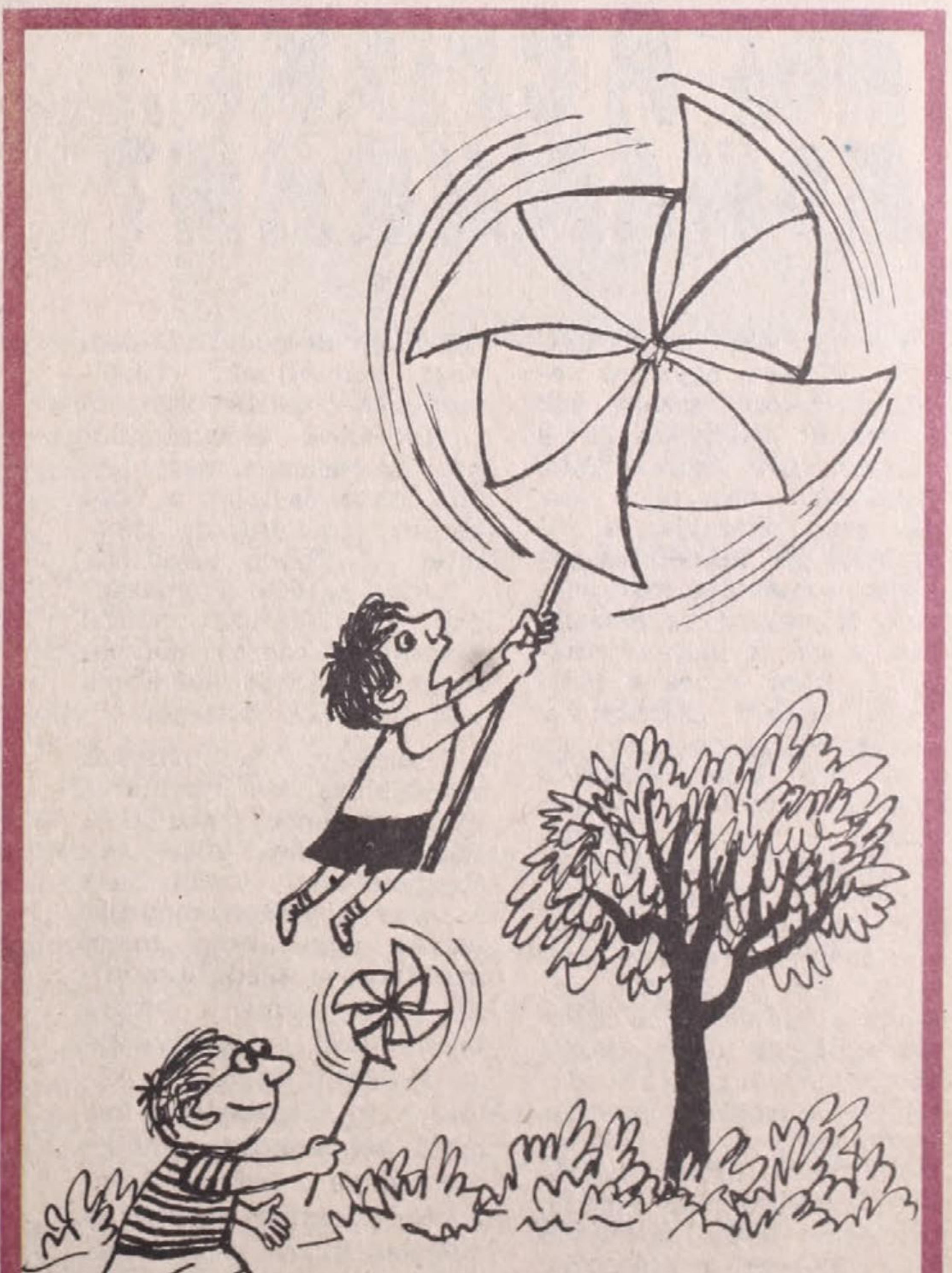

DALLOS JENŐ:

PÉNZ, PÉNZ, PÉNZ

MARIONETT

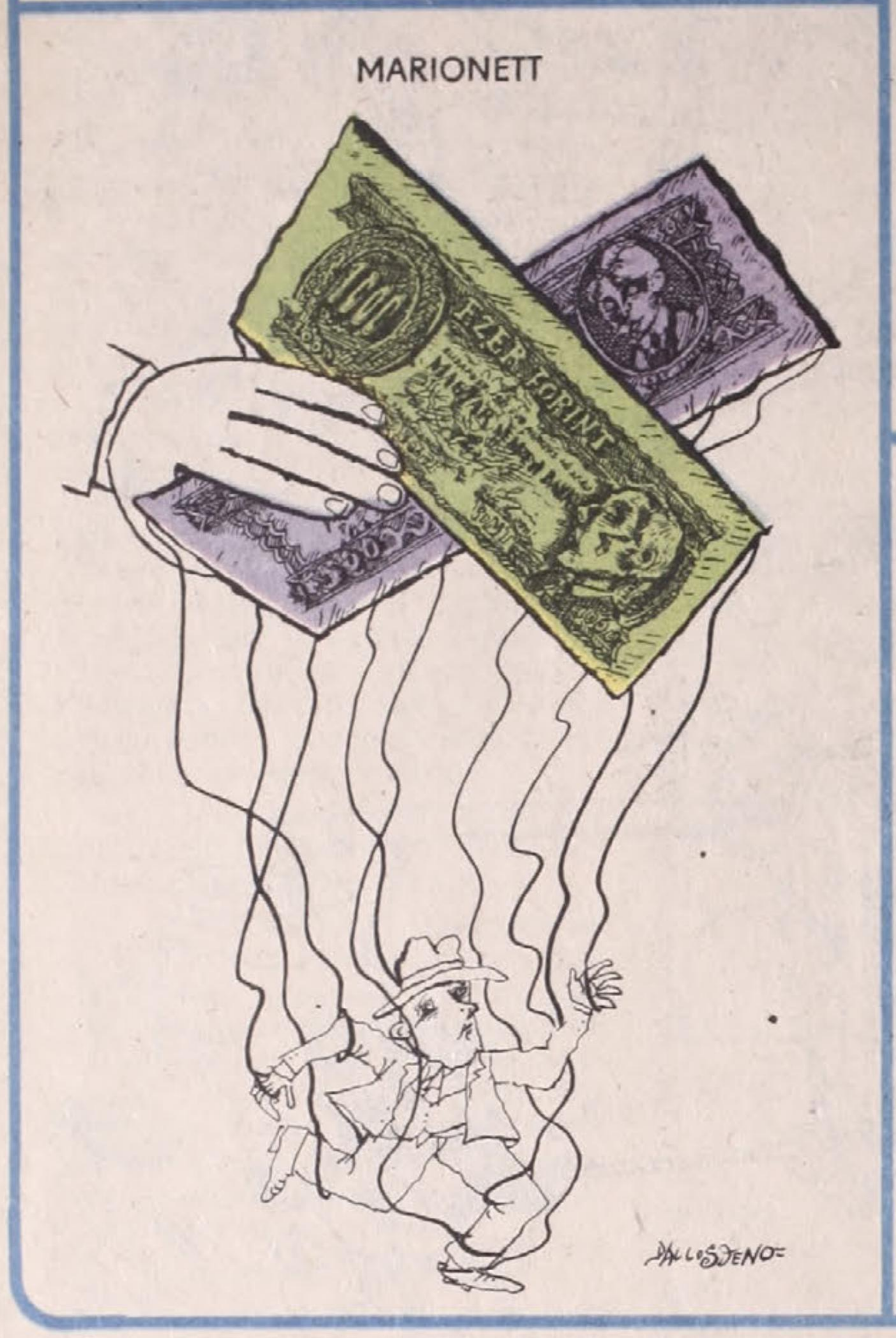

KERESZT

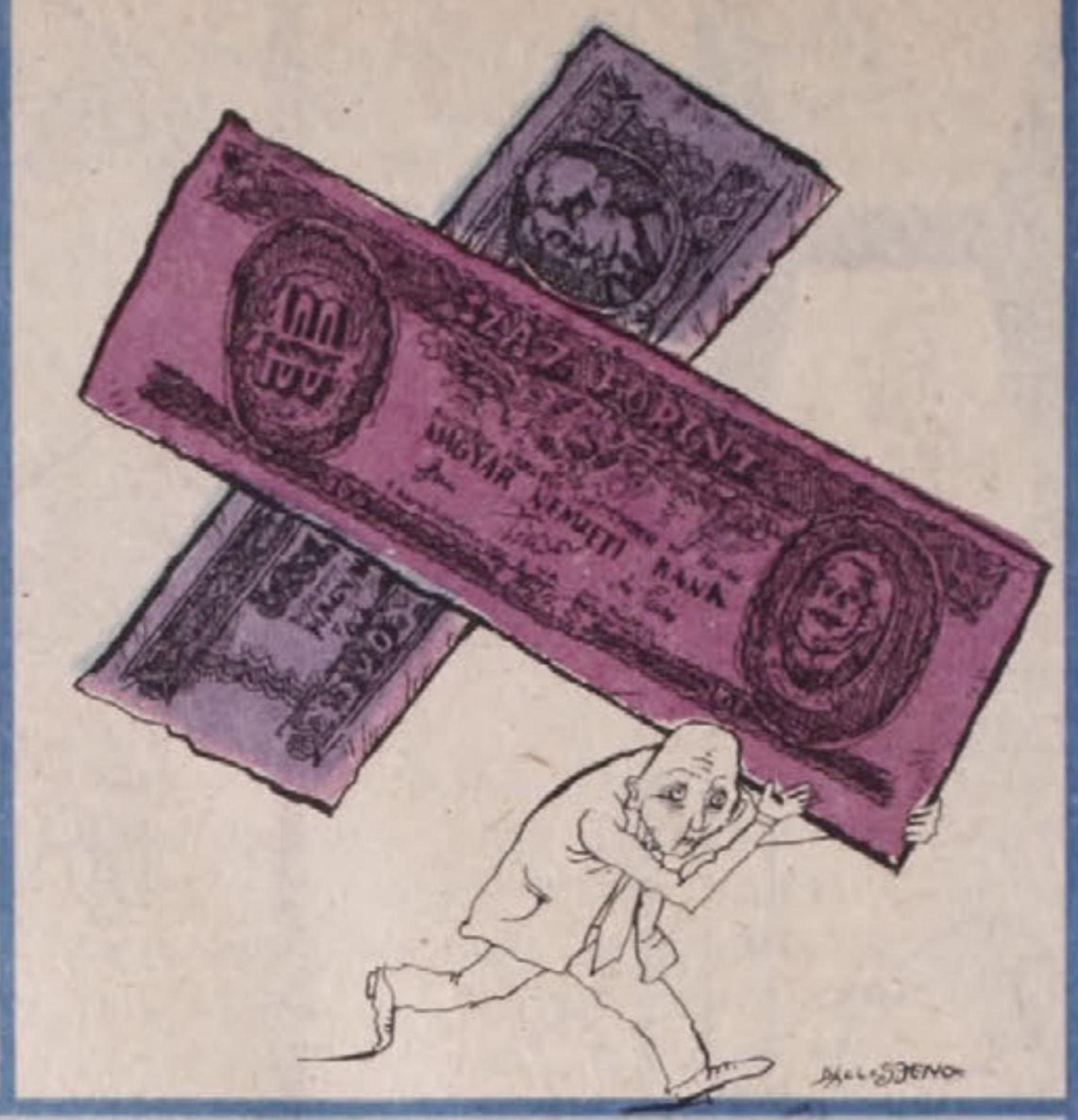

PÁVA

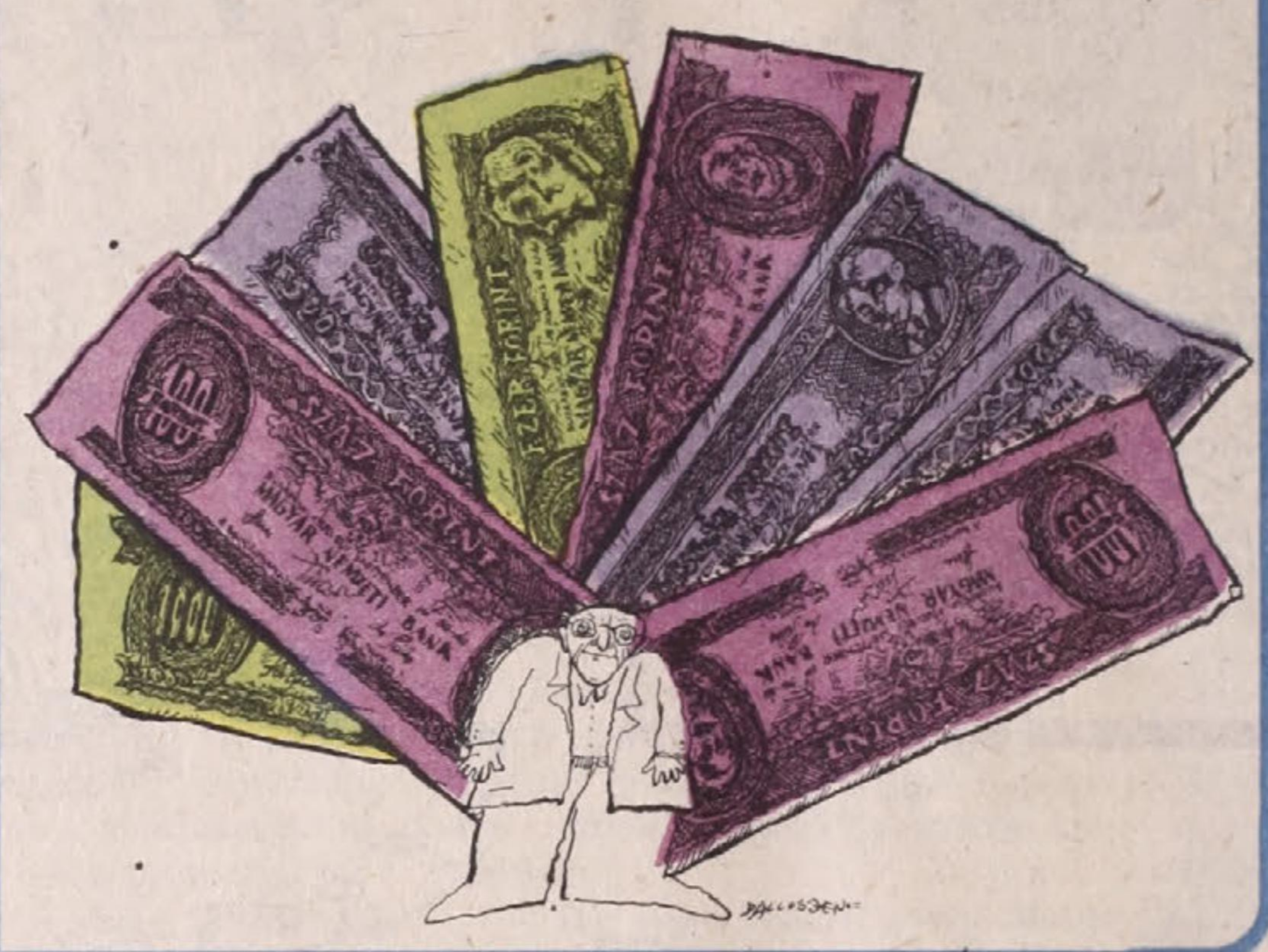

SZÜRET

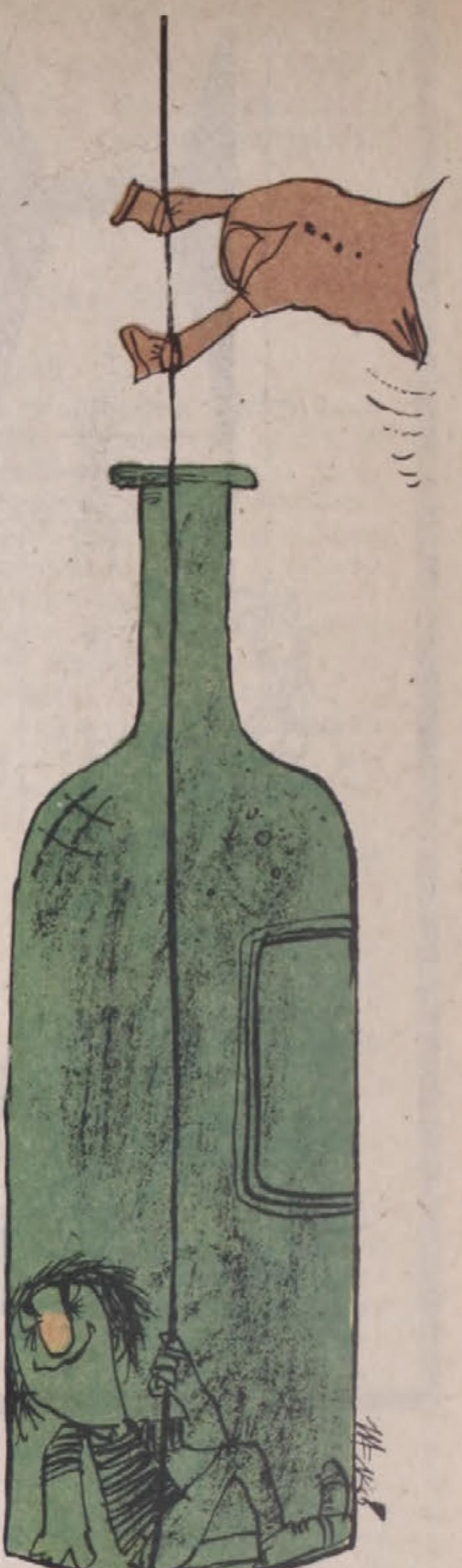

HOL A CSIRKE, KOMÁMURAM?

Baromfibolt, kora délután. Előttem egyetlen vevő, középkorú asszony, sok ékszerrel: jókedvűen töri a magyar szót: hazalátogató. Kiadósan vásárol: vesz egy szép libamájat, a kiszolgáló kb. félméteres papírba csomagolja, mér, számol, feljegyez; az asszony kéri a másik szép libamájat is (több nincs a boltban); újabb csomagolás, mérés, feljegyzés; ezek után vesz egy kiló libahájat, préselt állapotban („olyan olcsó" — fordul felém), majd egyéb aprólékot. A kiszolgáló tevékenykedik, mint fent és kihozza a végeredményt: ötszáznéhány forint. Ám a külföldi asszony is számol apró zsebszámológépével, mint másfél cigarettásdoboz, csak alacsonyabb) és kihoz egy más eredményt, cca 50—60 forint a javára. (Nem csudálatos?) A kiszolgáló — nagy, nehézkes férfi, láthatóan nem kenyere a számolás, talán új a szárnyas-szakmában, feltehetően eddig féldisznót trancsírozott valahol a háttérben — újból számol, majd váratlanul ezt mondja: „azért vagyunk itt, hogy dolgozzunk, nem hogy számoljunk." Türelmetlenül közbekotyogok: „miért nincs zsebszámológépjük, ha nehezen megy fejben. Azzal is lehet a vevő kárára számolni, de gyorsabb..." Ebben tévedtem, a hentes szédítő gyorsasággal, papír-ceruza nélkül mondja ki fillérnyi pontossággal az általa helyesnek vélt fizetendő összeget.

Visszatérve a nehézkes kiszolgálóra, kis idő múlva újabb eredményt hoz ki, a különbség most már csak tízegynéhány forint. Az asszony kedvesen mondja: legyen úgy, ahogy maga mondja. A segéd humorosan idéz valamit a munka becsületéről, visszautasítja az ajánlatot és újabb fejtörő számítgatásba fog, majd azt mondja: a hölgy eredménye a helyes. Szent a béke: becsület is, pénz is megmaradt. Az asszony elmegy, otthon lesz egy sztorija. Mint láthatják, nekem is van egy sztorim: ha nem is izgalmas, de jellemző.

Markó Vera

ÜDV-LÖVÉSEK

Merthogy nem vagyok őrült,
nem megyek át pirosban.
De őrültség tilosnak
látni minden pirost.

■

Egész nap cihelődöm,
napom is cihelődik...
Versenyen kívül úszom
az idő tengerében.

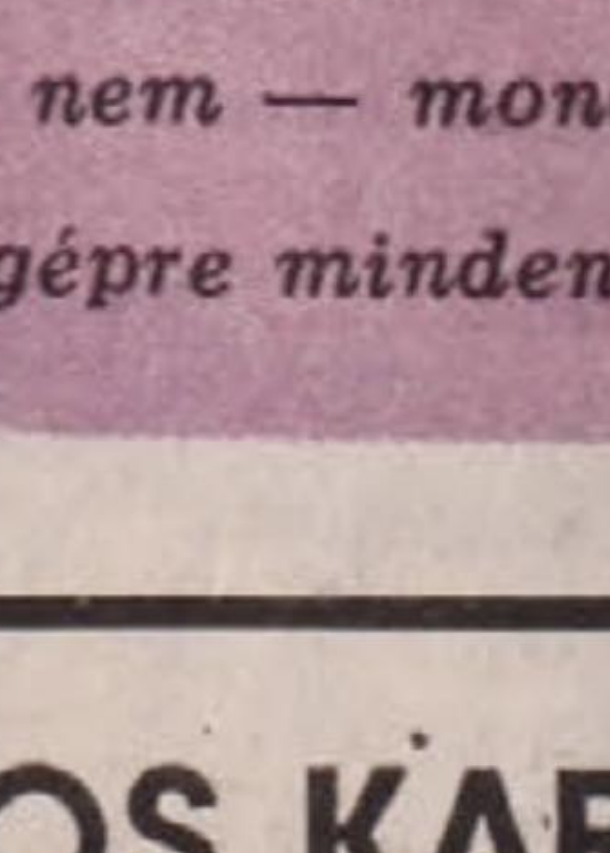

Nemcsak az hátrányos, aki rosszul.
Az is, ki – túl – jól
fejezi ki magát.

■

Erényedért büntet Instancia,
a bűnödért a bálanya
te léssz...
Ki az istennek hatalmat adott,
az adjon néki
észt.

■

Mért fekszel sebesülten?
Csak üdv-lövés talált el.

Antal Gábor

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Még nem tudom megmondani, megkapja-e az állást vagy nem — mondja a személyzetis a pályázónak. — A számítógépre mindenesetre kitűnő benyomást tett...

V. ORSZÁGOS KARIKATÚRAPÁLYÁZAT

A KISZ Kecskeméti Városi Bizottsága a Ludas Matyi szerkesztőségével közösen ismét meghirdeti a karikatúrapályázatot, ez évben a belpolitikai humor témakörében.

A pályázat jeligés (név, cím, életkor borítékban). A pályázaton — maximum három alkotással — bárki résztvehet, aki beküldött rajzait még másutt nem közöltette. A beküldött rajzok a kiállító tulajdonába kerülnek, a zsűrizett képek kiállításon vesznek részt.

Technikai megkötöttség nincs, a hagyományos grafikai, illetve plasztikai megoldások mellett külön értékeljük az új technikai módszereket.

Díjazás: I. helyezett 3000 Ft., II. 2000 Ft., III. 1000 Ft..

Különdíjak: Kecskemét Városi Tanács V. B. különdíja; A Ludas Matyi szerkesztőségének különdíja; Vándordíj; a 14 éven aluli pályázók közül a legjobb alkotó szintén különdíjban részesül.

Az alkotásokat országos szintű zsűri döntése alapján kiállításon mutatjuk be Kecskeméten és Budapesten.

A pályázatokat 1985. október 31-ig kell beküldeni a KISZ Kecskeméti Városi Bizottsága címére (6000 Kecskemét, Szabadság tér 1/a)

AZ OLVASÓ OLDALA

SOS!

Nem mindennapi ügyben fordulok önökhöz. Szeptember 2-án munkahelyemen telefonon értesültem, hogy távollétemben a Budapesti Bíróság határozata alapján a bírósági végrehajtó lakásomban lévő ingóságaim, egy részét lefoglalta. Apósom a végrehajtót lakásomba azért engedte be, mert ellenkező esetben hatósági behatolással kívánt élni, továbbá a felmutatott „Végrehajtási lapon” az én nevem, lakcímem és személyi számom szerepelt. Mivel semmiféle törvénybe ütköző tettet nem követtem el, ezért másnap felkerestem a végrehajtót, aki kérdésemre azt a felvilágosítást adta, hogy én 1984-ben albérleti szerződésre kölcsönt vettem fel és adósságomat nem rendeztem. Ezért bepereltek s a bíróság végrehajtást rendelt el. A végrehajtást kérő személy számomra ismeretlen, semmilyen kapcsolatban nem állok vele, a megnevezett címeken sohasem laktam. Ezért a végrehajtó azt ajánlotta, menjek át a Markó utca másik épületébe és ott tisztázzam magam. Ha ez sikerül, a végrehajtást leállítják.

Felesleges részletezni, hogy hány szobában, hány ügyintézőnek mondtam el, mi történt velem. Kétkedve küldtek a következő helyre. Végül a panaszügyi osztályon az illetékes előadó megállapította, hogy az ügyre vonatkozó iratok között szereplő „adóslevél” nem az én írásommal készült és nem az én személyi igazolvány számom szerepelt rajta. A többi iraton levő személyi adatok sem egyeztek az én adataimmal (lakhely, feleség leánykori neve, munkahely).

Mindezekből kiderült, hogy valamilyen „hatóság” feltehetően valamelyik névrokonom adatait adta meg a bíróságnak, s az ezen téves adatok birtokában — további személyazonosító eljárás nélkül — rendelte el lakásomon a végrehajtást. Miután tisztázódott, hogy nem én vagyok az elkövető, az előadó felvilágosított, hogy a fenti tényállás alapján igényperrel kell éljek, melyet jegyzőkönyvbe foglalt. Kérdésemre, hogy egyéb meghurcoltatásom várható-e, megnyugtatott: a végrehajtást leállítják és az igényperről a bírósági határozatot írásban megkapom.

Megnyugodva távoztam, ám szeptember 6-án postán mégis kézhez kaptam — az általam hatálytalannak hitt — „Végrehajtási lapot” és a „Foglalási jegyzőkönyvet”. A szeptember 3-án tisztázott tévedés ellenére 5-én postázott és 6-án kézhez vett iratok alapján a végrehajtást mégis nálam akarják foganatosítani. Számomra érthetetlen, hogy miért nincs egy olyan fórum, amely az ilyen tévedéseket megakadályozná, illetve előfordulásuk esetén utánjárás és további kellemetlenségek nélkül hatályon kívül helyezné.

Tanácstalanságomban várom segítségüket!

Horváth Antal
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

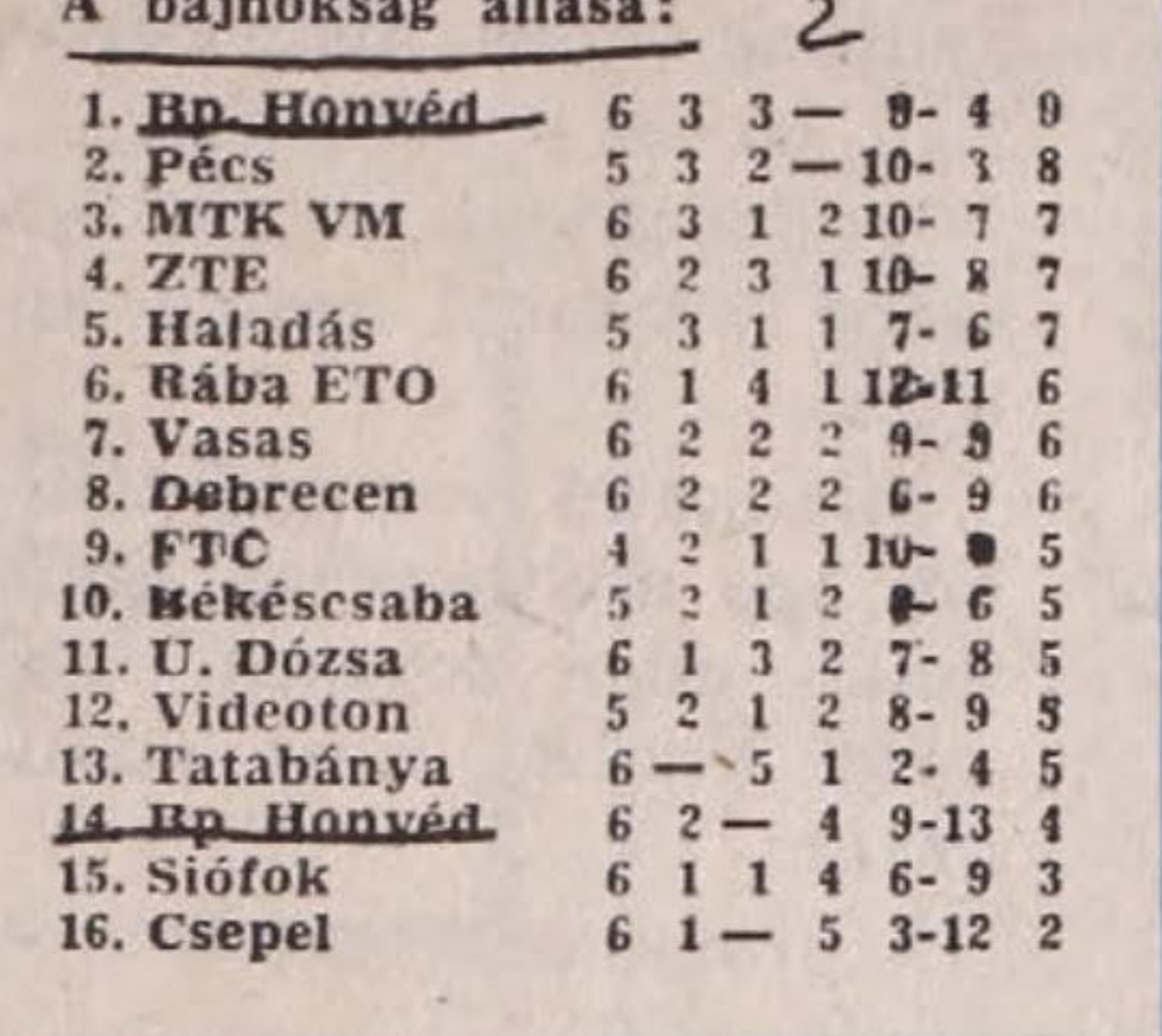

A bajnokság állása: 2

1.	Bp. Honvéd	6	3	3	—	8- 4	9
2.	Pécs	5	3	2	—	10- 3	8
3.	MTK VM	6	3	1	2	10- 7	7
4.	ZTE	6	2	3	1	10- 8	7
5.	Haladás	5	3	1	1	7- 6	7
6.	Rába ETO	6	1	4	1	12-11	6
7.	Vasas	6	2	2	2	9- 9	6
8.	Debrecen	6	2	2	2	6- 9	6
9.	FTC	4	2	1	1	10- [illegible]	5
10.	Békéscsaba	5	2	1	2	8- 6	5
11.	U. Dózsa	6	1	3	2	7- 8	5
12.	Videoton	5	2	1	2	8- 9	5
13.	Tatabánya	6	—	5	1	2- 4	5
14.	Bp. Honvéd	6	2	—	4	9-13	4
15.	Siófok	6	1	1	4	6- 9	3
16.	Csepel	6	1	—	5	3-12	2

A piros-fehér szakosztály olyan erős, hogy két csapatot is indít az NB I-ben.
(A Somogyi Néplapban lelte Miseta István, kaposvári olvasónk)

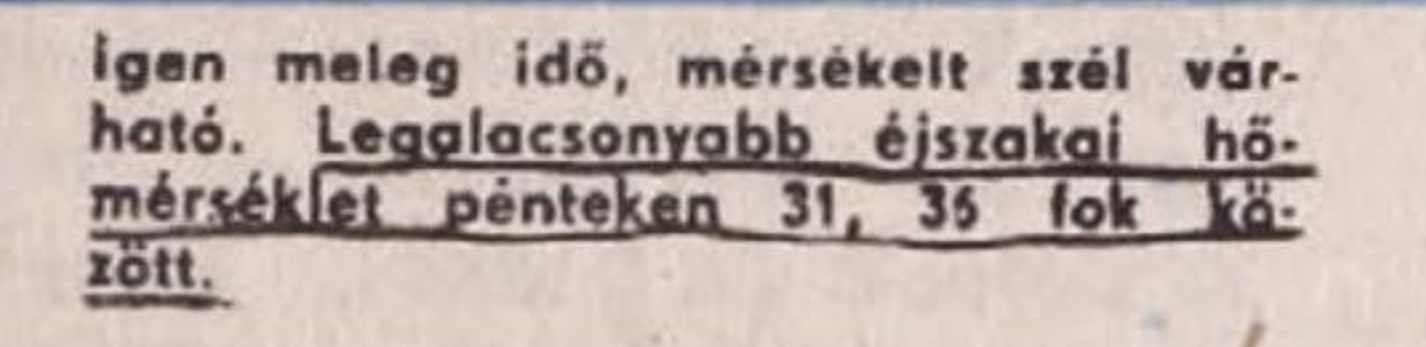

Igen meleg idő, mérsékelt szél várható. Leggalacsonyabb éjszakai hőmérséklet pénteken 31, 35 fok között.

A bugyborékoló hőmérők éjszakája!
(A Dunántúli Naplóban találta Varga Györgyné, pécsi olvasónk)

Tudományos tanácskozás Verőcemaroson

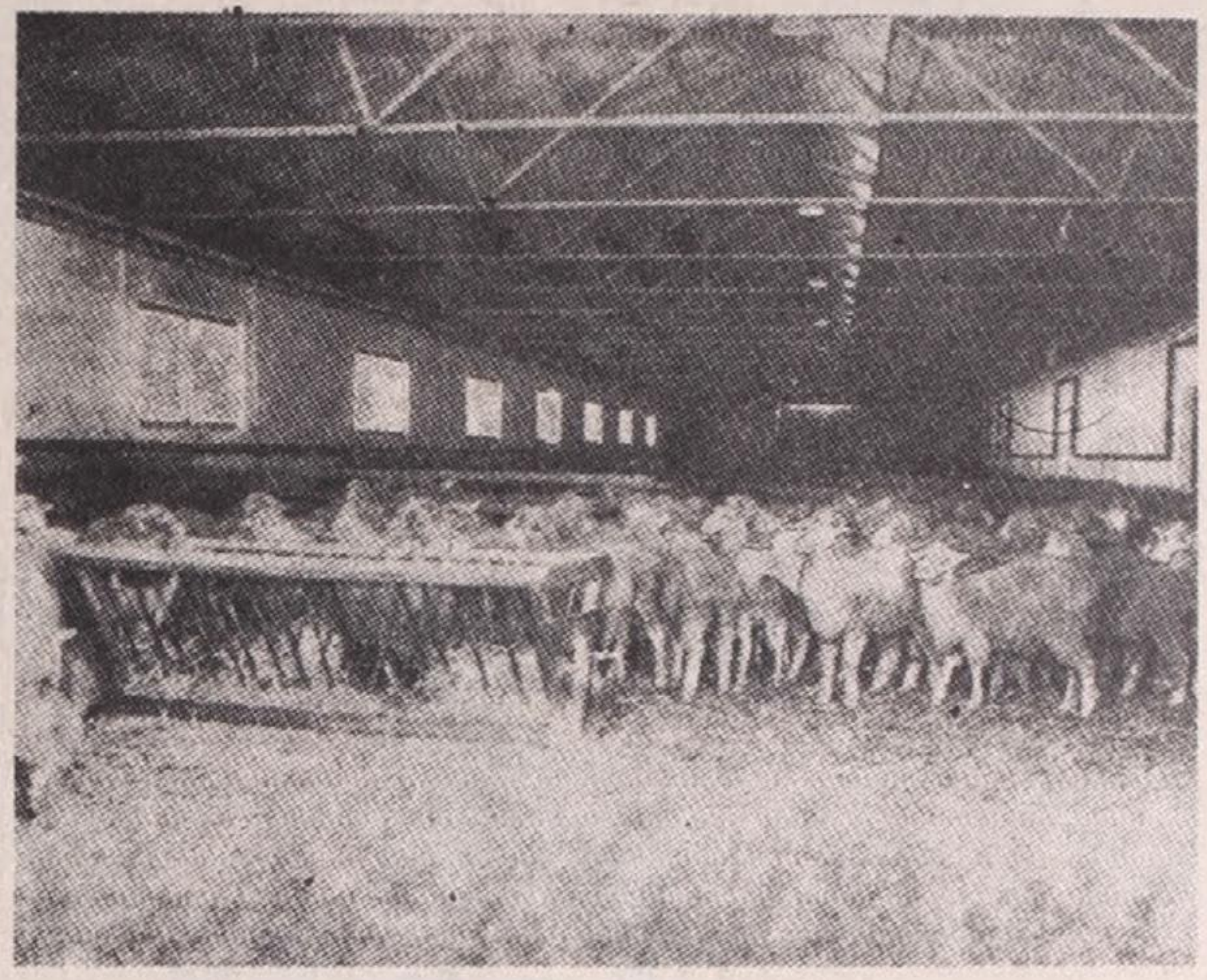

Beszámolónk a 3. oldalon

Sok sikert!
(A Dunamenti Naplóból ollózta Torma Miklós, váci olvasónk)

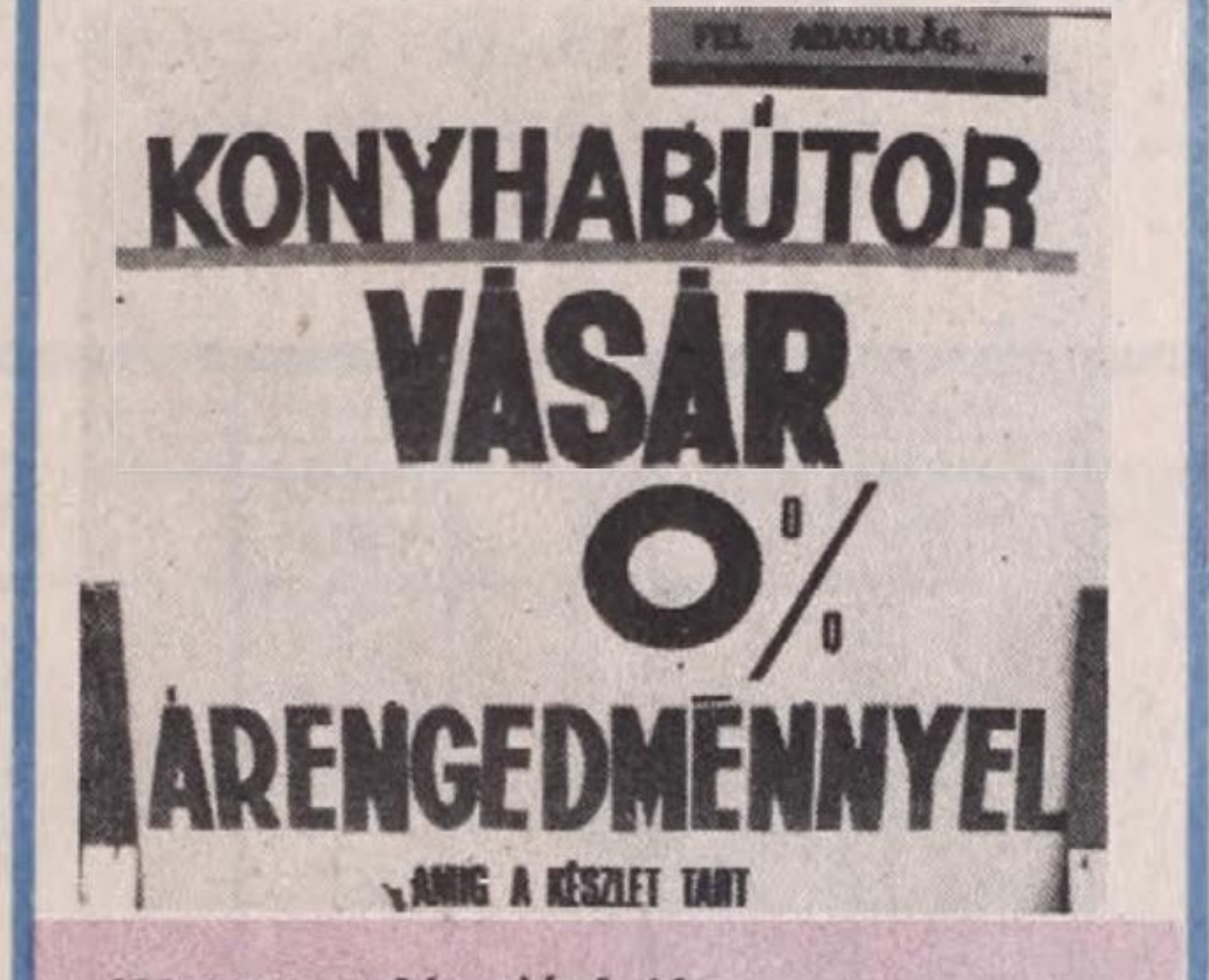

Nagyvonalú ajánlat!
(Győri Lajos, budapesti olvasónk fotója)

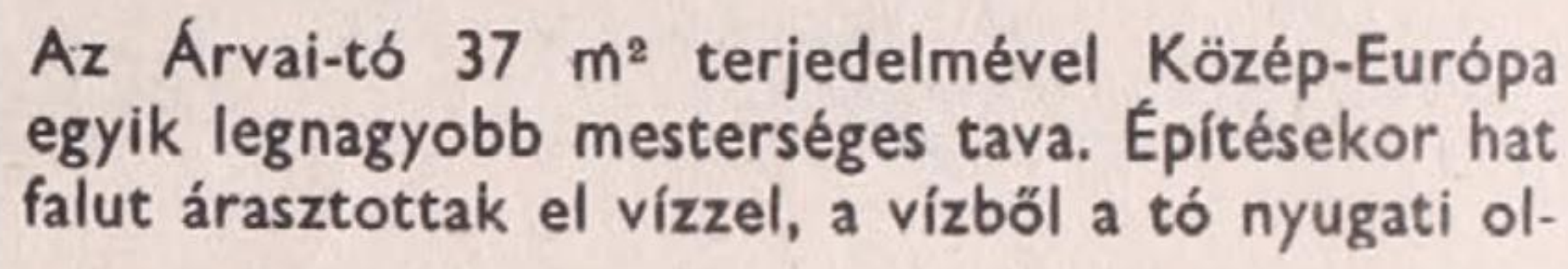

Az Árvai-tó 37 m² terjedelmével Közép-Európa egyik legnagyobb mesterséges tava. Építésekor hat falut árasztottak el vízzel, a vízből a tó nyugati ol-

Ilyen pici tóért ennyi falut?!
(A Cooptourist ismertetőjében észlelte dr. Sternád Gyula)

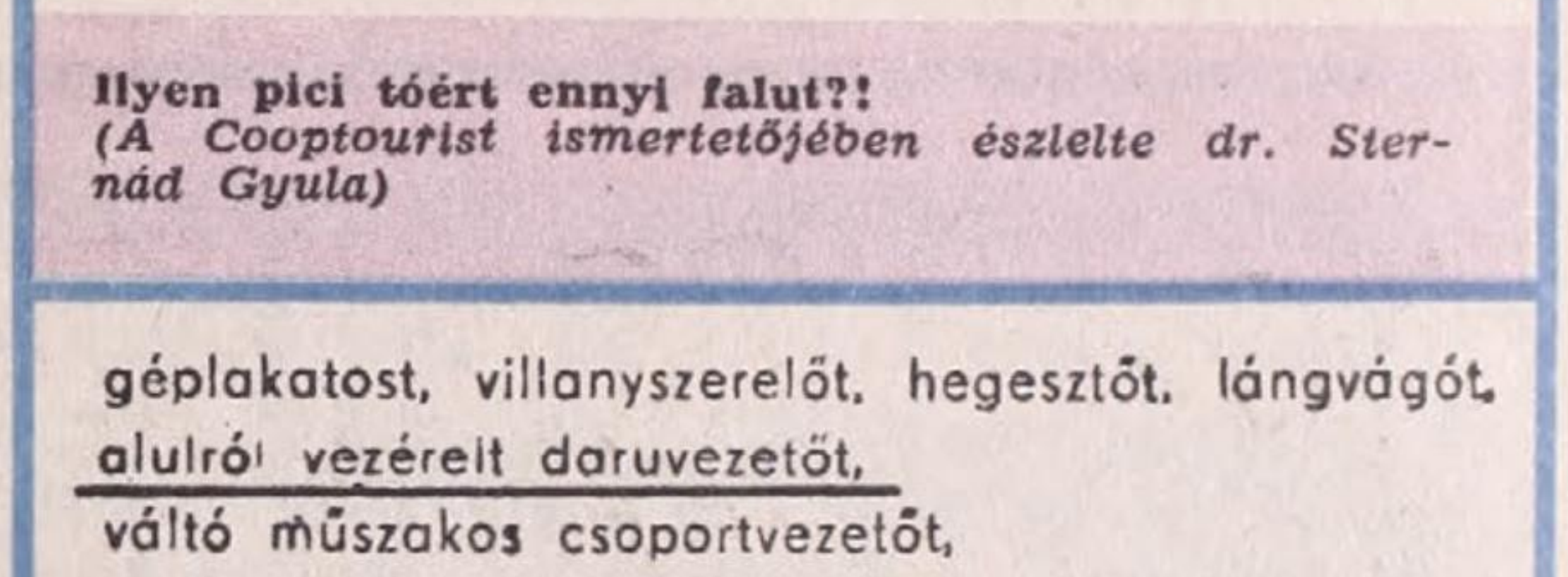

géplakatost, villanyszerelőt, hegesztőt, lángvágót,
alulról vezérelt daruvezetőt,
váltó műszakos csoportvezetőt,

Na és ha csiklandós az a daruvezető?
(A Népsport hirdetései közül nyírta Gaidos István szári olvasónk)

PIACPÁRBAJ

„Itt a piac, hol a piac” című olvasói levelünkre válasz érkezett Druhalóczki Margittól, a Maglódi Nagyközségi Tanács vb.-titkárától. Ebben egyebek közt úgy vélekedik, hogy levélírónk, Pandula Dezső „maglódi piackutatása” az illető lakásán túl nemigen terjedt. „Valóban létesített a Nagyközségi Tanács egy új — agglomerációs településünk igényeit kiszolgáló — piacot. Ezzel egyidejűleg került sor hat egységből álló, úgynevezett „iparossor” létesítésére: tanácsi kezdeményezésre, egyéni beruházásban. A cikkben említett sok butik, úgymint: trafikáru, vágott baromfi, felsőruházati kereskedések valamint hentes, cukrász, villamossági szaküzlet — a lakosság örömére felépült és üzemel, vagy átadás alatt van.”

Olvasónk, Pandula Dezső szerint viszont a napipiacon az árusítás csak mintegy fél évvel a tér kialakítása, s az asztalok felállítása után kezdődött meg, panaszos levele postázása után. Emellett továbbra is hiányolja a világítást a piactérről, majd megjegyzi: úgy fest, a kulturált környezetről a tanács illetékeseinek véleménye eltér az övétől.

Vitájukban a távolból nem tudunk és nem is akarunk állást foglalni.

BOLHAPIAC

Keresnek: A Ludas Magazin 1969. novemberi és decemberi számait, valamint az Ország Világ 1970/20 számát; — Fából készült emeletes gyermekágyat; — Működőképes Tünde-tévét; — Jó állapotban levő kisruhákat 7 éves és 1 éves kislányoknak; — H. K. Andersen Képeskönyv kép nélkül című művét; — Karkötőt, amelyben belül apró csillámok vannak (piros, kék vagy fehér színben); — Jerome K. Jerome: Három ember kerékpáron és Woodehouse: Forduljon Psmithez című könyvét.

Kínálnak: Egy Minicalor olajkályhát, két fa-, illetve széntüzelésű világosbarna cserépkályhát; — Nyolcvan darabból álló antik hanglemezgyűjteményt, melynek néhány darabja a század elejéről való, Karády, Casals, Bernstein, Horovitz, stb. lemezek, eredeti kiadásban, újszerű állapotban.

Cserélnek: 3 datolyapálmát (1,5 méter magasak), cserépben, darabját 3 rúd valódi gyulai paprikás szalámiért vagy egy füstölt sonkáért; — Sötétszürke férfi télikabátot (176 cm-es alakra) textilanyagú bőröndért; — Egy vadonatúj csehszlovák Camping kétlapos gázfőzőt, eredeti csomagolásban (bőröndben), az összes tartozékkal magyar gyártmányú TV-focijátékért; — Gyermekágyat, kis gyermektriciklit és kinőtt gyermekruhát, cipőt egy használt, de jó varrógépért, esetleg egy kis törpe tacskó kutyusért; — Egy fotelágyat lemezjátszóért; — Egy 50×100 centiméteres faliszőnyeget Hofi-műsoros kazettáért; — Magyar és külföldi színészek színes, újságból kivágott képeit, A. Huxley: Szép új világ és Olof Johannesson: A nagy számítógép és E. A. Abbott: Síkföld című könyvét nagyméretű, legalább 30×50 cm nagyságú, színes, jó minőségű állatposzterekért.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon, 9 és 15 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

JAVASLAT

című rejtvényünk megfejtése:

— Várjátok meg, amíg a tanárok erre járnak!

200—200 forintot nyert:

Dövényi Zoltán, Nemesdéd, Szabadság u. 7., 8722
Füzesi Gusztáv, Budapest, Árpád út 157., 1042
Kerekes Emese, Girincs, Erdei út 7., 3578

A nyereményeket postán küldjük el.

DÉLIBÁB

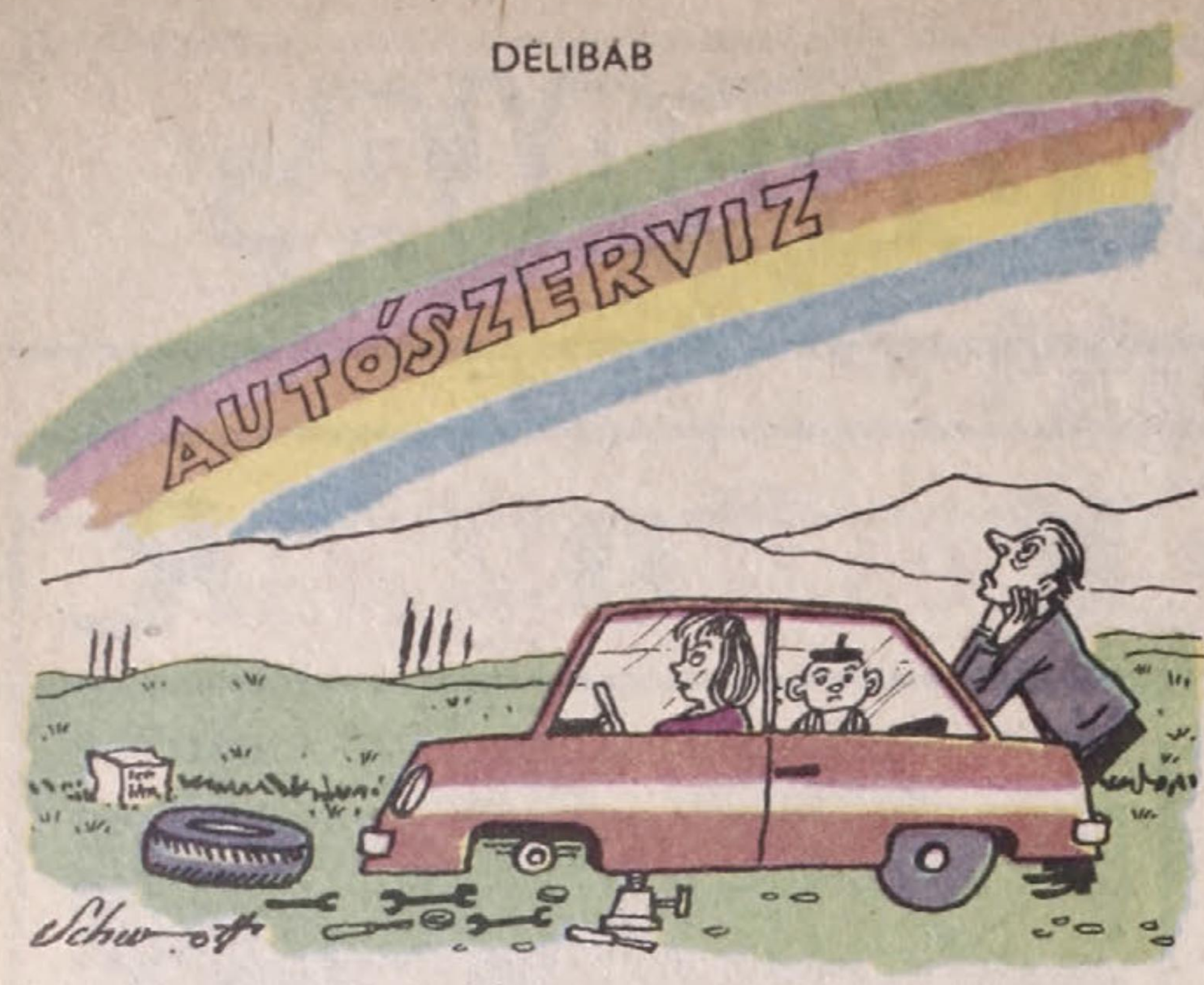
AUTÓSZERVIZ

MŰVÉSZFELJÁRÓ

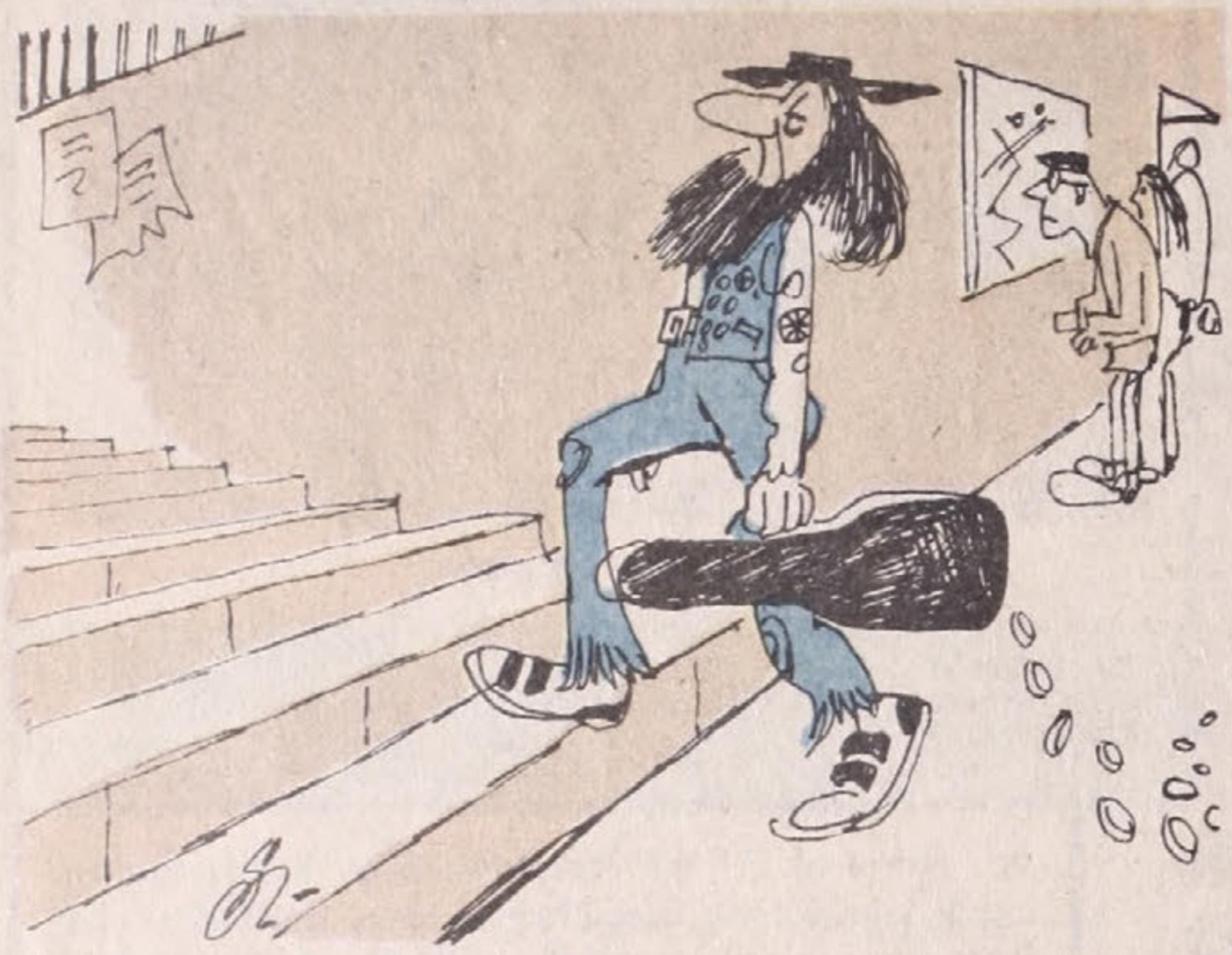

TRIBÜN

Az Albertville szurkolói felhördültek, amikor egy vézna bácsika bukkant fel az Ugine elleni mérkőzésre kifutó csapatban.

— Hát mégis Gaston Ploviert tették be a sérült balszélső helyére? Őrület. Gaston ötvenegy éves, fogadjunk, hogy húsz percet sem bír ki a pályán.

— Fogadjunk, hogy legalább huszonöt percig kihúzza.

Mindkettő vesztett. Gaston apó a játékvezető egyik ítélete ellen hevesen tiltakozni kezdett, mire kiállították.

A tizenötödik percben.

* * *

Chuck Holmes betört egy hollywoodi villába, mindent szépen összepakolt és közben — kell egy kis szórakozás — bekapcsolta a tévét. Baseball meccs volt, a New York Yankees csapata a Baltimore Oriolesszal mérkőzött. Chuck minden idegszálával a Yankeesnek szurkolt, a mérkőzés szoros volt és hosszú. És Chuck, a derék szurkoló nem is várhatta meg a végét. A szomszédok által fellármázott rendőrség már jóval előbb elvitte.

* * *

80. perc, a Hesepe 2:1-re vezet a veretlen SC Lüstringen ellen. Aztán 11-es, a Lüstringen javára. A csatár nekifut, a kapus kivédi és most egy hármas sípszó. A kapus felkiált és túláradó örömében bedurrantja a labdát saját hálójába. Mire a bíró kettőt sípol és középre mutat. Az első sípszót nem ő intonálta. Hanem valamelyik mókáskedvű néző.

2:2. A Lüstringen továbbra is veretlen.

A svájci jégkorongszövetség érdekes új szabályt fogadott el. Így hangzik:

— Mérkőzéseket csak testileg és szellemileg egészséges egyének vezethetnek.

Flepnisek hátrányban...

* * *

A bokszoló panaszkodik, hogy nem tud elaludni.

— Próbáljon magában számolni — mondja az orvos. — Számoljon százig.

— Már próbáltam, de nem használ. Kilencnél mindig felugrom.

(p. p.)

SZERENCSEJÁTÉK

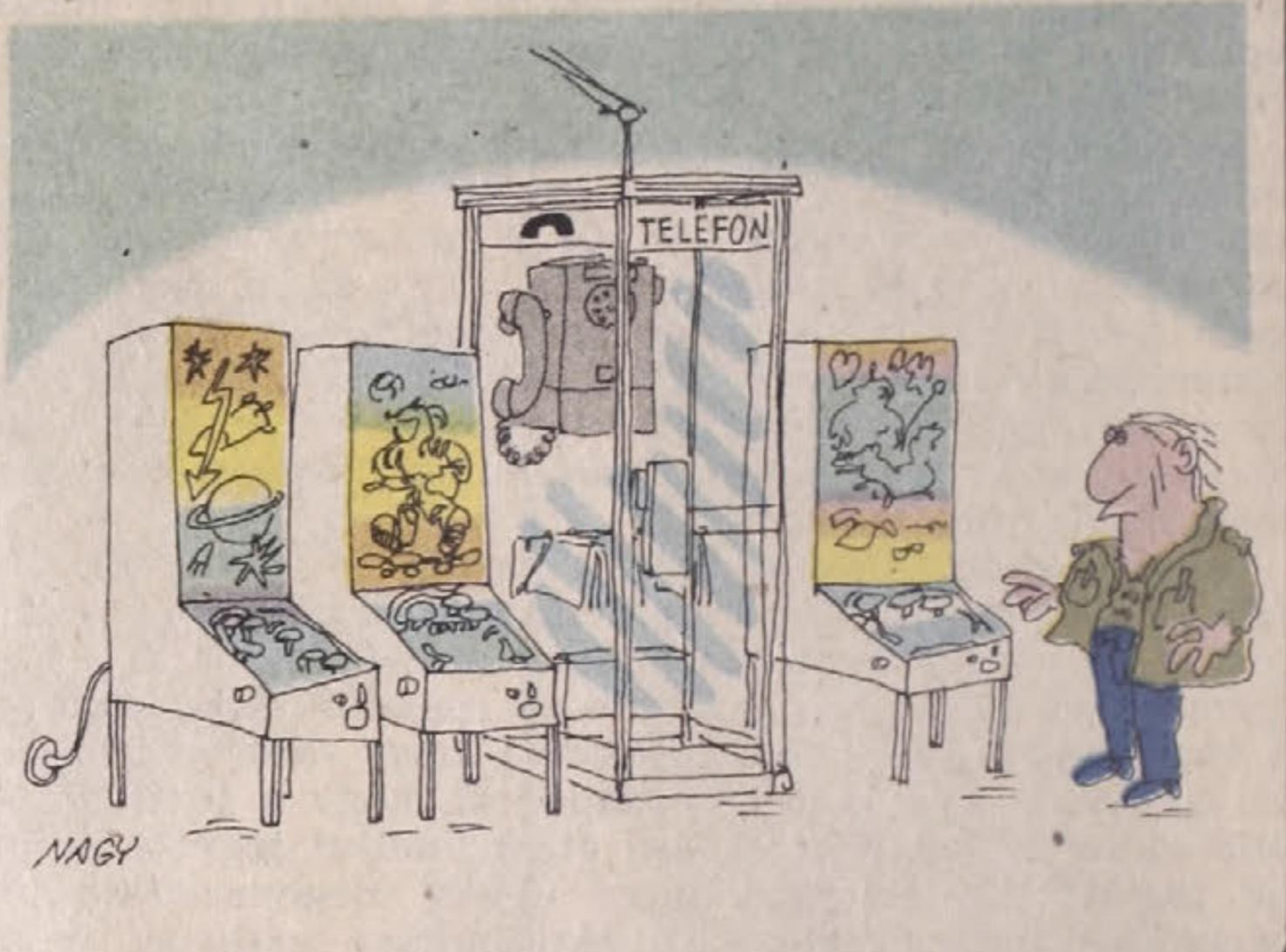

CSERE

– Vádlott! Miért tört be háromszor is ugyanabba a divatüzletbe? – teszi fel a kérdést a bíró a tárgyaláson. – A feleségem az oka, bíró úr – mentegetődzik a vádlott, majd így folytatja: (Lásd a rejtvényben!)

Megfejtésként a vádlott válaszának befejező részét kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 30-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

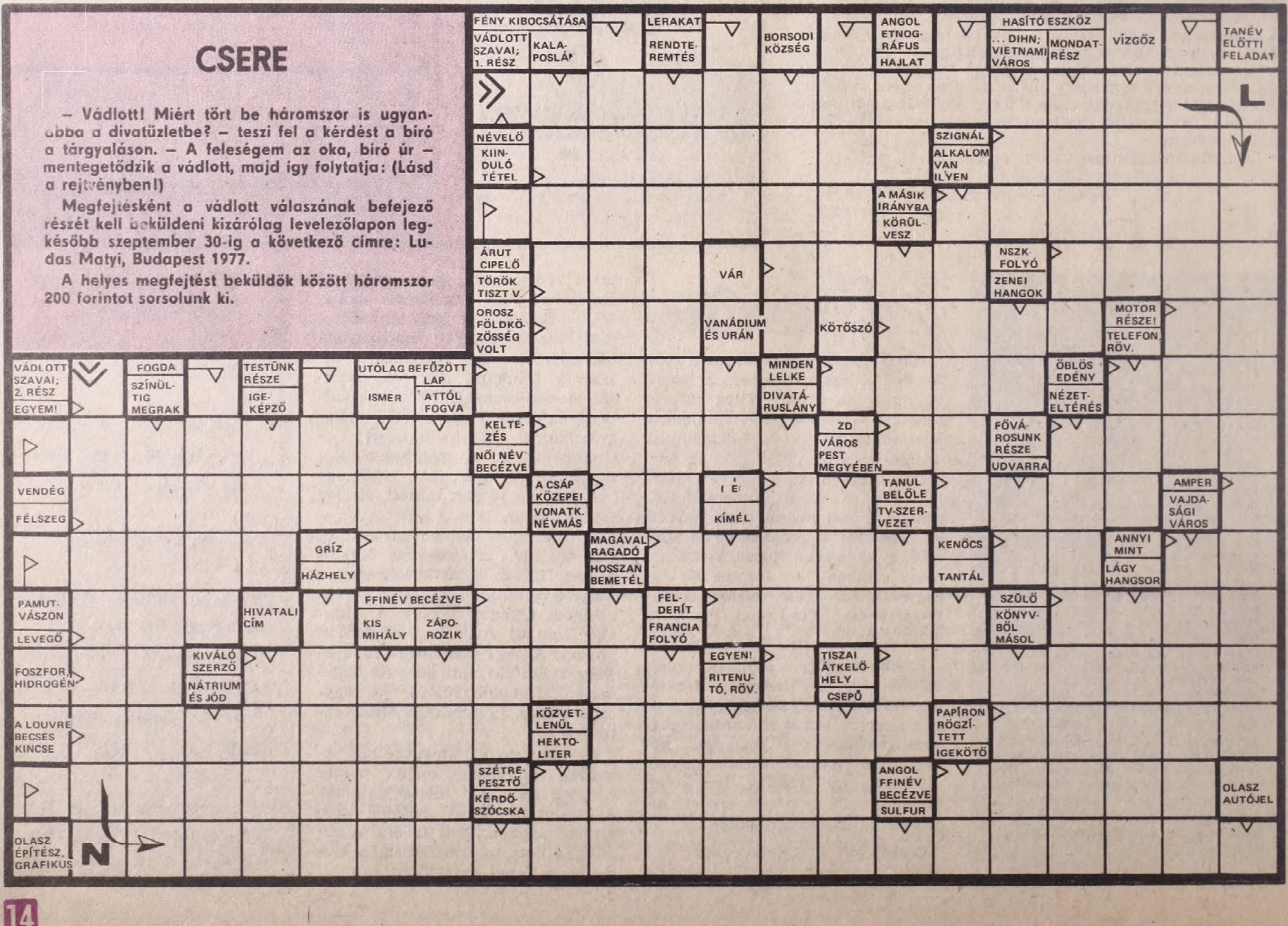
FÉNY KIBOCSÁTÁSA
VÁDLOTT SZAVAI; 1. RÉSZ
KALAPOSLÁP
LERAKAT
RENDTEREMTÉS
BORSODI KÖZSÉG
ANGOL ETNOGRÁFUS
HAJLAT
HASÍTÓ ESZKÖZ
... DIHN; VIETNAMI VÁROS
MONDATRÉSZ
VÍZGŐZ
TANÉV ELŐTTI FELADAT
L
NÉVELŐ
KIINDULÓ TÉTEL
SZIGNÁL
ALKALOM VAN ILYEN
A MÁSIK IRÁNYBA
KÖRÜLVESZ
ÁRUT CIPELŐ
TÖRÖK TISZT V.
VÁR
NSZK FOLYÓ
ZENEI HANGOK
OROSZ FÖLDKÖZÖSSÉG VOLT
VANÁDIUM ÉS URÁN
KÖTŐSZÓ
MOTOR RÉSZE!
TELEFON, RÖV.
VÁDLOTT SZAVAI; 2. RÉSZ
EGYEM!
FOGDA
SZÍNÜLTIG MEGRAK
TESTÜNK RÉSZE
IGEKÉPZŐ
UTÓLAG BEFŰZÖTT LAP
ISMER
ATTÓL FOGVA
MINDEN LELKE
DIVATÁRUSLÁNY
ÖBLÖS EDÉNY
NÉZETELTÉRÉS
KELTEZÉS
NŐI NÉV BECÉZVE
ZD
VÁROS PEST MEGYÉBEN
FŐVÁROSUNK RÉSZE
UDVARRA
VENDÉG
FÉLSZEG
A CSÁP KÖZEPE!
VONATK. NÉVMÁS
I É
KÍMÉL
TANUL BELŐLE
TV-SZERVEZET
AMPER
VAJDASÁGI VÁROS
GRÍZ
HÁZHELY
MAGÁVAL RAGADÓ
HOSSZAN BEMETÉL
KENŐCS
TANTÁL
ANNYI MINT
LÁGY HANGSOR
PAMUTVÁSZON
LEVEGŐ
HIVATALI CÍM
FFINÉV BECÉZVE
KIS MIHÁLY
ZÁPOROZIK
FELDERÍT
FRANCIA FOLYÓ
SZÜLŐ
KÖNYVBŐL MÁSOL
FOSZFOR, HIDROGÉN
KIVÁLÓ SZERZŐ
NÁTRIUM ÉS JÓD
EGYEN!
RITENUTÓ, RÖV.
TISZAI ÁTKELŐHELY
CSEPŰ
A LOUVRE BECSES KINCSE
KÖZVETLENÜL
HEKTOLITER
PAPÍRON RÖGZÍTETT
IGEKÖTŐ
SZÉTREPESZTŐ
KÉRDŐSZÓCSKA
ANGOL FFINÉV BECÉZVE
SULFUR
OLASZ AUTÓJEL
OLASZ ÉPÍTÉSZ, GRAFIKUS
N

IMPORT HUMOR

KALAPÁCSOS VICCEK

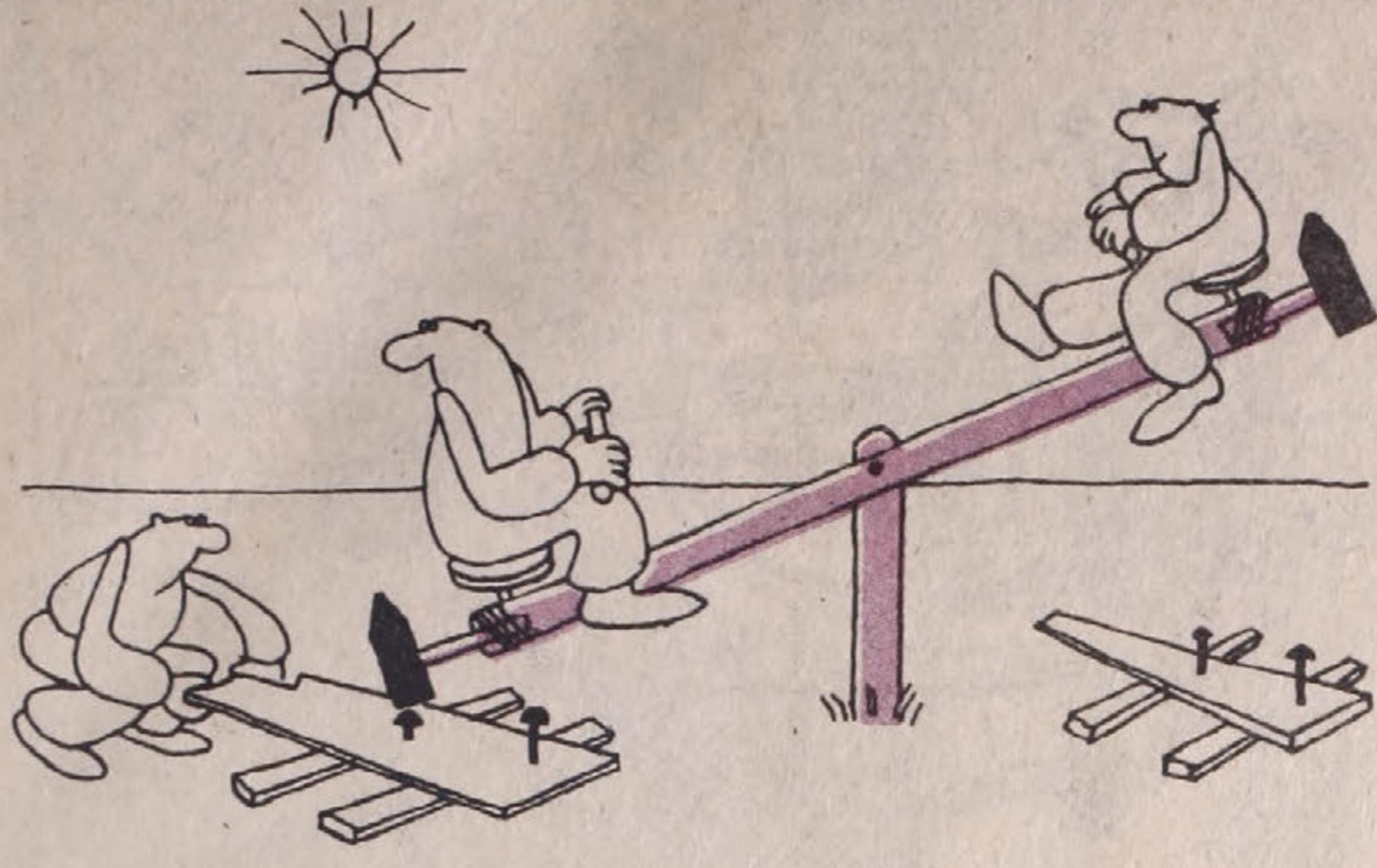

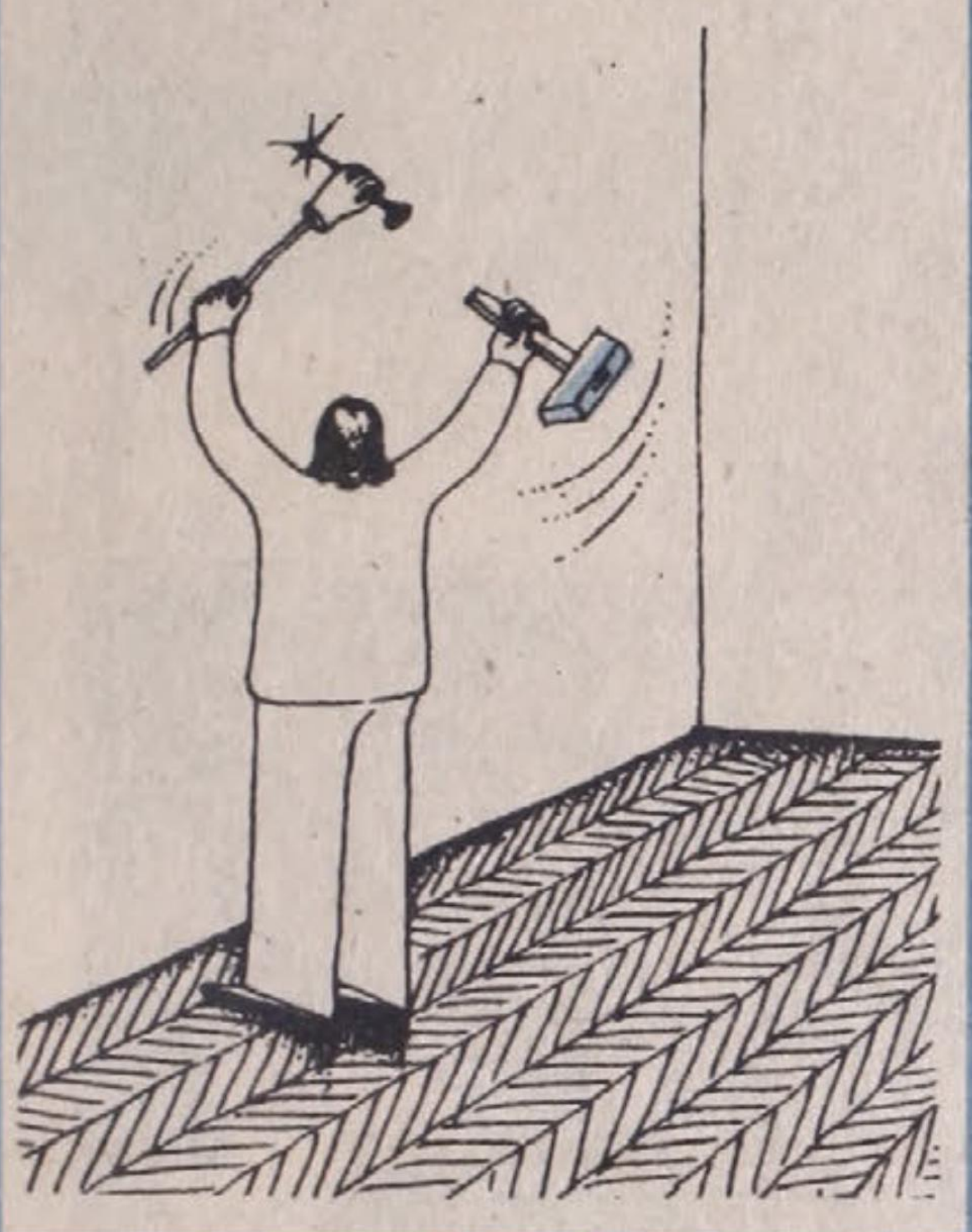

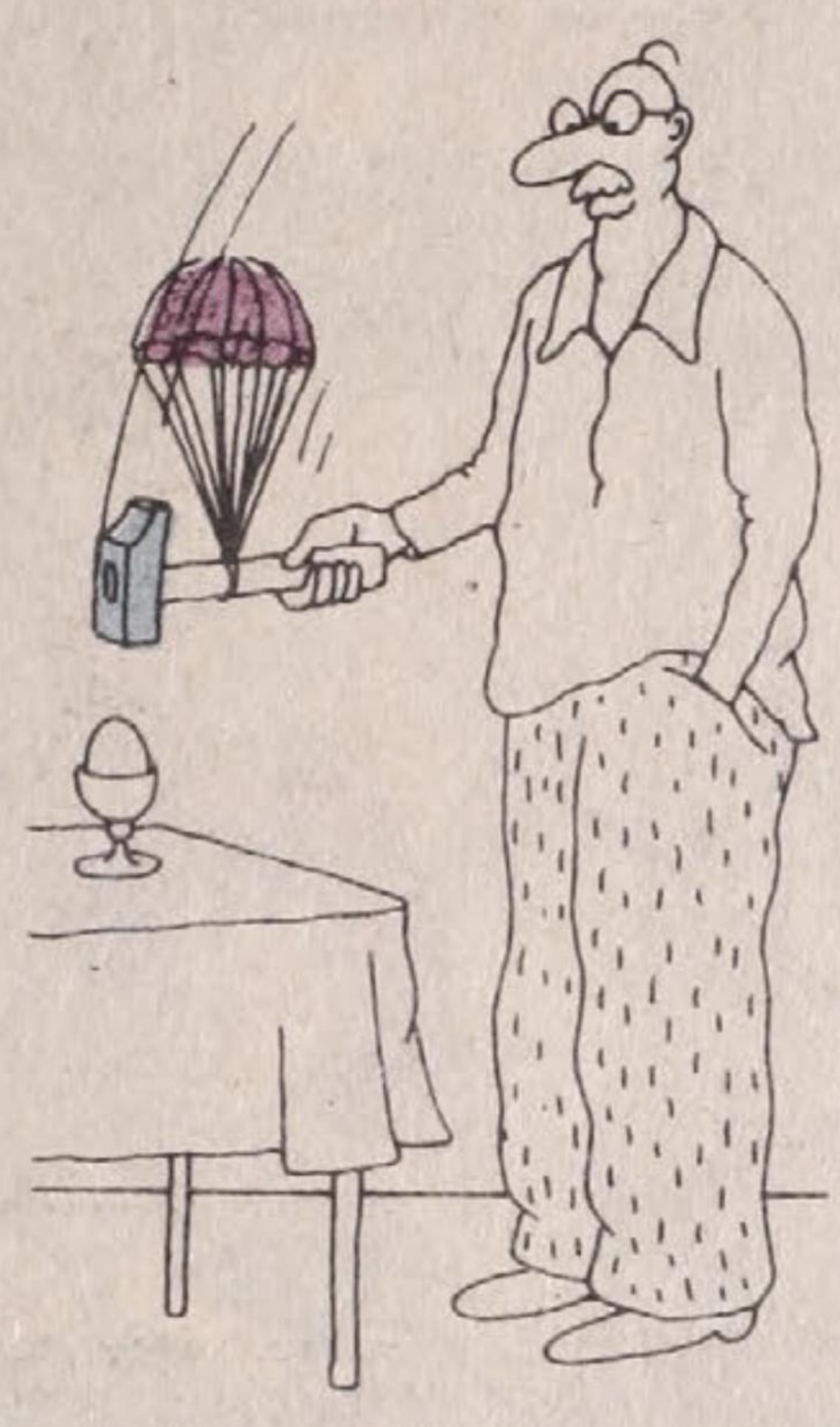

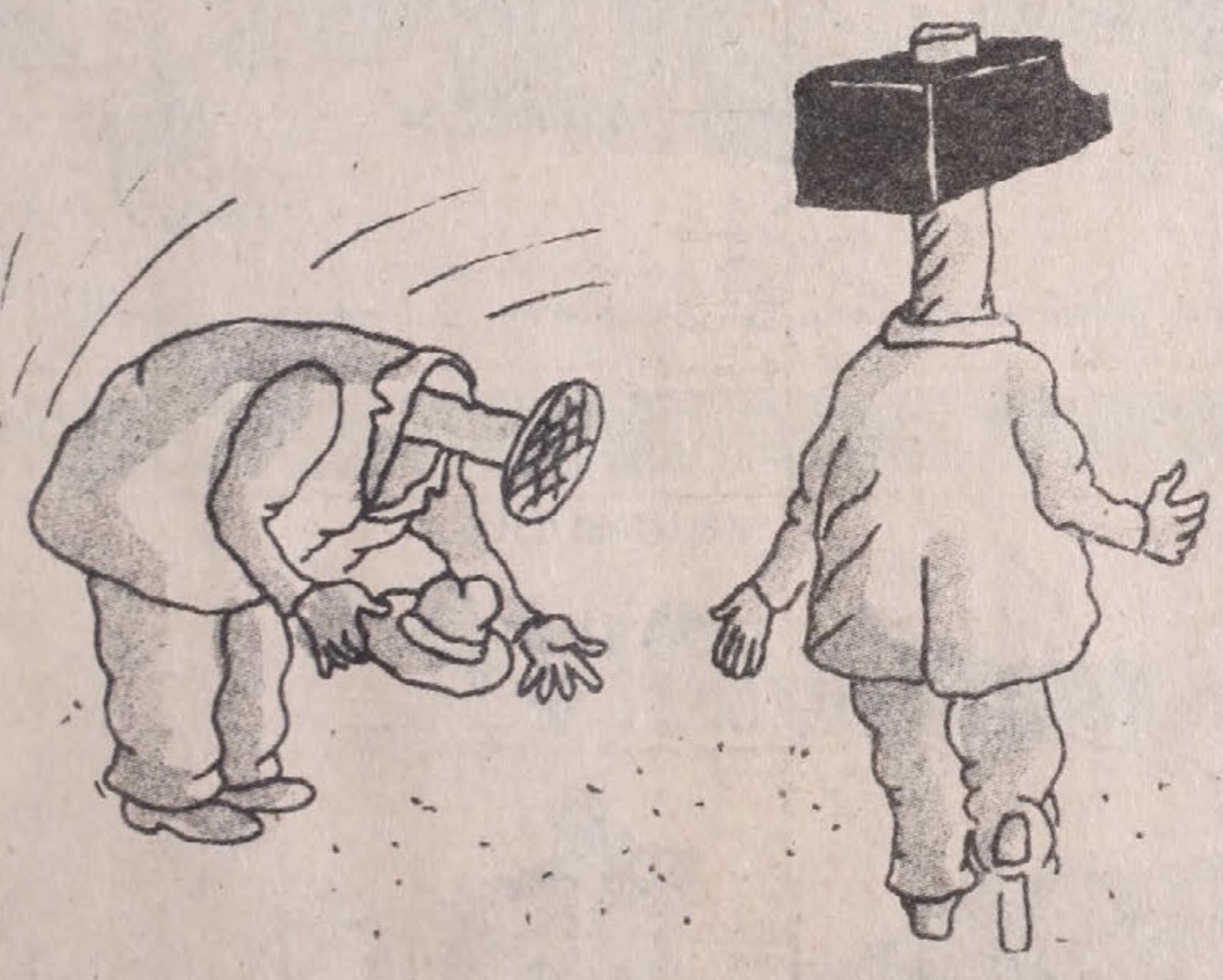

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-39
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK

Lemezposta
BUDAPEST, 1817

SMASH HITS
Alison Moyet — Paul Young
— Wham! Culture Club
— Cyndi Lauper
— Julian Lennon
SLPXL 17 942,
hanglemezen 250 Ft . . . db
ALPHAVILLE
Forever Young
— Summer in Berlin
— Big in Japan
— Fallen Angel
— The jet set
SLPXL 17 956,
hanglemezen 250 Ft . . . db
GEORGE SANDIFER
Dollar Sign
— High Class Hobo
— Benny and His Switchblade
— Little Red Truck
SLPM 17 940,
hanglemezen 100 Ft . . . db
MAGÁNÜGYEK
— NEOTON FAMÍLIA
Halley — Végtelen játék
— Nyár van — Glória
Pofozkodó — Éjszakai láz
SLPM 17 934,
hanglemezen 100 Ft . . . db
R-GO SZERETLEK IS
+ NEM IS
Ballag a katona
— Mit tudom én
— Tavaszi bezsongás
— Béke már
SLPM 17 944,
hanglemezen 100 Ft . . . db
VIKIDÁL GYULA
„Hála az úrnak,
zengjen az öröménok . . ."
Nehéz idők
Csak a szívemet teszem eléd
SLPM 17 901,
hanglemezen 120 Ft . . . db
VARGA MIKLÓS — EURÓPA
Ha itt lenne mindenki
Anyaszív — Nem kell más
— Engedd el magad
SLPM 17 917,
hanglemezen 120 Ft . . . db
JÓKEDVŰ VAGYOK!
— SOLTÉSZ REZSŐ
Nyár van újra — Hóesésben
— Klára — Telefon
— Táncolj velem — Éjfél után
SLPM 17 928,
hanglemezen 120 Ft . . . db
VÁGYOM EGY NŐ UTÁN
— KOVÁCS JÓZSEF
ÉNEKEL
Volt nem egy, de száz babám
— Hej cigány . . .
— A nagyvilág rózsákból áll
— Londonban, hej
SLPM 16 689,
hanglemezen 100 Ft . . . db
AZT ÍRJA AZ ÚJSÁG . . .
Major Tamás és Psota Irén
Komlós János Jenő és Lujza
jeleneteiből
LPM 16 698,
hanglemezen 100 Ft . . . db

A felsoroltak és minden forgalomban levő hanglemez, kazetta és könyv megrendelhető a Lemezposta címén postán, utánvétellel történő szállításra. Küldeményeinkhez a postaköltséget felszámítjuk.

A megrendelő neve: ....
....
....
Címe (irányítószámmal): ....
....
....
....
....

MŰVELT NÉP
KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
Lemezposta, Budapest, 1817

OPERETTSLÁGEREK
A MOZIBAN!

AZ ÉLET MUZSIKÁJA
KÁLMÁN IMRE

A halhatatlan melódiák szerzőjének
regényes élete
színes, zenés filmen.

RENDEZTE: PALÁSTHY GYÖRGY
FŐSZEREPBEN: HUSZTI PÉTER

KÉSZÍTETTE:
MAFILM — MOSZFILM
DIALÓG STÚDIÓ · ZENÉS FILMEK STÚDIÓJA

MOKÉP

Bemutató: október 3.

Szeptember

GYENGE SZÜRET

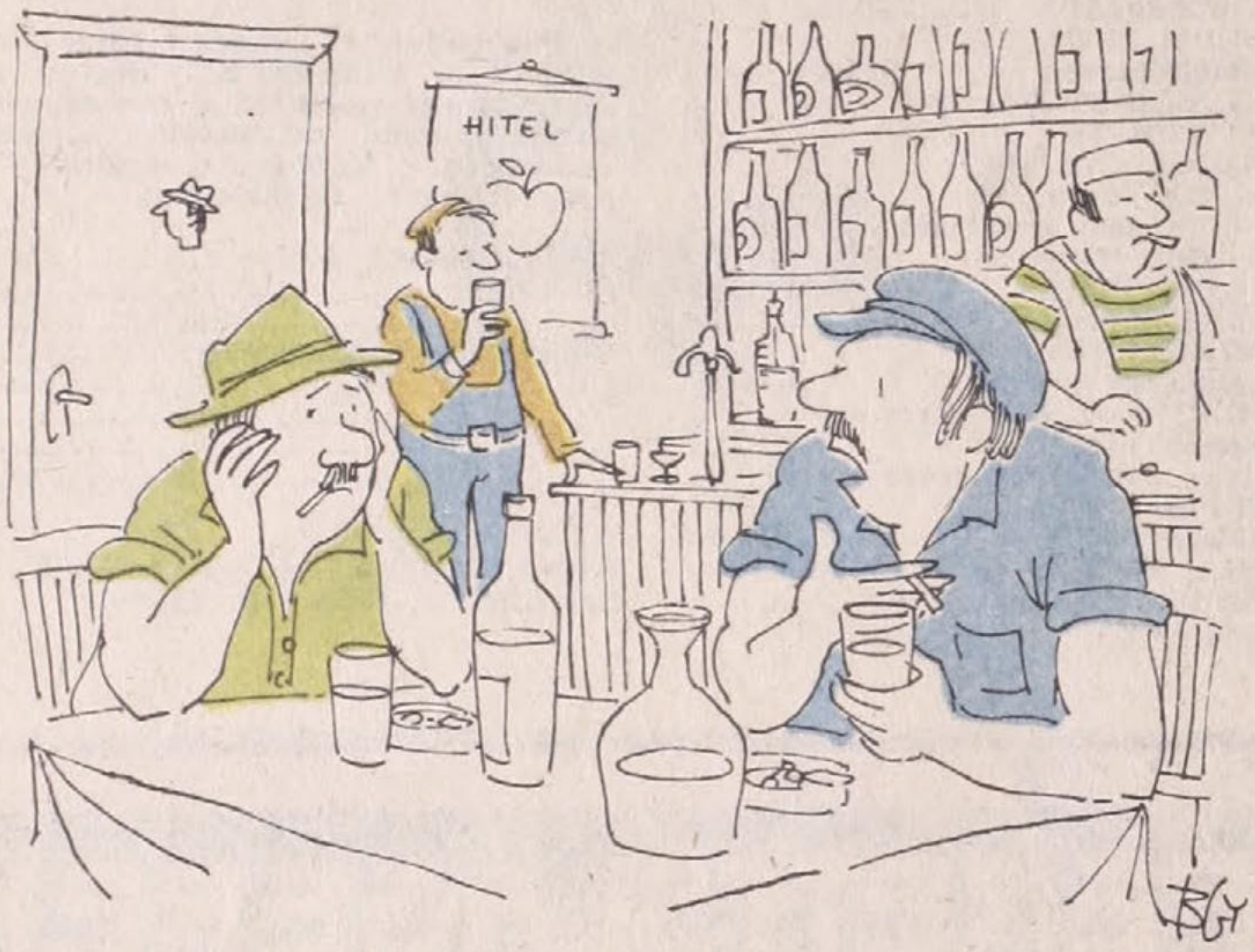

– Sosem jön össze a három: bor, búza, békesség . . .

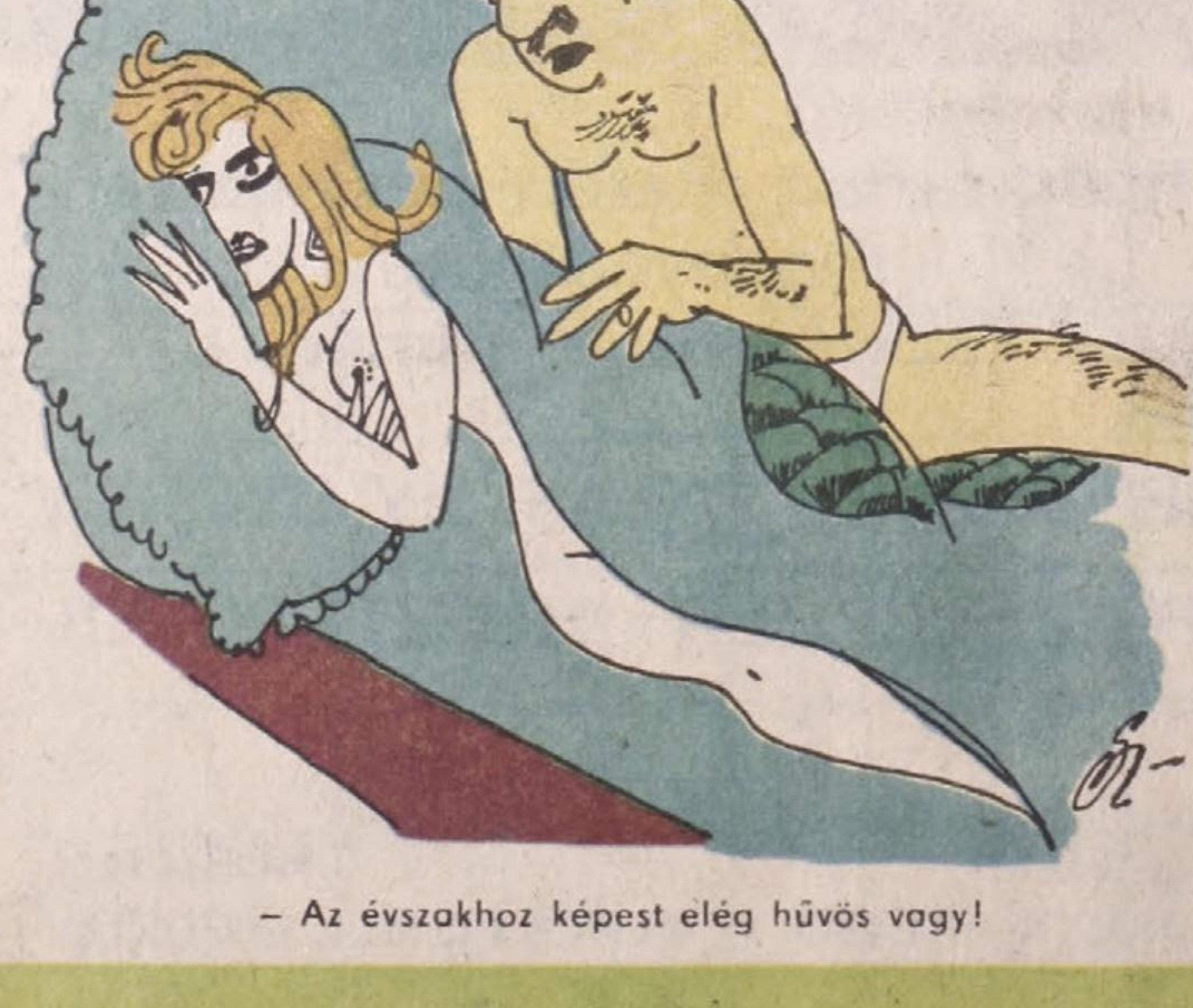

– Az évszakhoz képest elég hűvös vagy!

HOLLÓHÁZAN

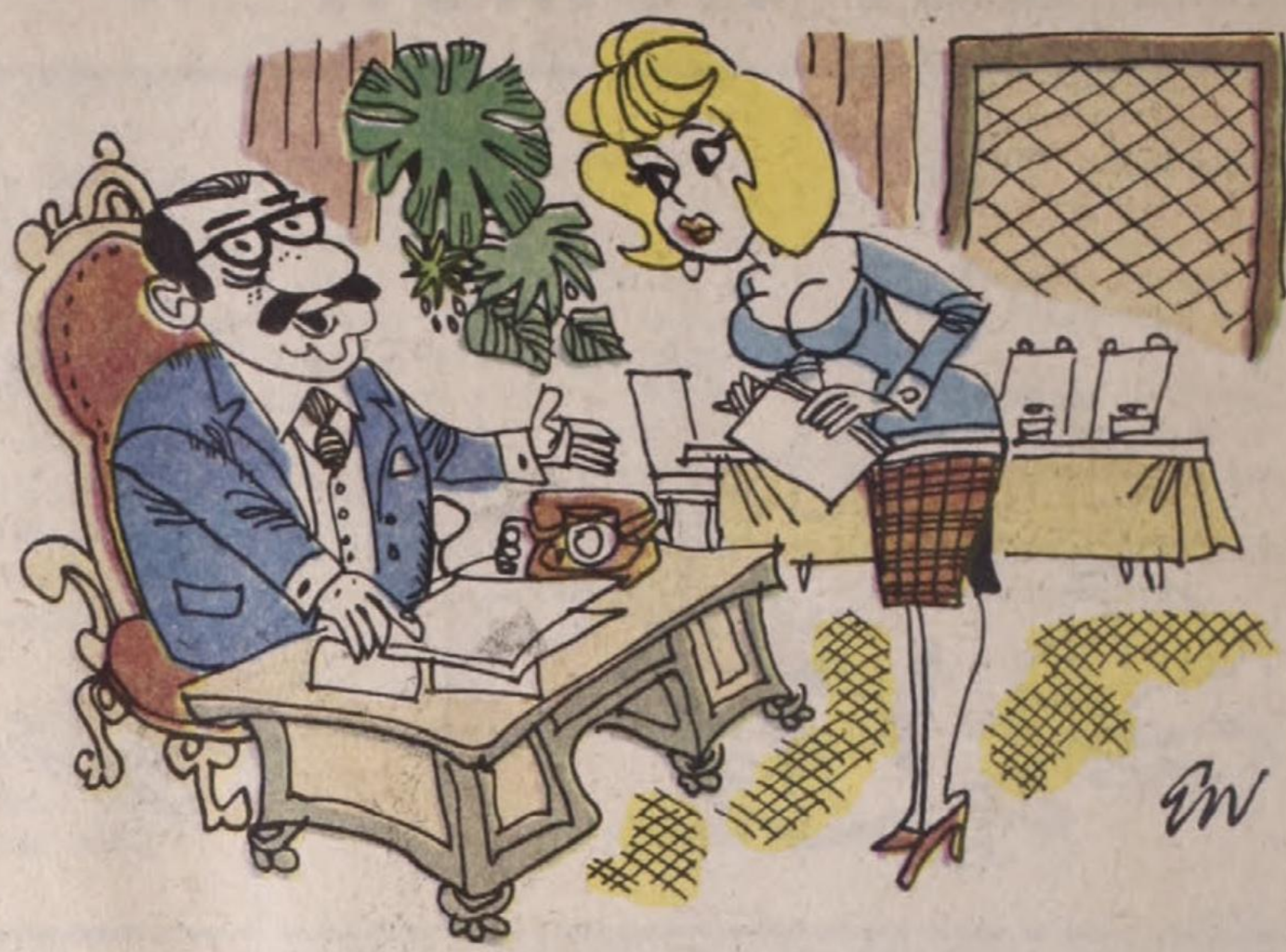

– Jucika, a szanálási bizottságnak adjon egy-egy Szász Endre teáskészletet.

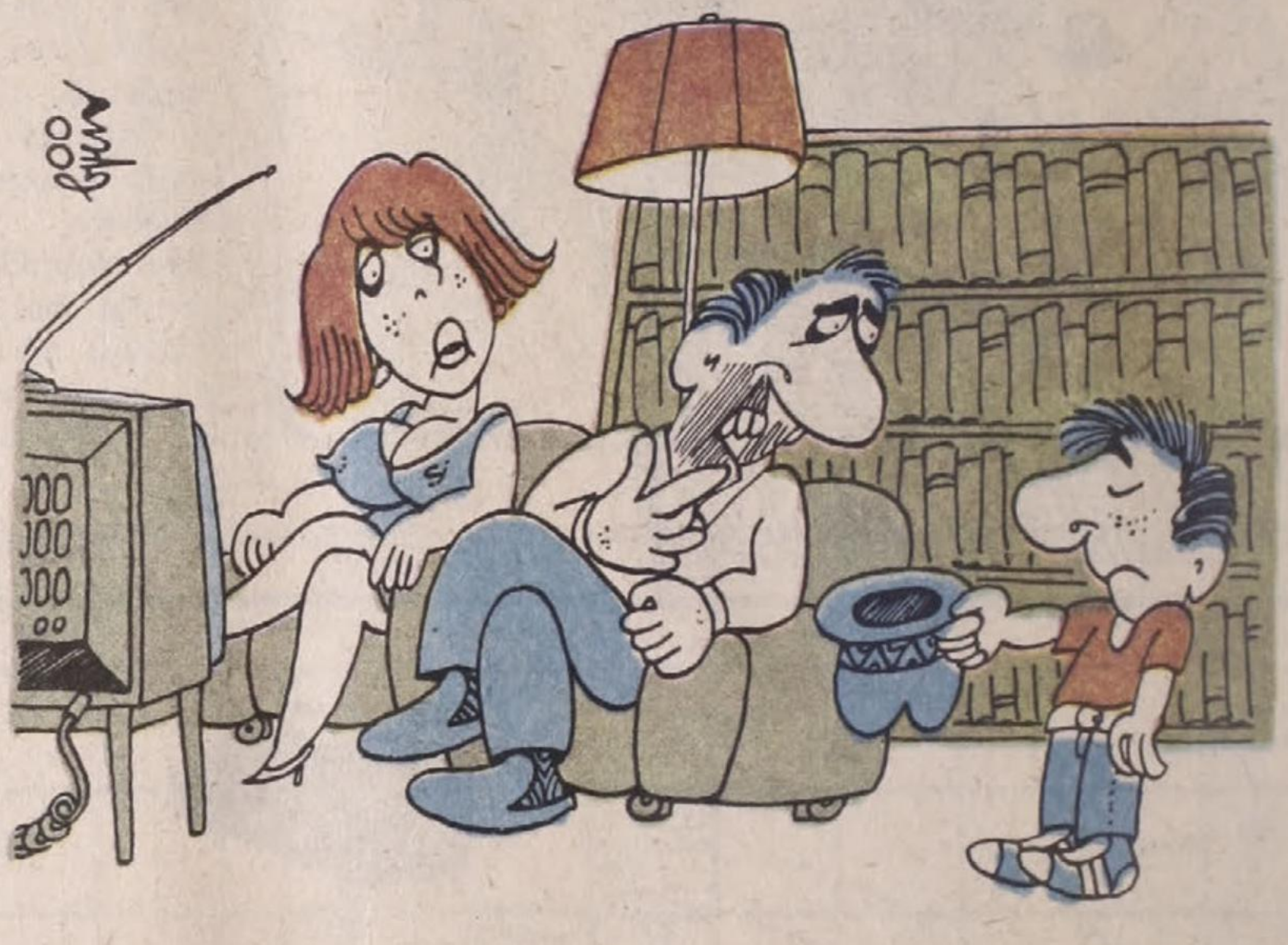

– Már megint mire kell pénzt vinni az iskolába, kisfiam?!

SZÁLLITASI CSÚCS

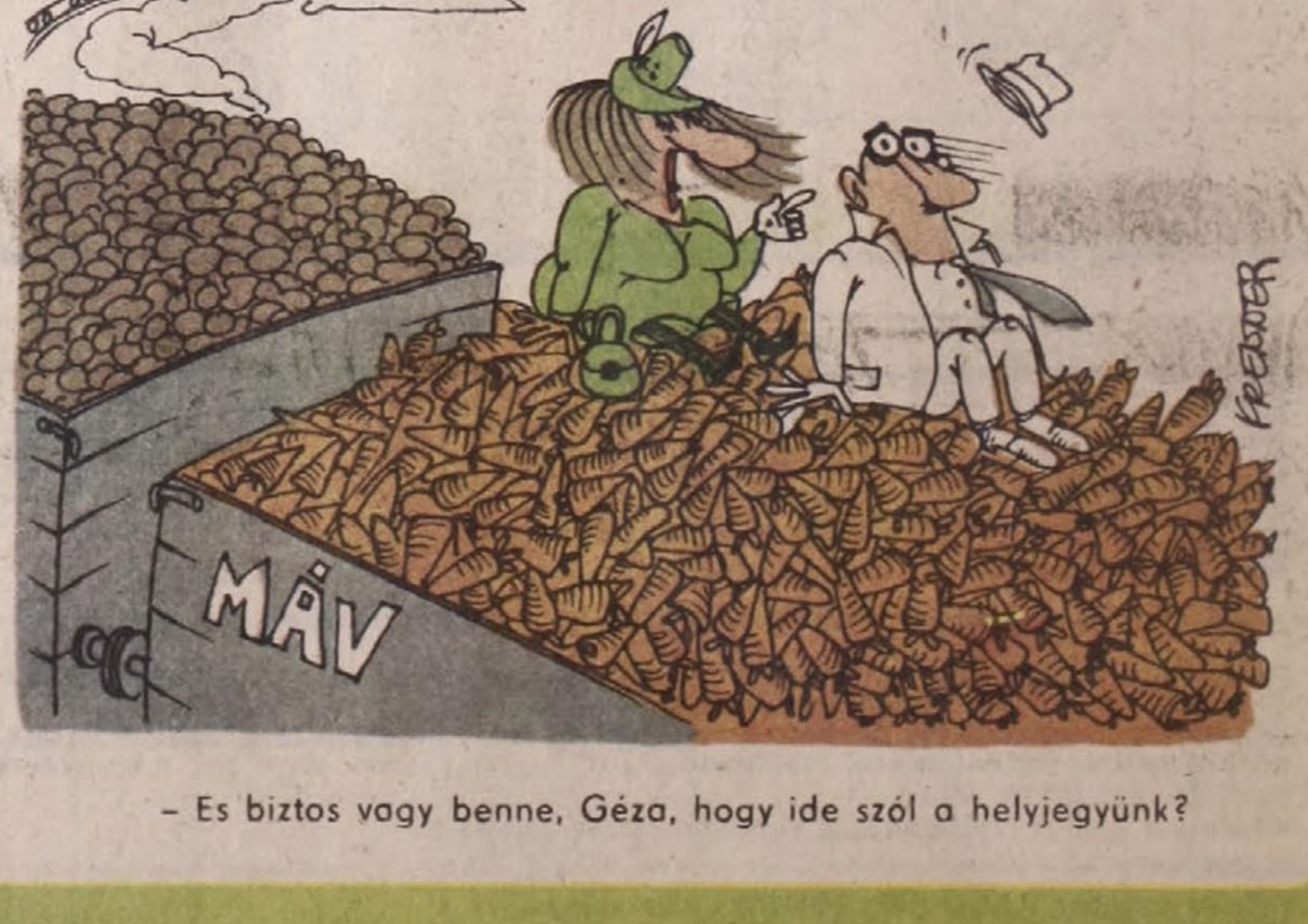

– Es biztos vagy benne, Géza, hogy ide szól a helyjegyünk?